

ELŐFIZETÉS

HELYBEN:
Egy évre 24 korona.
Egy hónapra 2 korona.

VIDÉKEN:
Egy évre 28 korona.
Egy hónapra 2 k. 40 f.

HIRDETÉSEK:
4-hasos pott sor egyszer 20 fill.
minden következőnél 16 fillér.

Nyitási díj 40 fillér.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG:

Aradi és csanádi egyesült
vasutak palotájában.
TELEFON-SZÁM: 357.

KIADÓHIVATAL:

Aradi Nyomda Részvénytársaság.
József főherceg-ut 22. sz.
TELEFON-SZÁM: 151.

Arad, 1906.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
STAUBER JÓZSEF.

Péntek, július 27.

Müller Károly.

Polgárai közül az érdemeset, a közlet emberei sorából az elvekhez hű, egyenes férfiut, az igazságnak kemény nyaku védelmezőjét kiválasztotta Arad, s eléje nyújtotta a közbizalomnak csereszoruját. Mert igaz ugyan, hogy a képviselői megbízólevél nem szokott jutalom lenni, hanem nagy munkát kívánó küldetés, a melyhez a legkülönfélébb, jogos igények ezer láncza kapcsolódik: mégis, Müller Károly megválasztásában a polgárok egy tiszta, kevés ünneplést és csillogást kereső, de mindig egyenes ösvényen járó multat tüntettek ki. S a polgári önértéknek fenséges megnyilatkozása volt abban, hogy Müller Károlyt ma, két kiváló tulajdonságokkal bíró, nagy súlyú jelölt ellenében, nagy abszolút szótöbbséggel Arad képviselőjévé választották.

Nevezetes, tanúságokban gazdag küzdelem volt a mai. Nem az élvek harca volt ez: Hiszen a mérkőzésnek súlyosabb része azon két jelölt között csapódott, a kik egy azon politikai párt kövélőkéhez tartoznak. Nem is volt a negyvennyolcnak viaskodása a demokrata élvekkel, melyeknek a Fényes-pártnak minden, bámulatot keltő szervezkedése mellett is legfőleg arra lehetett reménye, hogy pótválasztást csinál.

Ez a harc, azon részében, a mely az élvek között zajlott le, egyfelől sze-

mélyes harc volt, másrészt küzdelem egy elhatalmaskodó, vakká gögösödött klikk ellen. A függetlenségi párt végrehajtó bizottságának azt a részét, a mely Komjáthy Béla jelöltetését hajszolta keresztül, a gyűlölködés, a személyes antagonizmus vezette Müller Károly ellen. Müller Károly az által, hogy nehezebb időkben, a mikor a függetlenségi párt Aradon a siker kilátása nélkül vette fel a fegyvert, odaadta magát a harcnak, — bizonyára jogcímet szerzett magának arra, hogy az aradi függetlenségi párt, a melynek elnöke is volt, hivatalosan őt jelölje. Hogy ezt a végrehajtó bizottságnak nevezett legfelsőbb ítélőszék nem akarta respektálni: ez annak volt a jele, hogy a végrehajtó bizottság hatalmasaiban a szív és máj érzései erősebbek a pártérdeknél, az igazságnál.

A végrehajtó bizottság mindenható megteremtettek a pártban és azon kívül a klikk-uralmat, a mely elbizakodott hatalommal kezdett évtizedes uralomra berendezkedni. Ennek a klikknek bünei, megütközést keltő viselkedése növelték nagygyá Müller Károly lelkes seregét. Müller pártjának az is feladatává vált, hogy letörje szarvait ennek a klikknek, a mely a függetlenségi párt összeségét se akarta maga fölött urnak elismerni. Nos: letörte.

A mai választás eredménye kérelmet-

lenül bizonyítja, hogy az aradi függetlenségi párt végrehajtó bizottsága nem képviseli a párt többségét, hanem annak csupán törpe kisebbségét. A választás előtt nem akartunk erre rámutatni, mert ez elvégre magának a függetlenségi pártnak belső ügye. De a mikor a végrehajtó bizottság hivatalos jelöltje négy- száznegyven szavazatot kap — a legkevesebbet a három jelölt közül — és a másik függetlenségi párti jelölt pedig ezernél többet: akkor ezt lehetetlen konstata- lás nélkül hagyni. A függetlenségi párt tuinyomó többsége letiporta a végrehajtó- bizottság homokbástyáját, s ez a végrehajtó-bizottság bitorolná a hatalmat, ha továbbra is az aradi függetlenségi párt intéző testülete akarna lenni.

Es láttunk még valamit, amin lehetetlen gondolkodóba nem esni. Azt, hogy egy rokonszenves, nagy kvalitásu, gazdag politikai multtal bíró jelöltet mint buktatnak el — a saját pártvezérei. A mikor először hangzott el Komjáthy Béla neve a jelöltek között, a rokonszenv visszhangja felelt rá. S nem is lett volna érdemtelen Arad mandátumára ez a jeles politikus, a függetlenségi pártnak józanul gondolkodó, liberális embere, s talán politikai összeköté- téseit is kedvezően hasznosíthatta volna e vá- ros. Müller Károlylyal szemben minden körülmények között nehéz küzdelme lett

A főkortés.

Gém, sőt X lábú szarok. Csodalények. Tolla- n mindjök süvegének és gyalog, biciklin avagy kocsin, de mindenütt megjelennek. Tudják, hogy Kis János él-hal a 48-ért, melynek mivoltával ugyan nincs egészen tisztában, ellenben tudja róla, hogy az egész más, mint a 67. Kis János- ak tehát megigérik a 48 at, melyet már hol- naputánra házhoz szállítanak, ha Kis János le- szavaz az ő jelöltjükre. Szükség esetén ugyan- ilyen könnyedséggel ígérik meg a 67 et is, nem szólván azokról a paradicsomi élvezetekről, me- lyekkel a jámbor szavazót kecsgetik. A Nep- tun-fürdőjegyétől a trafikengedélyig minden el- képzelhetőt és el nem képzelhetőt játszi elegán- cialával ígérnek meg, sőt ezenfelül a lelki üdvös- séget is hajandók közjegyzői okiratban bizto- sítani a derék voksnak, ha az ő jelöltjükre sza- vaz. Ezek a kortések. Szónoki talentum vala- mennyi és csupán az uristen különös kegyet- lenségén mulir, hogy nem ők a jelöltek és nem Müller, Komjáthy, vagy Fényes a kortés.

A mai választásnak a kortések adtak csak igazi színt.

Ők tették valamennyire mozgalmassá az

utca képét, ők vittek ötletet a mozgalomba. Mert egy jó kortés: egy egész tábor. Löt, fut, nyüzsög, beszél, kapacitál, könyörög, es- dekel, veszekszik, orákt, káromkodik. Jön, megy, szalad, rohan, gondolkozik, alkuszik, cigánykodik, néz, lát, győz és nem győz. Szuszog, fuj, libeg, zászlót lobogtat, moso- lyog, nevet, kacag, szemerkodik, könyezik. Szóval annyi mindenfélét csinál, hogy egy csomó embernek látszik. Valahogy úgy van vele az ember, mint az egyszeri bojtár, aki a számadó kérdésére, hogy hány a birka, így felelt:

— Százöt. A százhatodik úgy rühelődzik, hogy nem tudom megolvasni!

Az ügyes kortés is ilyen: úgy ficákol, hogy ember legyen, aki megolvassa. Ő azonban mindent tud. Tudja, hogy milyenek a kifátások és ami a fő, tudja, hogy micsoda napdíjat kap a fáradozásáért. A kortés lélektana különben erősen összefügg a napdíj kérdésével. Tegnap- előtt történt például, hogy a Komjáthy-párt ei- bocsájtott egy csomó kortest. A kiakolbóltottak leballagtak a pártirodából, még egy méla pillantást vetettek gyermekreményeik és álmaik tanyájára, azután földhözvágták a fehér-zöld tollat és a Fényes-párt tollát tüzték fel he-

lyette. Elvégre egészen elvüni nem lehet az ember.

A mai választás legérdekesebb kortese minden kétségen kívül Orosz L. Mátyás volt képviselőjelölt, világszabadalomtulajdonos és zseatalis férfiú volt. Ő, aki saját bevallása sze- rint egyszerű munkából lett nagy emberré, még a szavazás megkezdése előtt állást foglalt a városháza előtti téren. Körültekintett a sik- mezőn és a köröje gyűlt Komjáthy-szavazóknak kijelentette:

— Majd megmutatom, hogy ki lesz a kép- viselő! Az lesz, akit én akarok!

Megkezdődik a szavazás. A negyedik tur- nust Komjáthyék már nehezen állítják ki. Va- laki megkérdi Oroszt:

— Talán valami baj van, hogy nincs elég szavazó?

— Baj? — mosolygott fölényesen a világ- szabadalomtulajdonos. Baj nincs. Még nem in- térekedtem, hogy Sztankovics és Fetter levezes- sék a vasutasokat. De majd rájuküzenek.

Egy óra múlva Komjáthy már alaposan el- maradt, Fényesék pedig alig pár szavazattal vol- tak hátra.

— Hallatlan vesztegetés! — magyarázta Orosz a körülötte állóknak. A Fényes párt vá-

volna. De az, hogy pártját a város legnépszerűtlenebb emberei vezették, biztos ágyat vetett neki a bukásra. S ha a Komjáthy személyt vonzott volna valakit a zöld-fehér tollas pártra, azt messziről elriogathatták volna az Avarffyak és az egyéb, minden rokonszenvnek hiával levő, nagy-képüsködő vezérek. Sok politikai ellensége van Komjáthynak, de egyik se kívánhatott neki rosszabbat, mint aminő az ő főhadiszállása volt.

De a küzdelemnek vége van és semise követelheti, hogy a személyi ellentéteket, az agyarkodást továbbra is folytassuk. Müller Károlynak, ha polgártársai kitüntetésére méltó akar lenni, nem szabad az ellentéteket kiélesíteni, volt ellenfeleivel szemben a harcot és boszút keresni, hanem a békére, a széthúzó összerasztására törekedni.

Ne haladjunk el szó nélkül a demokraták első aradi erőpróbája mellett se. Meglepő, figyelmet érdemlő eredmény volt, a mellett, hogy tiszta lelkesedéssel épült föl. Az eredmény mindenestre azt mutatja, hogy Aradon kövér talaja van a demokratikus igények, világosságok és jogokat terjesztő szellemnek. S a nélkül, hogy mélyebben nyulnánk a dolgok méhébe, elmondhatjuk: Aradon szükség van erre a szellemre, s a közélet sok üdvös hatását láthatja, ha ez az irány tisztán, személyi és egyéb mellékérdekektől menten érvényesül. Az pedig, hogy az aradi kereskedők között oly sokan a kormányval ellenzékben álló párthoz tömörültek, bizonyára annak az agrárius irányzatnak egyik hatása, amely a Darányi Ignáccal ékeskedő kormány működésében megnyilatkozik.

S utoljára hagytuk a mai győzelemnek legfőbb politikai morálját. Müller Károly a függetlenségi párt tagja, de a jelenlegi kormányhoz határozott *ellenzéke*. Nyíltan és félremagyarázhatatlanul hangoztatta ezt programbeszédeiben Müller Károly s kijelentette ezt megválasztása után is. A képviselőházban nem a költségvetések és egyéb bizalmi kérdések jámbor cséphadarója akar lenni, hanem ellenzéki ember. S hogy a választók ily

sárolja az embereket. De én már intézkedtem, hogy a katonaság kivonuljon és feloszlassa az egész szavazást.

A körülállók bámulva tekintettek a nagy hatalmu férflura, aki meglegedetten tekintett körül. Egy óra múltán azonban új hírnök jött s plhegve szólt:

— Müllerék borzasztóan vezetnek! Mi történik itt, Orosz ur?

— Az, amit én akarok! — felelte dőlyösen Orosz. Azok a piszkos gájak pénzt kértek, de én azt mondtam, hogy pukkadjanak meg, mégse kapnak. Inkább győzzön Müller!

A végén tényleg igaza lett a nagy feltalárnak. Müllernek már megvolt az abszolút többsége, mikor egy zöld tollas vezér haladt el az önműködő vasuti önkapcsoló Edisonja mellett. Orosz büszkén kivágja a mellét és reákiáltott a zöldtollasra:

— Látja! És mindezt nekem köszönheti Müller!

Ilyen az igazi kortes. Nem csügged, és nem esik kétségbe. És Orosz L. Mátyás az a férflu, aki nemcsak világszabadalmakat talál fel, de önmagát is feltalálja minden elképzelhető helyzetben.

tekintélyes száma a hivatalosnak tekintett jelölttel szemben rá esett, abból meg bizonyára az olvasható ki, hogy a függetlenségi párt jelentős részét nem elégíti ki a jelenlegi kormányhoz tojástáncot járó, multjokkal hűtlen viselkedése, és hogy a parlamentben szükségét érzik az erélyes, pártfegyelem alá nem görnyedő ellenzéknek.

Cserkoszorut adtak át Müller Károlynak. A cserkoszoru harcosokat illet; harcot jutalmaz és harcra buzdít. Müller Károlyra is harc vár. Harc és munka. Bizonyára tudatában van annak az áldozatnak, a melyet új hivatásáért hoznia kell. Sok fáradságot, kényelmetlenséget, utánjárást kíván ez a tiszttség; többet, mint a mennyi dicsőséggel és hálával jár. Müller Károly vállalja ezt a nehéz munkát; legyen az ő működése fényes bizonyága annak a tételnek, a mely ma is érvényesült, hogy Aradnak, ha bizalmával akar valakit megkoronázni, azt leghamarabb mindig a *saját fiai* között találja meg!

A Fejérváry-kormány aktái.

Mindent tudomásul vettek I...

(A képviselőház ülése.)

— Az Aradi Közlöny távirati tudósítása. —

Budapest, július 26.

A mai ülés néhány perces formáltságnak indult, amelynek egyetlen rendeltetése is formáltság: a már meg-szavazott törvényjavaslatok harmadik olvasása. *Justh Gyula* elnök azonban gondoskodott arról, hogy a dátumát megőrizze a memóriákban: minden bejelentés és aktuális ok nélkül ma előterjesztette a *mult országgyűlés feloszlatajáról, a Fejérváry kormány kinevezéséről* szóló királyi kéziratokat, amelyeket ismert módon a Ház nem vett tudomásul. Az elnöki előterjesztés teljesen váratlanul jött és az a néhány képviselő, aki ott volt az ülésen, szó nélkül tudomásul vette. Különben pedig nem lehetetlen, hogy tudomásul vette úgy, hogy elő volt készítve erre a meglepetésre. A tigriseknek ma már nincsen foguk...

A képviselőház feloszlatajáról szóló királyi kéziratot tudvalevőleg *Fabricsius* ezredes olvasta fel a csillogó honvédszuronyoknak, miután a Ház azt *Rakovszky István*, előterjesztésére vizsgálódott az elnöki irodához, ahol máig pihentették. Ma aztán *Justh Gyula* előráncigálta azokat a poros iratszekerényből.

Egyebekben az ülés csakugyan az unalomnak volt szánva. Részletes tudósításunk itt következik:

(Poros akták.)

Justh Gyula pontosan tizenegy órakor megnyitotta az ülést és elrendelte a mult ülés jegyzőkönyvének feloivasását. Miután ezt *Benedek János* jegyző rendben elvégezte, a Ház a jegyzőkönyvet hitlesítette.

Elnök: Jelentést tesz arról, hogy a mult év januárjában Nagyilondán megválasztott *Mihályi Tivadar* képviselő megbízó levele ellen panaszt tettek. A vizsgálat megejtésére kiküldött *Egry Béla* képviselő jelentést annak idején nem küldhetett a Ház elé. A költségek megállapítása dolgában *Maniu Gyula* kérvényt adott be; javasolja, hogy a kérvényt az igazságügyi bizottságnak adják ki. (Helyeslés.)

Bemutatja három vármegyének kérvényét a *Fejérváry-kormány vádala helyezése* dolgában. A kérvényeket kiadják a kérvényi bizottságnak.

Javasolja, hogy a *Fejérváry-kormány igazságnak fölmentéséről* szóló királyi kéziratokat a Ház most vegye tudomásul, azzal a megjegyzéssel azonban, hogy a körülmény nem prejudikálhat ama kérvényeknek, melyek a mult kormány vádala helyezését kéri.

A Ház ilyen értelemben határoz.

Elnök: A mult esztendőben február 19 én az országgyűlést feloszlato királyi kézirat érkezett a Ház elnökehez; akkor ezt bejelentették a Háznak, de tudomásul nem lehetett venni, mert egy nem alkotmányos factor után jutott az elnökséghez. A Ház ez irányban függőben hagyta a döntést, most azonban azt javasolja, hogy vegyék tudomásul a nevezett királyi kéziratot.

A Ház tudomásul veszi a királyi kéziratot. Elnök: Bemutat négy királyi kéziratot, melyeket a mult országgyűlés folytonos elnapolása következtében nem mutathattak be és nem voltak meghirdethetők.

A Ház valamennyit tudomásul veszi. *Hoitsy Pál*, a pénzügyi bizottság elnöke kéri, hogy a költségvetési kérvényt már holnap tárgyalja a Ház. (Helyeslés.)

(A pozsony-bécsi villamos.)

Gaal András, a közlekedésügyi bizottság elnöke a *pozsony-bécsi villamosra* vonatkozó jelentés kapcsán kéri, hogy a villamos vasútra vonatkozó törvényjavaslatot, a sürgősségre vő tekintettel már holnap tárgyalják.

Kmetty Károly: Ez a kérdés roppant fontos és a képviselők nincsenek még kellőképp tájékozottak. Tanulmányozni kell a vasut újat és ezért nem járul hozzá, hogy már holnap tárgyalják. A házezabályokban előírt három ipmulva kell tárgyalni a javaslatot s ha lehet, jó volna azt a közgazdasági bizottsághoz utasítani.

Elnök szavazás alá bocsátja a kérdést. A többség az elnöki javaslatát fogadja el.

(Gyors munka.)

Lázár Zoárd: A mentelmi bizottság nevében terjeszt elő jelentést. Tudomásul vétetik.

Rátkay László a gazdasági bizottság jelentését mutatja be és kéri, hogy azt a holnapi ülésben tárgyalják. (Helyeslés.)

A Ház ezután a tegnap elfogadott vicinális javaslatokat harmadszori olvasásban elfogadja s elhatározza, hogy a javaslatokat tárgyalás hozzájárulás céljából átteszi a főrendiházhoz.

Elnök javasolja, hogy a mal ülés jegyzőkönyvének a vicinálisokra vonatkozó részét most hitlesítsék, hogy a főrendiháznak ezt átküldhessék. (Megtörténik.)

Az ülés napirendje ki van merítve. Javaslja, hogy a Ház holnap délelőtt tíz óraké tartson ülést és tárgyalja az 1906-ik évi állam költségvetést, a pozsony-bécsi villamos vasútról szóló törvényjavaslatot és a gazdasági bizottság két jelentését.

A Ház ilyen értelemben határoz és ezzel az ülés háromnegyed 12-kor véget ért.

A pap szerelme.

(Irsay perújítást kér.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától —

Arad, július 26.

Irsay Józsefnek, a gyulai kerület pap-képviselőjének szenzációs ügye érdekes fordulattal áll. A gáláns kalandok miatt kolozsvári állásától elmozdított lelkipásztor korántsem nyugszik meg az egyházi bíróságok ítéletében, hanem *perújítással* kíván élni.

Tegnap tárgyalta ezt a kényes ügyet a református egyház által kiküldött bizottság, melynek élén *Fekete Nagy Béla*, Kolozsvár helyettes polgármestere áll. A zárt ajtó mögött tartott értekezleten *Irsay József* bejelentette, hogy az egyházi bíróságok által hozott ítéletekben nem nyugszik meg, miután azokat felette *elhamarkodottabbnak és sérelmeteknek tartja*.

Az elsőfoku bíróság előtt hivatalos elfoglaltsága miatt nem jelenhetett meg és így nem védhette magát. A másodfoku bíróság ítéletét pedig azért nem ismerheti el jogerősnek, mert az ítéletszék elé meg sem idézték és teljességgel mellőzték a védelmére írásban benyújtott bizonyítékok feloivasását. Kéri a bizottságot, hogy juttassák perújítás iránti elhatározását és kérelmét az egyházi főhatóság és a hívek tudomására.

Az értekezlet Irsay eljárását helyesléssel fogadta és megbizta Fekete-Nagy polgármestert, hogy *Herepey* Gergely esperest értesítse Irsay perujtási szándékáról. Az Irsay sorsáért nyugtalankodó híveknek szintén ígéretet tett a bizottság, hogy az ügyben meginduló perujtási eljárást szigorúan ellenőrizni fogja és pártatlanul igazságos ítéletre fog törekedni.

A külvárosi hívek, akik Irsayt a bálványozásig szeretik és az ítélet miatt rendkívül elkeseredettek, sőt kitéréssel fenyegetőznek, ma is esküdjöznek, hogy mást, mint Irsayt be nem eresztene a templomukba. Az értekezlet határozatának közlése után csillapodtak csak a kedélyek.

A pikáns fotografia.

(Zsarolási pör.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, július 26.

Van a főváros egyik nyári színházának egy fiatal színésze, akiről sokan tudják, hogy a nagy jómódot, amelyben él, nem valami becsületes úton szerzi meg. A csinos fiú, ugyanis, akinek bőven van pénze, sőt fogatot is tart, lovagja egy fiatal hölgynek s ennek a révén urizál. Ezt a hölgyet pedig egy dúsgazdag öreg ur K. F., aki nagykereskedő és háztulajdonos a fővárosban, látja el pazaran földi javakkal. Persze a pénzes udvarló szörnyen ügyel arra, hogy családja előtt titokban maradjon a költséges viszony, melyet fiatal barátnőjével folytat. Nagyon megijedt hát, amikor ez év májusában fölkereste egy *Pápai Lajos* nevű borotvált képű fiatal ember a tudatta vele, hogy szerelmi viszonyával — egy más ügyvel kapcsolatosan — a lapok nem sokára foglalkozni lesznek kénytelenek. A háztulajdonos megrémült.

— Szent Isten, akkor végem van!

— Nem lesz baj, vigasztalta *Pápai*.

Aztán elmondta, hogy éppen azért jött, hogy elhárítsa a veszedelmet. Mert ő — „újságíró.” Ezt el is hitte az öreg ur, mert hallotta, hogy csakugyan van a fővárosban hasonló nevű hírlapíró. Így aztán sikerült is az álhírlapírónak a zsarolás, annál lakább, mert felmutatta azt a *fotografiát* is, mely a vén udvarlós volt s mely a hölgy lakásából jutott közvetett úton a kezébe. Ez a pikáns fotografia a lehető legintimább jeleneteket örökítette meg az öreg ur és a szeretője viszonyából...

Az ügy, melylyel a lapok foglalkozni kénytelenek lettek volna, *Pápai Lajos* szerint abból állt, hogy a hölgy lovagjaként szereplő színészt valamelyik kollegája feljelenteni készül a színészegyesületnél. A kizáratását akarja kérni, még pedig éppen amiatt, hogy anyagi érdekből lovagjával szegődött annak a hölgynek, akit a háztulajdonos pénzel.

— De el lehet hallgattatni a feljelentőt.

— Hogyan? — kérdezte ijedten a kiszemelt áldozat.

— Ha ad neki uraságod 500 koronát.

Az öreg urnál nem volt több, mint 400 korona. A többi délutánra ígérte. *Pápai Lajos* elment a hátralékos száz koronáért s miután azt is bezsebelte, nyugodtan távozott. De alig hagyta el a kávéházat, melyben ez a találkozás történt, a háztulajdonos sietett a rendőrségre s feljelentette a zsarolóját. Panaszával ma foglalkozott a budapesti törvényszék vádtanácsa dr. *Osáder* bíró előadása mellett és *Pápai Lajost* zsarolás címén vád alá helyezte.

Lujza hercegnő pénzügyei.

(Tartásdíját lefoglalták.)

— Az Aradi Közlöny távirati értesítése. —

Arad, július 26.

A nagy válópör hősnőjének, *Lujza* belga hercegnőnek újabb kellemetlenségei támadtak. *Stimmer* S. dr. bécsi ügyvéd, aki azelőtt *Lujza* hercegnőnek védő ügyvéde volt, lefoglalta a hercegnőnek a tartásdíját, melyet volt férjétől, a szász-köburgi hercegtől kap. A bíróság *Stimmer*nek 79.940 korona ügyvédi költséget állapított meg. Ezenösszeg erejéig *Stimmer* foglalást vezetett *Lujza* hercegnőnek tartásdíjára, mely havonként 7000 koronára rug.

Lujza hercegnő mostani ügyvéde, *Frischauer* Emil dr. felfolyamodással élt a végrehajtás ellen, azt hozván fel indokul, hogy *Stimmer* dr. követelése nincs veszélyeztetve, tehát foglalásnak nincs helye. Azonban úgy a másod-, mint a harmadbíróság elutasította a hercegnő felfolyamodását és fentartotta a tartásdíj lefoglalását kimondó végzést.

Érdekes a főtörvényszék határozatának az indokolását, mely kimondja, hogy *Lujza* hercegnő, a tanuvallomások szerint, könnyelmű, a pénzzel nem tud bánni és így *Stimmer* követelése veszélyeztetve van, miért is a lefoglalást fenn kellett tartani. A tanuk vallomása szerint *Lujza* hercegnőnek, midőn legutóbb Monakóban volt, elfogyott a pénze, *Mattasich* Géza által pénzt akart felvételni, az ékszerre, melyek *Herzberg* Fränkel dr.-nál vannak letétben.

A hercegnő anyagi bajokkal küzd, pénzügyi körülmények s egyes tényekből nyilvánvaló, hogy életjáradékát egy párisi cég javára le akarta kötni 50.000 frank ellenében. Az illető párisi cég tudakozódott is *Bachrach* dr. ügyvédnél, hogy lehet-e a tartásdíjra a kölcsön erejéig letétet vezetni. Mindez mutatja, végül a főtörvényszék indokolása, hogy *Lujza* hercegnő pénzzavarban van és így *Stimmer* követelése veszélyeztetettnek látszik.

Egy szerencsétlen hercegnő.

(A részöntő leánya mint rivális.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, július 26.

A *Giornale d'Italia* egy beszélgetést közöl, amelyet a lap egyik munkatársa folytatott *Bourbon* *Beatrix* hercegnővel, *Don Carlos* leányával. *Bourbon* *Beatrix* hercegnő tudvalevőleg *Massimo* herceg neje, akivel azonban a herceg hibájából, miután férje többször megszegte a hitvesi hűséget, válóperben áll. A hercegnő a következőket mondta el az úgyről:

— Szerelemből mentem nőül s férjem igazán nemes gondolkodású ember volt. Számomra négyszázezer frank évjáradékot biztosítottak, hozományom azonban sokkal csekélyebb volt. Férjem sem volt gazdagabb nálam, de azért helyes beosztással kilenc év alatt anyira jutottunk, hogy a herceg birtokán levő adósságok egy részét letörlesztettük. A herceg nagyon művelt ember, de sajnos, kissé könnyelmű is. Állandóan későn járt haza, de olyankor mindig bocsánatot kért tőlem. Később névtelen levelek figyelmeztettek, hogy a herceg hűtlen lett hozzám, szemrehányásokat azonban ritkán tettem neki s később el is követtem mindent, hogy bocsánatomat kiérdemelje. Gyakran azonban hevesebb jelenetek is játszódtak le közöttünk s egy ilyen jelenet után egyszer mintegy félszörösen rohantam ki az utcára s magam sem tudom hogyan, a *Tiberis* partjára jutottam. Nem gondoltam öngyilkosságra, de amikor megpillantottam a hid alatt hömpölygő hullámokat,

önkéntelenül, mint egy álmokóros indultam lefelé a lépcsőkön s egyszerre csak azon vettem észre magamat, hogy a folyó közepén sodor magával az ár. Ha a fájdalom nem fosztott volna meg józanságomtól, gyermekem jutottak volna eszembe és visszaridtam volna az öngyilkosság borzalmas gondolatától. Abban a pillanatban azonban örült voltam. Szerencsére azonban kimentettek a hullámok közül...

Beatrix hercegnő aztán elmesélte férjének legújabb szerelmi viszonyát, melyet egy részöntő leányával folytatott. A hercegnő ez a kedvese — mint a hercegnő mondja — meglehetősen kellemes külsejű, de nagyon közönséges és egyáltalán nem szép, harminc év körül asszony.

— Egy napon — folytatta *Beatrix* hercegnő — beszélgetésbe merülve találtam férjemet ezzel a nővel. Utóbb megkérdeztem tőle, hogy mi dolga volt vele, mire azt felelte, hogy az asszony az ő közbenjárásával akar valamit a kormánytól kérni. Ugyanezt mondta az asszony is, amikor kérdőre vontam. Később azonban mély fájdalomban bizonyosságot szereztem arról, hogy mialatt én gyermekágyban feküdtem, nemcsak ezt a nőt, hanem más asszonyokat is bocsátottak be a palotába éjnek idején. Óvakodtam attól, hogy férjemet meglepjem. Előző volt nekem az a rettenetes tudat ahhoz, hogy tudatára ébredjek, mivel tartozom hitvesi és anyai méltóságomnak. Beszéltem férjem születelével is, akik szintén azon a véleményen voltak, hogy itt már semmiféle bocsánatnak helye nincs. Május 11 én tehát elhagytam a palotát és gyermekeimmel együtt egy szállodába költöztem s megindítottam a válóper, melynek befejezését itt fogom bevárni. Számomra most más élet következik — örömtelen, de nyugodt. Életemet ezentúl gyermekeimnek szenteltem.

A hercegnő végül kijelentette, hogy a válópör befejezése után Ausztriában élő nagybátyjához, *Róbert* pármal herceghez fog költözködni.

MULATSÁGOK

(=) Nyomdászok nyári táncestélye. Igazán kedélyes multság fog lezajlani augusztus 5 én a városligetben. Az aradi nyomdászok ezen a napon fogják tartani hangversenyyel egybekötött nyári táncestélyüket, s amennyiben az előjelek nem csalnak, ez a multság is minden tekintetben jól sikerült multság lesz s méltán fog sorakozni azon, minden ízében kedélyes és fesztelen multságok mellé, melyeket a nyomdászok a múltban rendeztek s a melyek mind egyikén a kicsapongó és határtalan jókedv volt az uralkodó. A műsor egymagában megérdemli, hogy az estélyen a mulatni vágyó közönség részt vegyen, amennyiben a programszámok igazi műélvezetet fognak nyújtani. *Losonczy*-*Róza* Lili és *Zimáne Aranyossy* Janka urhölgyek temperamentumos művészetében úgy is ritkán van alkalma a közönségnek gyönyörködni s ez estélyen való szereplésük igazi fénypontjai a műsornak. Alkalma lesz továbbá a közönségnek *Sealay* Aranka zenetanárnő zongorán való művészi játékát is élvezni. A műsor után következő táncestélyt pedig főlegesen jellemoznünk. A nyomdászok multságain minden alkalommal csak jól találta magát és fesztelen kedvvel mulatott a közönség. Azok, akik talán tévedés folytán még meghívót nem kaptak az estélyre, jelentkezzenek bármely nyomda személynél, s hiel készséggel lesznek eléget ezen kívánalmuknak.

Az aradi választás. Müller Károly győzelme.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, július 26.

Nagy izgalmak között választott ma országgyűlési képviselőt Aradváros polgársága. A diadal Müller Károlyé, akit minden pótválasztás nélkül, már ma abszolút többséghez juttatott a polgárság impozánsan megnyilatkozó bizalma.

Barabás Béla örökét tehát Müller Károly foglalja el a nemzet tanácsában, míg az ellenfelei közül főleg Fényes Samu dr. független demokrata jelölt lelkes pártjának szép sikere hozott meglepetést. A Fényes-párt minden várakozás ellenére tulszárnyalta Komjáthy Béla pártját és ha pótválasztást nem is tudott kiforszírozni, meg lehet elégedve sikerével. Komjáthyék pártja már délben reménytelennek találta a helyzetet és azontul csak a zászló becsületéért harcolt, a siker minden kilátása nélkül.

A pártok gyülekezése.

Csöndben, hangulat nélkül kezdődött a reggel. Kopszak a házak, a lobogókat elvitték a fölvonuláshoz. A Városi kávéház terraszán zibonganak csak a politikusok. Nagy Sándor dr. az éjszaka munkájától rekedten pihen meg és ingerkedik Szegő Hugóval, a Fényes-párt egyik vezérével.

A Szentháromság-szobor előtt megjelenik Oross Lajos Mátyás néhány emberrel, mint Komjáthy-párt. Vele jön Albert Péter bandája. Később csatlakoznak többen hozzájuk, de ugye sokan vannak.

— Gyöngye fölvonulás lesz ez! — kiáltják oda nekik.

— Mi nem vonulunk föl, hanem szavazunk!

Müller Károly pártja a Thököly-téren gyülekezik lelkes hangulatban. Főlelevenítik a Müller Károly—Salace választást, amikor ugyancsak itt gyülekezett Müller Károly pártja. Akkor is Vizer Lajos volt a pártelnök, aki átszellemülten buzdította harcra a pártot. A csoportosulók között azt mondja valaki:

— Ez volt mindig a függetlenségtek helye; most is azok az igazi függetlenségtek, akik itt állnak!

— A másik, az — kormánypárt! — mondja ki a Komjáthyakra a lesújtó szót a magyarváros egy iparosa.

A Thököly-téren Gyurkovics András húzza. Még a muzsikában is előbbre vannak.

Fényes Samu dr. pártja a vármegyeház sarkán, a Tabajdi Károly utcában gyülekezik, nagy ifjúsági táborral körülvéve. Schwarz Zsigmond lelkesíti őket. Húzzák a „nem nyomja a fejemet a bu” — nótájára és ismétlik a refrént:

— Éljen doktor Fényes Samu!

A hölgybizottság néhány tagja a kora reggeli órák dacára is ott van és nem sajnálja mosolyait a beteg jelölt érdekében.

— Majd talpra áll, ha győzni fog! — mondják, amikor a balesete fölött sajnálkoznak.

A választást megnyitják.

Nyolc óra előtt pár perccel a városháza ormára kifizetik a nemzeti lobogót. Pontban nyolc órakor még elhagyottan áll a városháza

előtti pódium. Ezt Deutsch Izso dr., a Fényes-párt elnöke konstatálja, s azt mondja:

— A törvény értelmében pontban nyolc órakor meg kell nyitni a választási aktust. Meg fogjuk peticionálni a választást.

Bzony, Simay István pontosabb volt. Már előbb künn állt és háromszor is megnézte a városháza toronyóráját, hogy megvan-e már a törvényes idő.

De azután pár perc múlva meg is jelenik Múlek Lajos dr. választási elnök. Fekete ruhában van, a mellén a széles nemzeti szalag. Csak kevesen hallgatják, a mikor a választást megnyitja.

— Arad polgárai ma legszentebb polgári jogukat gyakorolják, a mikor a választó ládához járulnak, hogy megválasszák azt az embert, aki őket az országgyűlésen képviselje. A törvény a választási elnök kezébe nagy hatalmat ad, de én nem kívánok ezzel élni; hanem azt akarom, hogy a polgárok higgadsággal, békés öntudattal és méltósággal kísérik működésemet, és hogy a választás eredménye a hazá, a király és a város javára szolgáljon. (Helyesítés)

Azután bejelentette:

— A mai napig három jelöltet jelentettek be szabályszerűen nálam. dr. Fényes Samu, Komjáthy Bélát és Müller Károlyt. A törvény értelmében, ha fél kilencig újabb jelöltet jelentenek be, azt elfogadom.

Fölvonulás.

Az elnök a választás tisztikarával visszavonul, azután megkezdődik a fölvonulás. Legelőbb a Fényes Samu pártja. Levonul a főtéren, azután visszatér, és a városháza jobb oldalán szegezi le a zászlóit.

Komjáthy Béla pártja a városháza főbejárata elé vonul. Nincsenek sokan: dr. Avarffy Imre, Vincze Miklós és dr. Schwarz Jenő vezetik a gyöngye menetet.

Müller Károly pártja a városháza baloldalán vonul föl. Ez a legimpozánsabb fölvonulás. Hosszu, tömött sorban jönnek a zöldtollasok; lehetnek három-négyszázan. A Komjáthy-pártiak szalaggal vigasztalódnak:

— Mind kicsozták, a mijük van . . .

— No, majd megvállik . . .

A jelölés zárórája.

Fél kilenc órakor Múlek Lajos dr. ugra ki. Az arcán látszik, hogy nem történt meglepetés. Az utolsó félóránban nem szaporodtak meg a jelöltek.

— A törvényes időben — mondja az elnök, — három jelöltet jelentettek be. A szavazás tehát három jelöltre fog történni. Betűrendben sorolom föl őket: dr. Fényes Samu, Komjáthy Béla és Müller Károly. Főhivom önöket, hogy Arad polgáraihoz méltóan gyakorolják szent jogaikat. Tartsák be a rendet, nehogy én, a ki egész életemben a szabadság apostola voltam, vérző szívvel katonaságot legyek kénytelen igénybe venni. A szavazás kilenc órakor kezdődik, és azt, hogy a pártok mily sorrendben szavaznak le, sorshuzás fogja eldönteni.

Ezután az elnök a választás tisztikarával visszavonult az első küldöttség helyiségébe.

Ez alatt a hangulat nyugodt maradt. A pártok utját nagy tapintattal állapították meg. Miután a szavazó helyiséghez vivő folyosókat csak két oldalról lehet megközelíteni, párt meg három volt, — úgy intézkedtek, hogy a Müller-

és a Fényes-pártiak közös uton jöttek. Ez a két párt tudvalevően nagy fegyverbarátságban élt egymással, nem kellett attól tartani, hogy összekapussz. Már a Komjáthy-pártot nem lett volna ajánlatos a Müller-párttal egy útra bocsájtani.

A szavazás kezdete.

A szavazatszedő küldöttségek így alakultak meg: Az első küldöttségnek Múlek Lajos dr. az elnök, jegyző Schütz Henrik dr. Bizalmi férfiak: a Müller-párt részéről Benedek Árpád és Vizer Lajos, helyetteseik Heitz Nándor dr. és Salgó Miksa dr.; a Komjáthy-párt részéről Avarffy Ferenc és Kovács Vince, helyetteseik Péterffy Antal és Szondy János; a Fényes-párt részéről: Grossmann Alfréd dr. és Hacker Mór, helyetteseik Vadász Armand dr. és Radó Gyula. Azonossági tanuk: Kádás Kálmán, Reicher Károly, Schwarze Pál, Dulovics Károly.

A második küldöttség elnöke Steinhardt Mór dr., jegyzője Sugár Jenő dr. Bizalmi férfiak: Müller párt részéről Krenner Zoltán dr. és Oravetz Miklós, helyetteseik Karcsag Jenő és Szalay Arnold dr.; a Komjáthy-párt részéről Kernács Lajos és Vincze Miklós, helyetteseik Somló Ármán dr. és Kirle Antal; a Fényes párt részéről Deutsch Izso dr. és Frank László, helyetteseik Fekete Jakab és Makray Lóránd dr. Azonossági tanuk: Lócs Rezső, Angel István dr., Válagossy János és Kassnik Lajos.

Az első küldöttségnek.

Kilenc órakor kezdődik a szavazás. Sorshuzás dönti el, hogy a pártok a következő sorrendben szavaznak: Komjáthy, Fényes, Müller. A választókat 10 es turnusokban bocsájtják be. Az első turnusban leszavazott:

Komjáthyra: Buja Sándor, Kohut Gábor, Kovács István, Hönig Ottó, Gaál Vince, Kerényi Kálmán, Czinner József, Lakatos Miklós, Schwarczberger Manó, Kele József.

Fényesre: Wechsler Ede, Büchler József, Deutsch Izidor, Marek Samu, Deutsch Ármán, Rosenberg Arnold, Blau Sámuel, Soltész Rezső, Lengyel Tivadar, Komlós Ármán.

Müllerre: Heller Mór dr., Rózsay Pál, Rákóczy Zoltán, id. Neulinger Andor, Rákósy Flóris, Tenyéri Lajos, Kristyóry János, Czompó Ferenc, Valenta András, Klár Ferenc.

A szavazás lassu tempóban folyik. Negyed tízre szavazott le az első harminc. A Müller-párti nagy lelkesedéssel fogadja Heller Mór dr. törvényszéki bírót és Kristyóry János kereskedelmi és iparkamarai elnök szavazatát. Fél tízkor ismét zajos üzenés: megjelenik az összes minoritákkal Osák Cirják dr. rendfőnök és leszavaz Müller Károlyra.

10 órakor.

A szavazatok aránya az I. bizottságnál:

Müller Károly	50
Komjáthy Béla	50
Fényes Samu	50

Tíz óra után Szék Ernő postafőnök csaknem az összes hivatalnokokkal leszavazott Müllerre.

A szavazás lassu mederben folyik tovább. Negyed tizenegykor a teremben mozgás támad. A Komjáthy-párt nem tudja betartani a tizes turnust. Csak hat Komjáthy-választó jelenik meg az urna előtt. A párt kortesei lélekszakadva rohannak ki a teremből a hiányzó

szavazókért. Pár perc múlva sikerül is kipótolni a hiányt. *Fél tizenegyre* a három párt még mindig egyenlően áll. A szavazatok aránya ez:

Müller Károly	70
Komjáthy Béla	70
Fényes Samu	70

Fél tizenegyre a törvényszék kezdi a szavazást Müllerre. Elsőnek Révay Kálmán bíró szavaz ebből a csoportból.

Tizenegy óra tájban megjelenik Suciu János dr. országgy. képviselő. Kíváncsian várják, hogy mire adja le szavazatát. Suciu harsány hangon mondja Müller Károly nevét s éljen jár ki neki. Tizenegy órakor esik meg az első pártösszeállítás a választás vezetősége és az egyik párt bizalmi férfija között. Benedek Árpád, a Müller-párt bizalmi férfija metsző hangon szól Múlek Lajos felé:

— Elnök ur, oly lassan megy a választás, hogy olyan színezete van, mintha szánt szándékkal húznák!

Múlek magából kikelve válaszol:

— Kikérem magamnak ezt az inszinuációt! Mégis csak hallatlan! Eddig még a lakását sem tudakoltam senkitől. Tavaly ilyenkor még félannyi szavazatot sem volt.

Ez incidens viharosabb jelenet nélkül ért véget. Benedek Árpád ugyanis kijelentette, hogy nem volt szándékában az elnököt megtámadni, megjegyzésével a választási jegyző lassu munkájára célzott. Az incidens után tovább folyt a szavazás. Tizenegy órakor Ottenberg Tivadar, az Aradi Első Takarékpénztár vezérigazgatója, Varjassy Árpád kir. tanfelügyelő és Nyáry Béla ny. alkapitány leszavazták Müllerre. A Komjáthy-párt tizenegy órakor már csak hét embert tudott tiz helyett az urna elé állítani. A szavazatok ekkor így oszlottak meg:

Müller Károly	110
Komjáthy Béla	107
Fényes Samu	110

Negyed tizenkettőre nagy éljenzés zug fel az első küldöttség termében: Salace Gyula nyug. polgármester szavazott le Müller Károlyra. Ugyanekkor szavazott Nagy Ottóvár városi tanácsos, Pop C. István dr. országgyűlési képviselő s az egész görög keleti román és szerb papság. Ugyanekkor kapott egy köztisztviselői szavazatot a Fényes-párt is. A demokrata jelölésre szavazó Auszterweil László dr. volt. A Komjáthy párt eközben kiesett egy egész turnusból, a Fényes-párt pedig már csak hét szavazatot szállított tiz helyett. Tizenkét órakor a Komjáthy pártiak szavaznak és helyre pótolják a hiányt. Ekkor a szavazatok így oszlottak meg:

Müller Károly	160
Komjáthy Béla	160
Fényes Samu	156

A Komjáthy párt és Fényes-párt szavazói ekkor hirtelen elfogytak. Hivogatták, csalogatták őket, de egy hívük sem jelentkezett. A déli órákban még az eddiginél is lassabb tempóban folyik a szavazás. Sem Komjáthy, sem Fényes pártja nem bírja ki a turnusokat, míg Müller Károlyra folytonosan szavaz úgy a belvárosi intelligencia, mint a külvárosok szavazói. Leszavazott Müller Károlyra Andrányi Károly nagykereskedő, utána Sáriot Domokos főkapitány. Nagy ovációval fogadták Szalay Károlyt, az ügyvédi kamara elnökét és Jób Gusztáv vagongyári irodafőnököt, akik szintén Müllerre szavaztak. Déliben a Müller-párt plakátokon tudatja, hogy a Komjáthy párt hamis számadatokat feltüntető plakátokat hordoztat körül s ezzel félrevezeti a választókat.

A Müller párti Czukor László szavazatának leadása közben derűs epizód játszódott le. Múlek

Lajos tőle kérdezte első ízben, hogy hol a lakása?

— A Boros Beni téren lakom, — válaszolt Czukor.

— Es szelött?

— Azelőtt a zsidó templommal átellenben.

Persze Czukor szavazatát nem utasították vissza. A sok Müllerre szavazó között itt-ott akadt más párti is. Meszlényi Antal dr. úvidéki királyi ügyész, Frint Lajos és Natland Bernát Komjáthyra, Werner Miksa dr. Fényesre adta szavazatát. *Félegyre* ez volt a szavazatok aránya:

Müller Károly	190
Komjáthy Béla	175
Fényes Samu	160

Félegyre Múlek Lajos elhagyta helyét és a választás vezetését Priegl István dr. veszi át. A Müller párt mindinkább előtérbe nyomul. Ekkor adja le szavazatát Müllerre Kabdebo János dr. Ő is kap egy pár éljenzet. Egy óra felé teljesen kiürülnek a Komjáthy- és Fényes-pártok számára fenntartott helyiségek. A Müller-párt szavaz. Az elnök ezután a Komjáthy pártot hívja.

— Nincs egy lélek sem! — jelentik.

— Akkor jöjjön a Fényes-párt. De ez sem jelentkezik. Mintha a föld nyelte volna el. Valaki megjelenik ugyan a párt ajtajában, de ez a valaki Nagy Sándor dr., akiről mindenki tudja, hogy egy csöppet sem Fényes párti. Az egyik demokrata bizalmi férfiú azért mégis megéljenzi és barátságosan csalogatja, hogy szavazzon le Fényesre. *Egy órakor* ez volt a szavazatok állása:

Müller Károly	229
Komjáthy Béla	186
Fényes Samu	170

Hirtelenül szünet áll be a szavazásban. Egyelőre elfogytak a Müller párti szavazatok is. A nyári forráság tartja vissza az embereket a déli órákban való megjelenéstől. A teremben már arról kezdnek beszélni, hogy ki kellene tüzni a zárórést. Pedig a két bizottságnál összesen sem szavazott még le ezer választó. Örömmel fogadják Fetter Gézát, aki megszakítja a hosszú szünetet. Komjáthyra adja le szavazatát. De hogy a Müller-párt se maradjon sokáig szavazatot nélkül, csakhamar megjelenik Prekupás Illés dr. Lassan jönnek ezután, de mégis csak jönnek, Müller- és Komjáthy-pártiak vegyesen. Hogy ne maradjanak egymagukban, néha a Fényes párt is küld egy-egy szavazót. Varjassy Lajos h. polgármester Müllerre adja szavazatát. Nagyon megéljenzik. Utána szavaznak Müllerre csaknem az összes városi tisztviselők. *Fél kettőre* a szavazatok aránya ez:

Müller Károly	252
Komjáthy Béla	203
Fényes Samu	183

Három óra felé a helyzet változatlan. A Müller-párt bőven ontja a szavazatokat. Most már remény van arra, hogy megtudja szerezni az abszolút-többséget. Három órakor szavaznak Steigerwald Aajos ipartestületi elnök, Rajku Sebő, a Viktória takarékpénztár vezértitkára és egész tisztviselői kara, továbbá a román intelligencia köréből Bokv Szevér, a Tribuna szerkesztője. Kovács Vince, a Komjáthy párt bizalmi férfija minden erejét latba veti pártja érdekében. Annyira buzgólkodik, hogy együtt kiáltja a jegyzővel a szavazók keresztnevét. A nagy zajban néha elhibázza. Hibásan mondja a neveket. Az elnök azt nem állja meg szó nélkül.

— Felkérem Kovács Vince urat, hogy ne bajlódjék a keresztnevekkel.

A Müller párt folyton előtérben van. De hirtelen más szavazók is akadnak. *Heppes*

madár Komjáthy Bélára adja le szavazatát. Már Komjáthy-párti választók is akadnak. Megjelenik a Fényes-párt is. Egyelőre nem pártok szerint szavaznak. De a terem mindinkább megtelik választókkal. Már aggodalmaskodni kezdenek, hogy a választás belenyulik az éjjeli órákba.

— Szavazzunk turnusok szerint! — hangzik fel minden oldalról a kiáltás.

Múlek Lajos azonban, aki időközben ismét átvette a választás vezetését, egyelőre nem rendeli el a turnus szerinti szavazást. A terem akkor már zsufolásig tömve van. Egy kortest rajtacsipnek azon, hogy el akar hódítani egy választót.

— Botrány! — hangzik fel mindenfelől.

— Itt nem szabad korteskedni! — jelenti Múlek Lajos.

Benedek Árpád magából kikelve ugrik fel:

— Elnök ur, tessék kimondani, hogy a paszpartu a választási helyiségben nem érvényes.

— Micsoda beszéd ez? — kiáltják az ellenpártokon.

— Ezt nem mondhatom ki! — kiáltja Múlek. — A paszpartu mindenhova érvényes.

A korteskedés és zaj azonban nem csillapul le. A paszpartu szerencsés birtokosai nagy robajjal járnak ki és be a teremben. Olyan rettenetes zajt csapnak, hogy pillanatokig elakad a szavazás. Az elnök végre is türelmetlenkedik és metsző hangon szól:

— Figyelmeztetem az urakat, hogy a paszpartut nem sétahangverseny céljából adtam ki. Itt komoly aktus folyik.

Mindez azonban nem igen használ. A paszpartu-tulajdonosok és a türelmetlen választók olyan zajt csapnak, hogy szinte megsiketülnek belé a fülek. Végre is kiadják a jeiszót, hogy azok, akik már leszavaztak, vagy csak később ohajtanak szavazni, vagy akiknek a választáshoz annyi kezüük van, mint a budapesti hetedik kerületnek Ulmann Jákóhoz, azok hagyják el a termet. Ez meg is történt, de csak többszöri felszólítás után. Sárga Lukács izgatottan vitakozik. Múlek Lajos ingerülten szól rá:

— Tisztelt Sárga ur, menjen ki, mert kiutasítom.

Három órakor Müller Károlynak már számbevehető többsége van. A szavazatok ekkor így oszlottak meg:

Müller Károly	355
Komjáthy Béla	242
Fényes Samu	226

Valamivel három óra után Fényes Kálmán leszavaz Müller Károlyra. Majd Fényes-párti szavazók is jönnek. Múlek Lajos ekkor ismét elrendeli a turnusok szerinti szavazást. — A Fényes-párt még betegelt is elhozza. Egy Reisz Soma nevű választót ketten is támogatnak. A turnusok kétszer egymásután fennakadnak nélkül leszavaznak. A harmadik turnusnál azonban már megakad úgy a Komjáthy- mint a Fényes-párt. Ellenben a Müller párt csóstitól ontja a választókat. Ezen szavazói azért akadnak Komjáthyra. Osernovics Diodor dr. szintén őreá adta szavazatát. Közben híre terjed a teremben, hogy a Komjáthy-pártnak a városi getben nagy tartaléka van.

— Ot órakor ötszázan vonulnak fel — suttojják. Az ellenpártiak az izgatottságtól sarkalva hajolnak ki az ablakokon. A távolból tényleg dübörgő éljenzés hallatszik.

— Jön a Komjáthy párt! — kiáltják.

Csakhamar hatalmas zászlóerdő tűnik fel a városbástyán, de nem Komjáthy nevét lengeti, hanem Müller Károlyt. Gáji szavazók jönnek vagy ötvenen. Majd az ellenkező irányból kocsidübörgés hallatszik.

— Most jönnek a Komjáthy-pártiak; Ismét csalódás. A Fényes-párt hoz be egy pár vasutas szavazót.

Közben a szavazásnál a Müller párt folyton előrenyomul. Most már bizonyosra vehető, hogy elnyeri az abszolút többséget. A Komjáthy-párton erős levertség észlelhető. A Fényes-pártiak még inkább bizakodnak. Rövid fél óra alatt sikerül nekik Komjáthy Béla mellé kerülni. Ezen iparkodnak, hogy tulszárnyalják és hogy ők kerülhessenek a pótválasztásba. Meg vannak győződve arról, hogy pótválasztásra kerül a sor.

Fél négykor így állnak a szavazatok:

Müller Károly	377
Komjáthy Béla	246
Fényes Samu	249

Látnivaló, hogy a Fényes-párt már három szavazatot előnyben van Komjáthyék fölött. Ezután Müller pártiak következnek. Teljes gőzzel mennek előre, a biztos győzelem felé. Háromnegyed négykor kissé megritkul a választók sora. A Komjáthy- és a Fényes-párt teljesen kihalt. A Müller-pártnál vagy harminc szavazó várakozik. Négy óra előtt pár perccel Mülek Lajos érkezettnek látja az időt, hogy kitűzze a zárórát.

— Minthogy a szavazók már csak gyéren jelentkeznek, a zárórát öt órára kitűzöm és elrendelem ennek kihirdetését. Akik öt óráig megjelennek, azok még leadhatják szavazatukat.

A Komjáthy- és Fényes-pártok bizalmi férfiai lehangoltsággal veszik ezt tudomásul. Most már jogosan félnek attól, hogy a Müller-párt megszerzi az abszolút többséget. Korteseik azért nem adják fel a küzdelmet, lélekszakadva rohannak a párttanyára választókért. Rövid pár perc alatt sikerül is nekik elég tekintélyes számú csoportot összetoborozni. Ám a Müller-pártiak még nagyobb számmal vonulnak fel. A választás intézől meglepetve látják, hogy a terem hirtelenül zsúfolásig megtelik.

Valamivel négy óra után Müller Károlynak már megvan az abszolút többsége. Ez nagyon elkésztette a két ellenpártot. Minden erejüket megfeszítik, hogy pótválasztást erőszakoljanak ki. És tényleg nagy számban jönnek híveik. Zugolódva követelik, hogy az elnök vonja vissza a kitűzött zárórát.

— Korán van még! hangoztatják.

Egyideig némi megszakítással rendben folyik a szavazás. Hirtelen azonban ismét kitör a zaj, újabb Fényes-párti szavazók érkeznek. Most már erőteljesebb kifejezések hangzanak el.

— Gyalázat, így kijátszani a választópolgárokat! — kiáltják.

— Vonja vissza az elnök a zárórát.

— Neuman-gyári szavazóink csak hatóra után jöhetnek — kiáltják a Fényes-pártiak.

Többen felállnak a székekre és ökletekkel hadonászva ordítanak. Mülek Lajos sápadtan ugrik fel. Szólni akar, de percekig nem jut szóhoz. A nagy tumultusban azt sem tudja, hogy mit akarnak a választók. Végre egy másodpercnyi csendet fölhasznált arra, hogy megszólaljon.

— Mit akarnak tőlem? — kérdi izgatott hangon.

— Hosszabbítsa meg a zárórát!

— Gyalázat, hogy elvonja a választó polgároktól a szavazás jogát! — ismételik a vérmesebbek.

És ismét kitör a zaj, amely elementáris erővel egyre nő. Mülek Lajos előveszi a választási törvényt és megnézi az erre vonatkozó szakaszt. A viharban megérkezik Nagy Sándor dr. több Komjáthy-párti választóval. Láttára még nagyobb erővel tör ki a felháborodás.

— Képviselő ur, meg kell akadályozni, hogy az elnök erőszakot kövessen el! — hangoztatják a Komjáthy- és Fényes-pártok hívei.

A Müller-pártiak türelmetlenül kezdenek.

— Szavazzunk! — Szavazzunk!

— Itt nem lesz szavazás! — hangzik a tuloldalról. Előbb jelentse ki az elnök, hogy meghosszabbítja a zárórát.

És percekig zug ismét a felháborodás zaja. Kádas Kálmán csillapítani igyekszik a fékevesztett embereket.

— Az elnök ezt nem teheti meg. Már kitűzte a zárórát.

— Akkor fel kell függesztenia választást! — ordítják elkéseredetten. Nem lesz szavazás addig, amíg az elnök nem intézkedik!

Ekkor dörömbölés hallatszik a Fényes-párt helyiségéből.

— Erresszenek bel! — hangzik kívülről.

A rendőrök azonban ragaszkodnak ahhoz az utasításhoz, hogy addig amíg egy nagyobb csoport nem szavazott le, nem szabad senkit sem a választási helyiségbe engedni.

Tetőpontját érte el ekkor a vihar. Igazolványnyal ellátott Fényes- és Komjáthy párti kortések rohantak a terembe és hürül adták, hogy a választókat a rendőrség nem engedi be.

— Ki követte el a merényletet? Elnök ur feleljen! — tombolták a teremben lévők, míg a Müller-pártiak, folyton ezt kiáltották:

— Szavazzunk! Szavazzunk!

Nagynehezen szóhoz juthatott Mülek Lajos. Nagy Sándor ekkor már ott állott a háta mögött és ő is követelte a választók beeresztését.

— Mindenki le fog szavazni, aki a falakon belül van — jelenti ki az elnök.

— Ez semmi. Nem járja. Vonja vissza a zárórát! Kétezer választó még nem szavazott le! — kiáltják a kortések, noha választója a Komjáthy pártnak már egyáltalában nem volt, a Fényes-pártnak se sok.

Ezek a jelenetek némi megszakítással öt óráig tartottak. Ezután rövid időre ismét helyreállott a nyugalom a teremben és a szavazás rendben folyt tovább. A főkapunál ezalatt több választó jelent meg, akik bebocsátásukat kérték. A rendőrök azonban — hivatkozván szigorú utasításukra — nem engedték be a választókat. A teremben lévő Komjáthy- és Fényes-párti kortések ennek hírére újabb botrányt inszenáltak.

— Meg fogjuk semmisíteni a választást! — hangozott fel ekkor első ízben.

Schwarz Jenő dr. magából kikelve rohant a terembe és minden ok nélkül durván megtámadta a választási elnököt. Mülek és Kádas felugrottak és erőlyesen tiltakoztak a támadás ellen.

— Igaza van Schwarz Jenőnek! — ordították kórusban a Komjáthy-párt hívei. Nagy Sándor dr. a vita közben összeszólalkozott a Müller párt bizalmi férfiival. Olyan izzó volt a hangulat, hogy összetűzéstől lehetett tartani. Sarló Domokos és a rendőrtisztviselők izgatottan csillapították a felhevült választókat, kijelentvén, hogy nem állnak jót az esetleg történnendőkért.

Nagy nehezen sikerült egyidőre lecsillapítani a kedélyeket és a szavazás tovább folyt. Legnagyobb részt Müller pártiak szavaztak, de volt több Komjáthy- és Fényes-párti választó is. Schwarz Jenő dr. a folyosóra rohant, ahol előadta a Komjáthy-párt vezéreiből a teremben történeteket. Valóságos komédiát játszottak végig. Egy Buzás nevű vasuti alkalmazott megpróbálta összeírni azoknak a választóknak névsorát, akiket állítólag nem engedték a terembe és emiatt eltávoztak.

Fél hat órákor ismét elementáris erővel

tört ki a teremben a lárm, ugyancsak, hogy a szavazás percekig szünetelt.

Többen ordítva követelték az elnöktől, hogy nyitassa ki az ajtókat, hogy a szavazók bejöhessenek.

— Majd ha a teremben lévők leszavaztak — válaszolt az elnök, Mindenki rákerül a sor.

Hat óra után Schwarz Jenő dr. újabb botrányt inszenált. Berohant a terembe és nagy patáliát csapván, felszólította a Komjáthy párti választókat a kivonulásra.

— Vonuljunk ki! — kiáltotta. Majd ha reánk kerül a sor, ismét visszajövünk. A felszólításnak nem volt eredménye, mire Schwarz Jenő újra a folyosóra ment, ahol megkérdezte, hogy kik azok a választók, akik a terembe akarnak jutni. Körülbelül hatvanan jelentkeztek. Schwarz erre felszólította a rendőrkapitányt, hogy engedje be a terembe a választókat. Minthogy időközben számosan leszavaztak már, a rendőrkapitány teljesítette Schwarz kérését, aki nagy gaudiummal vonult be a választók élén. A szavazásnál azonban kitűnt, hogy a Schwarz által protezsált választók — Müller-pártiak voltak.

Fél hét óra felé a dühöngők kifáradtak, mire a szavazás rendben folyt tovább. Sarló Domokos főkapitány egy székre állva kiáltotta a felhívott választók nevét. Legnagyobb részt Müller pártiak voltak. Háromnegyed hét órákor már bizonyos volt Müller Károly abszolút többsége. A két ellenpárt minden erejét megfeszítette, hogy pótválasztást csikarjon ki. Voltak ugyan még szavazók, de csak gyéren. Az utolsó két szavazó közül Kodrán Pompeusz Müller Károlyra és Konsitzky Károly Komjáthy Bélára adták szavazatukat.

A választás befejezésével a választók nyugodtan várták a szavazatok összeszámolását. Csakhamar kitűnt, hogy

Müller Károly	654
Komjáthy Béla	341
Fényes Samu	328

szavazatot kapott.

A második küldöttségél.

A második szavazatszedő küldöttség elnöke, Steinhardt Mór dr. kevéssel kilenc óra előtt fogott hozzá a választási aktushoz szükséges teendőkhöz. Mintán a küldöttség megalakult és a személyazonossági tanuk elmondották az esküt, bejelentette az elnök, hogy három jelöltet hoztak ajánlatba: Müller Károlyt, Fényes Samu dr.-t és Komjáthy Bélát. Sorshuzás útján döntötte el, hogy milyen sorrendben történjék a szavazás a jelöltekre. Komjáthy Béla neve jött ki először az urnából, azután Fényes Samu dr.-é és végül maradt Müller Károlyé. Ebben a sorrendben rendelte el tehát a szavazást a jelöltekre és fölkerete Rémer István gájl alkaptányt, hogy *tíz csoportokban* bocsássa be a választókat a szavazó helyiségbe. Megjegyezte végül, hogy a Müller-párti szavazók a Fényes-pártiakkal egy ajtón bocsájtatnak be a választó helyiségbe.

Miután a törvény rendelkezése szerint a szavazás pontban kilenc órákor megkezdendő, egy perccel kilenc óra előtt elrendelte a szavazást és a sorshuzás eredménye szerint előbb a Komjáthy-pártiakat szólította az urnához.

Még a szavazás megkezdése előtt megtörtént az első incidens. Az elnök intézkedéseit Keresztes Gyula dr. harsány hangja szakította meg:

— Blashevics Antal, ne korteskedjék! Ez dicsőség! Elnök ur, figyelmébe ajánlom!

Steinhardt Mór dr.: Csendet kérek! Biztosítom, nem fog többé ilyen eset előfordulni.

A rövid lélegzetű incidens után megkezdődött a szavazás.

Elsőnek Sándor Mihály posta és távirda-
altiszt, Demeter utca 68. szám alatti lakos sza-
vazott. Komjáthy Bélára adta a szavazatát.
Vele együtt Komjáthy első tiz szavazója volt:
Bérczy Ödön, Rohác Pál, Nagy György István,
Nagy Gáspár János, id. Mester Ambrus, Török
János, Brezán András, Kiss József, Polónyi János.

Azután a Fényes-párt első turnusára ke-
rült volna a sor, de egyetlen Fényes-párti sza-
vazó sem akadt.

Most az első Müller párti turnus követke-
zett. Ember ember hátán tolongott az ajtóban,
Rámer alkaptány azonban az utasításokhoz ké-
pest csak tiz szavazót bocsájtott a terembe.
Ezek a következők voltak: Blaskovics Antal,
Don Konstantin, Keresztury Gyula, Kelemen
István, Matyuga István, Velis Ferenc, Rácz Fe-
renc, Kontós János, Szalay Gyula és Krizsán
János.

— Jöhet a második Komjáthy-turnus —
hangzik az elnök szava.

Kilenc választó lépett az urna elé. Az ér-
deklődők megolvassák, de akkor is a kilenc
szám jön ki. Az egyiket közülük, Kiss Mihály
tanyai polgárt, karofogva vezetik az elnök
elé és ott leditetik a sápadt, beteg embert.
Steinhardt már eddigi gyakorlatából jól ismeri.
Ki is jelentette, amint az ajtóban meglátta a
két oldalról támogatott beteget:

— Itt hozzák a mi hagyományos bete-
günket.

Időközben még egy Komjáthy-párti sza-
vazó kerül elő s így a turnus mégis csak
egész lett.

A Fényes-pártiak másodsorra sem tudták
kiállítani a turnust. Mindössze egy szavazó
jelentkezett, de arról is kiűnt, hogy az első
szavazatszedő bizottsághoz tartozik. Természe-
tesen elutasította az elnök. Müllerék egyszerre
beállítják a turnust. Nagybárá tanyaiak, akik
kék ünneplőben járulnak a bizottság elé, hogy
gyakorolják politikai jogukat.

Egynegyed tiz órákor ez volt a szavazatok
állása:

Müller Károly	20
Komjáthy Béla	20
Fényes Samu dr.	—

A Müller pártiak szavazása közben jelent-
kezik az első Fényes-szavazó: Márkus Mojsza.

— Most Müllerék szavaznak — szólnak rá
a bizalmi férfiak.

— Ha már bejött, hadd szavazzon — mondja
az elnök.

A Komjáthy-párt harmadik turnusa követ-
kezett volna. Mindössze azonban csak négy
szavazó jelentkezett. Ez öt perccel fél tiz előtt
történt. A csonka turnusból utolsónak Szalay
Kelemen szavazott le s ettől kezdve a Kom-
játhy-párt nem tudta többé előállítani a tiz sza-
vazót. Végre harmadszorra Fényesék is kiállí-
tották a turnust. Természetesen a Müller-
párt is.

Fél tízkor:

Müller Károly	30
Komjáthy Béla	24
Fényes Samu dr.	11

A negyedik turnusban a Komjáthy-párt
három szavazót tudott előállítani, Fényes sza-
vazó pedig egyáltalán nem akadt. Egy szavazó
lett volna, de azt az első küldöttséghez utasi-
totta az elnök. A negyedik turnusban a Müller-
párt is csak öt szavazóval volt képviselve. Az
ötödik turnus már egyáltalán nem volt turnus-
nak nevezhető. Három negyed tiz órákor csak
egyetlen Komjáthy-szavazó akadt: Lukács Ká-
roly, mire Steinhardt Mór elnök kijelentette,
hogy fölosztatja a tizes szavazást és akármely
párt részéről elfogad szavazatot.

Néhány perc múlva tömegesen jelentkez-
tek a Müller szavazók. Közöttük Komjáthynek
is akadt egy híve. Giller Lipót — mondja be a
nevét. Szavazó-cédulája szintén erről a névről
van kiállítva, azonban kiűnt, hogy őt nem Gil-
ler Lipótnak, hanem Róbertnek hívják s a már
halott apja helyett akart szavazni. Kiűnt az is,
hogy neki is van szavazati joga, de az első ke-
rületben. Azt azonban csak nehezen akarta
megérteni, hogy atyja helyett nem szavazhat.

Tíz éra körül erősen szavaznak a gájlak;
legnagyobb része Müller Károlyra. Ezalatt az
idő alatt Fényes csak egy szavazatot kapott.
Mindenkét meglepett a Müller párt kitartása, a
melynek egy percre sem fogyott ki a sza-
vazója.

Tíz órákor ez volt a szavazatok aránya:

Müller Károly	58
Fényes Samu dr.	19
Komjáthy Béla	40

Közben több ízben megtörtént, hogy a bi-
zottság egy, vagy más okból nem igazolt egy-
egy szavazót, általában azonban rendben folyt
a szavazás. Müllerék kitartóan győzik, a Fé-
nyes-pártból azonban mindössze csak tizenhár-
man szavaztak le egynegyed tizenegyig.

Egynegyed tizenegykor:

Müller Károly	72
Fényes Samu dr.	13
Komjáthy Béla	44

Háromnegyed tizenegy órákor szavazott le
a századik Müller párti választó: Tencselinger
Károly. Tizenegy órákor néhány percre kifogy-
tak a szavazók. Az elnök adomázásra használja
fől a pihenő időt, de a jóízűnek ígérkező anek-
dótát egy szavazó jelentkezése félbeszakította.

Tizenegy órákor a szavazatok számaránya
ez volt:

Müller Károly	112
Fényes Samu dr.	30
Komjáthy Béla	47

A szavazók föltűnő gyéren jelentkeznek.
Fél tizenkettőkor így állottak a küzdő felek:

Müller Károly	115
Fényes Samu dr.	30
Komjáthy Béla	47

A csendet egy román szavazó beköszöntése
törli meg.

— Mi a neve? — kérdi az elnök.

— Matyei Lázár.

— Kire szavaz?

— Milek Lajosra.

— Az nem képviselőjelölt. Kire szavaz,
mondja még egyszer — adja fel a szót idege-
sen az elnök.

A polgár ötöl-hatol, végre nagynehezen
kibőki:

— Milek Károlyra.

Steinhardt elnök elutasította Matyeit, aki
abban a tudatban, hogy tisztességesen leszava-
zott Müller Károlyra, meglegedetten távozott.
A szavazók lassankint szállingóznak. Déli tí-
zenkét órákor:

Müller Károly	130
Fényes Samu	38
Komjáthy Béla	52

Közben-közben nem hiányoztak a humo-
ros jelenetek sem. Szűcs Péter például nem
tudta kimondani a jelölt nevét. Az elnök elso-
rolja a jelöltek neveit, utoljára hagyva Fényes
Samut.

— Az, az, Fényes Samu — mondja öröm-
mel az atyafi.

Alig végzett a bizottság Szűcs Péterrel,
már az ajtóban felhangzott egy beszerezelt pol-
gártárs borizú hangja.

— Jó napot. Van szerencséje Kocsik Ist-
vánnak! — szólt az üdvözlő.

— Jöjjön közelebb! — mondja mosolyogva
az elnök.

— Nem lehet ám! Előbb megkeresem a
cédulát, — adta vissza a szót ő kigyelme.

Denikve — egyáltalán nem került elő a
szavazó-cédula, amint hogy nem is volt Kocsik
Istvánnak szavazati joga.

— Anélkül is lehet szavazni — mondotta a
helyzet magaslátára emelkedve Sugár Jenő dr.,
az egyik jegyző.

Még el sem simult a mosoly a teremben
evők arcáról, már újabb, hasonló eset kacag-
tatta meg a bizottságot. Sági János volt. Már
messziről emlegette a szenteket és általában
világgyűlöletnek mutatkozott be. Megvizsgálták,
hogy vajjon csakugyan van-e szavazati joga,
amely eljárás oly módfelet sértette, hogy csak-
nem sírva fakadt. Közben állandóan hajtogatta:

— I gatott vagyok! Nagyon izgatott va-
gyok!

Tizenkét óra után teljesen szünetelt a sza-
vazás. Fél kettőkor átadta Steinhardt Mór az
elnöki tisztet Velcsó Géza h. elnöknek. Azután
ismét csöndesség volt egészen addig, amíg
Steinhardt el nem foglalta az elnöki széket.
Fél háromkor ismét tömegesebben jelentkeztek
szavazók, akik között Komjáthy-párti csak el-
vétve akadt.

Fél háromkor:

Müller Károly	189
Fényes Samu	59
Komjáthy Béla	65

Három óra felé egymást váltották föl a
Müller- és a Fényes-turnusok, míg Komjáthy-
szavazó csak elszórtan jelentkezett. Vehemens
erővel kezdtek küzdeni a pártok: Müllerék az
abszolút többségért, Fényesék és Komjáthyék
a pótválasztásért. A Fényes pártiak azonban
három órára tulrobogtak a Komjáthy pártion,
amikor a számarány ez volt:

Müller Károly	200
Fényes Samu	78
Komjáthy Béla	68

Ekkor az a hír terjedt el a folyosókon és
a teremben, hogy Müller Károly elérte az ab-
szolút szótöbbséget. Mindenki számítgatni kezdte
a szavazatokat és még 41 szavazat hiányzik az
abszolút többséghez. Fél négykor mintegy ve-
zényszóra vehemens erővel szervezték a turnu-
sokat s a második küldöttségnél körülbelül eb-
ben az időben volt legerősebb a küzdelem.

Javában folyt a szavazás, amikor Kremer
Zoltán dr. berohant a terembe és magából ki-
kelve ezeket mondta:

— Elnök ur saját szememmel láttam, hogy
vessztegetnek. Az udvarban osztogatják a pénzt.

Steinhardt elnök Rámer István gáji alkapi-
tányt bizta meg az ügy megvizsgálásával s ez-
zel el is aludt az ügy.

A nagy küzdelemben több ízben megtör-
tént, hogy a bizalmi férfiak és egyes kortesek
között izgatott jelenetek játszódtak le, az elnök
azonban minden alkalommal tapintatosan elin-
tázta a kellemetlen ügyeket.

Egynegyed ötök, amikor Müller, a két bi-
zottság szavazati arányát egybevéve, csakugyan
elérte az abszolút többséget, s helyzet ilyen volt:

Müller Károly	257
Fényes Samu dr.	101
Komjáthy Béla	81

A Müller-pártiak még mindig kényelmesen
győzték a szavazást, sőt, mind tömegesebben
jelentkeztek az urnánál. Háromnegyed ötök
azonban kifogytak a szavazók, mire Steinhardt
elnök kiírta a sárórát háromnegyed hatra. Ebben
a pillanatban a szavazatok aránya ez volt:

— Most jönnek a Komjáthy-pártiak; Ismét csalódás. A Fényes-párt hoz be egy pár vasutas szavazót.

Közben a szavazásnál a Müller párt folyton előrenyomul. Most már bizonyosra vehető, hogy elnyeri az abszolút többséget. A Komjáthy-párton erős levertség észlelhető. A Fényes-pártiak még inkább bizakodnak Rövid fél óra alatt sikerül nekik Komjáthy Béla mellé kerülni. Ezen iparkodnak, hogy tulszárnyalják és hogy ők kerülhessenek a pótválasztásba. Meg vannak győződve arról, hogy pótválasztásra kerül a sor.

Fél négykor így állnak a szavazatok:

Müller Károly	377
Komjáthy Béla	246
Fényes Samu	249

Látnivaló, hogy a Fényes-párt már három szavazatot elnyer a Komjáthyék fölött. Ezután Müller pártiak következnek. Teljes gőzzel mennek előre, a biztos győzelem felé. Háromnegyed négykor kissé megritkul a választók sora. A Komjáthy- és a Fényes-párt teljesen kihalt. A Müller-pártnál vagy harminc szavazó várakozik. Négy óra előtt pár perccel Mülek Lajos elérkezettnek látja az időt, hogy kitűzze a zárórát.

— Minthogy a szavazók már csak gyéren jelentkeznek, a zárórát öt órára kitűzöm és elrendelem ennek kihirdetését. Akik öt óráig megjelennek, azok még leadhatják szavazatukat.

A Komjáthy- és Fényes-pártok bizalmi férfial lehangoltsággal veszik ezt tudomásul. Most már jogosan félnek attól, hogy a Müller-párt megszerzi az abszolút többséget. Korteseik azért nem adják fel a küzdelmet, lélekszakadva rohannak a párttanyára választókért. Rövid pár perc alatt sikerül is nekik elég tekintélyes számú csoportot összetoborozni. Ám a Müller-pártiak még nagyobb számmal vonulnak fel. A választás intőzöl meglepetve látják, hogy a terem hirtelenül zsúfolásig megteltik.

Valamivel négy óra után Müller Károlynak már megvan az abszolút többsége. Ez nagyon elkésztette a két ellenpártot. Minden erejüket megfeszítik, hogy pótválasztást erőszakoljanak ki. És tényleg nagy számban jönnek híveik. Zugolódva követelik, hogy az elnök vonja vissza a kitűzött zárórát.

— Korán van még! hangoztatják.

Egyideig némi megszakítással rendben folyik a szavazás. Hirtelen azonban ismét kitör a zaj, újabb Fényes-párti szavazók érkeznek. Most már erőteljesebb kifejezések hangzanak el.

— Gyalázat, így kijátszani a választópolgárokat! — kiáltják.

— Vonja vissza az elnök a zárórát.

— Neuman-gyári szavazóink csak hatóra után jöhetnek — kiáltják a Fényes-pártiak.

Többen felállnak a székekre és ökleikkel hadonászva ordítanak. Mülek Lajos sápadtan ugrik fel. Szólni akar, de percekig nem jut szóhoz. A nagy tumultusban azt sem tudja, hogy mit akarnak a választók. Végre egy másodpercnél csöndet fölhasznált arra, hogy megszólaljon.

— Mit akarnak tőlem? — kérdi izgatott hangon.

— Hosszabbítsa meg a zárórát!

— Gyalázat, hogy elvonja a választópolgároktól a szavazás jogát! — ismételik a vérmesebbek.

És ismét kitör a zaj, amely elementáris erővel egyre nő. Mülek Lajos előveszi a választási törvényt és megnézi az erre vonatkozó szakaszt. A viharban megérkezik Nagy Sándor dr. több Komjáthy-párti választóval. Láttára még nagyobb erővel tör ki a felháborodás.

— Képviselő ur, meg kell akadályozni, hogy az elnök erőszakot kövessen el! — hangoztatják a Komjáthy- és Fényes-pártok hívei.

A Müller-pártiak türelmetlenül kezdenek.

— Szavazzunk! — Szavazzunk!

— Itt nem lesz szavazás! — hangzik a tuloldalról. Előbb jelentse ki az elnök, hogy meghosszabbítja a zárórát.

És percekig zug ismét a felháborodás zaja. Kádas Kálmán csillapítani igyekszik a fékevesztett embereket.

— Az elnök ezt nem teheti meg. Már kitűzte a zárórát.

— Akkor fel kell függeszteni a választást! — ordítják elkéseredetten. Nem lesz szavazás addig, amíg az elnök nem intézkedik!

Ekkor dörömbölés hallatszik a Fényes-párt helyiségéből.

— Erresszenek bel! — hangzik kívülről.

A rendőrök azonban ragaszkodnak ahhoz az utasításhoz, hogy addig amíg egy nagyobb csoport nem szavazott le, nem szabad senkit sem a választási helyiségbe engedni.

Tetőpontját érte el ekkor a vihar. Igazolványnyal ellátott Fényes- és Komjáthy párti kortesek rohantak a terembe és hirül adták, hogy a választókat a rendőrség nem engedi be.

— Ki követte el a merényletet? Elnök ur feleljen! — tombolták a teremben lévők, míg a Müller-pártiak, folyton ezt kiáltották:

— Szavazzunk! Szavazzunk!

Nagynehezen szóhoz juthatott Mülek Lajos. Nagy Sándor ekkor már ott állott a háta mögött és ő is követelte a választók beeresztését.

— Mindenki le fog szavazni, aki a falakon belül van — jelenti ki az elnök.

— Ez semmi. Nem járja. Vonja vissza a zárórát! Kétezer választó még nem szavazott le! — kiáltják a kortesek, noha választója a Komjáthy pártnak már egyáltalában nem volt, a Fényes-pártnak se sok.

Ezek a jelenetek némi megszakítással öt óráig tartottak. Ezután rövid időre ismét helyreállott a nyugalom a teremben és a szavazás rendben folyt tovább. A főkapunál ezalatt több választó jelent meg, akik bebocsátásukat kérték. A rendőrök azonban — hivatkozván szigorú utasításukra — nem engedték be a választókat. A teremben lévő Komjáthy- és Fényes-párti kortesek ennek hírére újabb botrányt inszenáltak.

— Meg fogjuk semmisíteni a választást! — hangozott fel ekkor első ízben.

Schwarz Jenő dr. magából kikelve rohant a terembe és minden ok nélkül durván megtámadta a választási elnököt. Mülek és Kádas felugrottak és erőlyesen tiltakoztak a támadás ellen.

— Igaza van Schwarz Jenőnek! — ordították kórusban a Komjáthy-párt hívei. Nagy Sándor dr. a vita közben összeszólalkozott a Müller-párt bizalmi férfiival. Olyan izzó volt a hangulat, hogy összetűzéstől lehetett tartani. Sarlot Domokos és a rendőrtisztviselők izgatottan csillapították a felhevült választókat, kijelentvén, hogy nem állnak jót az esetleg történendőkért.

Nagy nehezen sikerült egyidőre lecsillapítani a kedélyeket és a szavazás tovább folyt. Legnagyobb részt Müller pártiak szavaztak, de volt több Komjáthy- és Fényes-párti választó is. Schwarz Jenő dr. a folyósóra rohant, ahol előadta a Komjáthy-párt vezérembereinek a teremben történeteket. Valóságos komédiát játszottak végig. Egy Bucás nevű vasuti alkalmazott megpróbálta összeírni azoknak a választóknak névsorát, akiket állítólag nem engedték a terembe és emiatt eltávoztak.

Fél hat órakor ismét elementáris erővel

tört ki a teremben a láрма, ugyanolyra, hogy a szavazás percekig szünetelt.

Többen ordítva követelték az elnöktől, hogy nyitassa ki az ajtókat, hogy a szavazók bejöhessenek.

— Majd ha a teremben lévők leszavaztak — válaszolt az elnök. Mindenki rákerül a sor.

Hat óra után Schwarz Jenő dr. újabb botrányt inszenált. Berohant a terembe és nagy patáliát csapván, felszólította a Komjáthy párti választókat a kivonulásra.

— Vonuljunk ki! — kiáltotta. Majd ha reánk kerül a sor, ismét visszajövünk. A felszólításnak nem volt eredménye, mire Schwarz Jenő újra a folyósóra ment, ahol megkérdezte, hogy kik azok a választók, akik a terembe akarnak jutni. Körülbelül hatvanan jelentkeztek. Schwarz erre felszólította a rendőrkapitányt, hogy engedje be a terembe a választókat. Minthogy időközben számosan leszavaztak már, a rendőrkapitány teljesítette Schwarz kérelmét, aki nagy gaudiummal vonult be a választók élén. A szavazásnál azonban kitűnt, hogy a Schwarz által protezsált választók — Müller-pártiak voltak.

Fél hét óra felé a dühöngők kifáradtak, mire a szavazás rendben folyt tovább. Sarlot Domokos főkapitány egy székre állva kiáltotta a felhívott választók nevét. Legnagyobb részt Müller pártiak voltak. Háromnegyed hét órakor már bizonyos volt Müller Károly abszolút többsége. A két ellenpárt minden erejét megfeszítette, hogy pótválasztást csikarjon ki. Voltak ugyan még szavazók, de csak gyéren. Az utolsó két szavazó közül Kodrán Pompeiusz Müller Károlyra és Konsitzky Károly Komjáthy Bólára adták szavazatukat.

A választás befejezésével a választók nyugodtan várták a szavazatok összeszámolását. Csakhamar kitűnt, hogy

Müller Károly	654
Komjáthy Béla	341
Fényes Samu	328

szavazatot kapott.

A második küldöttségnél.

A második szavazatszedő küldöttség elnöke, Steinhardt Mór dr. kevéssel kilenc óra előtt fogott hozzá a választási aktushoz szükséges teendőkhöz. Mintán a küldöttség megalakult és a személyazonossági tanuk elmondották az esküt, bejelentette az elnök, hogy három jelöltet hoztak ajánlatba: Müller Károlyt, Fényes Samu dr.-t és Komjáthy Bólát. Sorshuzás útján döntötte el, hogy milyen sorrendben történjék a szavazás a jelöltekre. Komjáthy Béla neve jött ki először az urnából, azután Fényes Samu dr.-é és végül maradt Müller Károlyé. Ebben a sorrendben rendezte el tehát a szavazást a jelöltekre és fölkerlte Rimer István gáji alkaptányt, hogy tizes csoportokban bocsássa be a választókat a szavazó helyiségbe. Megjegyezte végül, hogy a Müller-párti szavazók a Fényes-pártiakkal egy ajtón bocsájtatnak be a választó helyiségbe.

Mintán a törvény rendelkezése szerint a szavazás pontban kilenc órakor megkezdendő, egy perccel kilenc óra előtt elrendelte a szavazást és a sorshuzás eredménye szerint előbb a Komjáthy-pártiakat szólította az urnához.

Még a szavazás megkezdése előtt megtörtént az első incidens. Az elnök intézkedését Keresztes Gyula dr. harsány hangja szakította meg:

— Blaskovics Antal, ne korteskedjék! Ez dicsőség! Elnök ur, figyelmébe ajánlom!

Steinhardt Mór dr.: Csendet kérek! Biztosítom, nem fog többé ilyen eset előfordulni.

A rövid lélegzetű incidens után megkezdődött a szavazás.

Elsőnek Sándor Mihály posta és távirda-
altiszt, Demeter utca 68. szám alatti lakos sza-
vazott. Komjáthy Bélára adta a szavazatát.
Vele együtt Komjáthy első tiz szavazója volt:
Bérczy Ödön, Rohác Pál, Nagy György István,
Nagy Gáspár János, id. Mester Ambrus, Török
János, Brezán András, Kiss József, Polónyi János.

Azután a Fényes-párt első turnusára ke-
rült volna a sor, de egyetlen Fényes-párti sza-
vazó sem akadt.

Most az első Müller párti turnus követke-
zett. Ember ember hátán tolongott az ajtóban,
Rámer alkaptány azonban az utasításokhoz ké-
pest csak tíz szavazót bocsájtott a terembe.
Ezek a következők voltak: Blaskovics Antal,
Don Konstantin, Keresztury Gyula, Kelemen
István, Matyuga István, Velis Ferenc, Rácz Fe-
renc, Kontós János, Szalay Gyula és Krizsán
János.

— Jöhet a második Komjáthy-turnus —
hangzik az elnök szava.

Kilenc választó lépett az urna elé. Az ér-
deklődők megolvassák, de akor is a kilenc
szám jön ki. Az egyiket közülük, Kiss Mihály
tanyai polgárt, karonfogva vezetik az elnök
elé és ott leültetik a sápadt, beteg embert.
Steinhardt már eddigi gyakorlatából jól ismeri.
Ki is jelentette, amint az ajtóban meglátta a
két oldalról támogatott beteget:

— Itt hozzák a mi hagyományos bete-
günket.

Időközben még egy Komjáthy-párti sza-
vazó kerül elő s így a turnus mégis csak
egész lett.

A Fényes-pártiak másodsorra sem tudták
kiállítani a turnust. Mindössze egy szavazó
jelentkezett, de arról is kiűnt, hogy az első
szavazatszedő bizottsághoz tartozik. Természe-
tesen elutasította az elnök. Müllerék egyszerre
beállítják a turnust. Nagybárá tanyaiak, akik
kék ünnepiében járulnak a bizottság elé, hogy
gyakorolják politikai jogukat.

Egynegyed tíz órakor ez volt a szavazatok
állása:

Müller Károly	20
Komjáthy Béla	20
Fényes Samu dr.	—

A Müller pártiak szavazása közben jelent-
kezik az első Fényes-szavazó: Márkus Mojsza.

— Most Müllerék szavaznak — szólnak rá
a bizalmi férfiak.

— Ha már bejött, hadd szavazzon — mondja
az elnök.

A Komjáthy-párt harmadik turnusa követ-
kezett volna. Mindössze azonban csak négy
szavazó jelentkezett. Ez öt perccel fél tíz előtt
történt. A csonka turnusból utolsónak Szalay
Kelemen szavazott le s ettől kezdve a Kom-
játhy-párt nem tudta többé előállítani a tíz sza-
vazót. Végre harmadszorra Fényesék is kiállít-
ták a turnust. Természetesen a Müller-
párt is.

Fél tízkor:

Müller Károly	30
Komjáthy Béla	24
Fényes Samu dr.	11

A negyedik turnusban a Komjáthy-párt
három szavazót tudott előállítani, Fényes sza-
vazó pedig egyáltalán nem akadt. Egy szavazó
lett volna, de azt az első küldöttséghez utasít-
totta az elnök. A negyedik turnusban a Müller-
párt is csak öt szavazóval volt képviselve. Az
ötödik turnus már egyáltalán nem volt turnus-
nak nevezhető. Három negyed tíz órakor csak
egyetlen Komjáthy-szavazó akadt: Lukács Ká-
roly, mire Steinhardt Mór elnök kijelentette,
hogy fősorozatja a tízes szavazást és akármely
párt részéről elfogad szavazatot.

Néhány perc múlva tömegesen jelentkez-
tek a Müller szavazók. Közöttük Komjáthynek
is akadt egy hive. Giller L'pót — mondja be a
nevét. Szavazó-cédulája szintén erről a névről
van kiállítva, azonban kitűnt, hogy őt nem Gil-
ler L'pótnak, hanem Róbertnek hívják s a már
halott apja helyett akart szavazni. Kitűnt az is,
hogy neki is van szavazati joga, de az első ke-
rületben. Azt azonban csak nehezen akarta
megérteni, hogy atyja helyett nem szavazhat.

Tíz óra körül erősen szavaznak a gájlak;
legnagyobb része Müller Károlyra. Ezalatt az
idő alatt Fényes csak egy szavazatot kapott.
Mindenkét meglepett a Müller párt kitartása, a
melynek egy percre sem fogyott ki a sza-
vazója.

Tíz órakor ez volt a szavazatok aránya:

Müller Károly	58
Fényes Samu dr.	12
Komjáthy Béla	40

Közben több ízben megtörtént, hogy a bi-
zottság egy, vagy más okból nem igazolt egy-
egy szavazót, általában azonban rendben folyt
a szavazás. Müllerék kitartóan győzik, a Fé-
nyes-pártból azonban mindössze csak tizenhár-
man szavaztak le egynegyed tízenegyig.

Egynegyed tízenegykor:

Müller Károly	72
Fényes Samu dr.	13
Komjáthy Béla	44

Háromnegyed tízenegy órakor szavazott le
a századik Müller párti választó: Tenczinger
Károly. Tizenegy órakor néhány percre kifogy-
tak a szavazók. Az elnök adomázásra használja
fől a pihenő időt, de a jóízűnek ígérkező anek-
dótát egy szavazó jelentkezése félbeszakította.

Tizenegy órakor a szavazatok számaránya
ez volt:

Müller Károly	112
Fényes Samu dr.	30
Komjáthy Béla	47

A szavazók föltűnő gyéren jelentkeznek.
Fél tízenegykor így állottak a küzdő felek:

Müller Károly	115
Fényes Samu dr.	30
Komjáthy Béla	47

A csendet egy román szavazó beköszöntése
töri meg.

- Mi a neve? — kérdi az elnök.
- Matyei Lázár.
- Kire szavaz?
- Milek Lajosra.

— Az nem képviselőjelölt. Kire szavaz,
mondja még egyszer — adja fel a szót idege-
sen az elnök.

A polgár ötöl-hatol, végre nagynehezen
kibőki:

- Milek Károlyra.

Steinhardt elnök elutasította Matyeit, aki
abban a tudatban, hogy tisztességesen leszava-
zott Müller Károlyra, meglegedetten távozott.
A szavazók lassankint szállingóznak. Déli tí-
zenkét órakor:

Müller Károly	130
Fényes Samu	38
Komjáthy Béla	52

Közben-közben nem hiányoztak a humo-
ros jelenetek sem. Szűcs Péter például nem
tudta kimondani a jelölt nevét. Az elnök elso-
rolja a jelöltek neveit, utoljára hagyva Fényes
Samut.

— Az, az, Fényes Samu — mondja öröm-
mel az atyafi.

Alig végzett a bizottság Szűcs Péterrel,
már az ajtóban felhangzott egy beszéssel pol-
gártárs borizú hangja.

— Jó napot. Van szerencséje Kocsik Ist-
vánnak! — szólt az üdvözlés.

— Jöjjön közelebb! — mondja mosolyogva
az elnök.

— Nem lehet ám! Előbb megkeresem a
cédulát, — adta vissza a szót ő kigyelme.

Denkve — egyáltalán nem került elő a
szavazó-cédula, amint hogy nem is volt Kocsik
Istvánnak szavazati joga.

— Anélkül is lehet szavazni — mondotta a
helyzet magaslatára emelkedve Sugár Jenő dr.,
az egyik jegyző.

Még el sem simult a mosoly a teremben
evők arcáról, már újabb, hasonló eset kacag-
tatta meg a bizottságot. Sági János volt. Már
messziről emlegette a szenteket és általában
világgyűlölnök mutatkozott be. Megvizsgálták,
hogy vajjon csakugyan van-e szavazati joga,
amely eljárás oly módfelet sértette, hogy csak-
nem sírva fakadt. Közben állandóan hajtogatta:
— I gatott vagyok! Nagyon izgatott va-
gyok!

Tizenkét óra után teljesen szünetelt a sza-
vazás. Fél kettőkor átadta Steinhardt Mór az
elnöki tisztet Velcsó Géza h. elnöknek. Azután
ismét csendesség volt egészen addig, amíg
Steinhardt el nem foglalta az elnöki széket.
Fél háromkor ismét tömegesebben jelentkeztek
szavazók, akik között Komjáthy-párti csak el-
vétve akadt.

Fél háromkor:

Müller Károly	189
Fényes Samu	59
Komjáthy Béla	65

Három óra felé egymást váltották föl a
Müller- és a Fényes-turnusok, míg Komjáthy-
szavazó csak elszórtan jelentkezett. Vehemens
erővel kezdtek küzdeni a pártok: Müllerék az
abszolút többségért, Fényesék és Komjáthyék
a pártválasztásért. A Fényes pártiak azonban
három órára tulrobogtak a Komjáthy párton,
amikor a számarány ez volt:

Müller Károly	200
Fényes Samu	78
Komjáthy Béla	68

Ekkor az a hír terjedt el a folyosókon és
a teremben, hogy Müller Károly elérte az ab-
szolút szótöbbséget. Mindenki számítgatni kezdte
a szavazatokat és még 41 szavazat hiányzik az
abszolút többséghez. Fél négykor mintegy ve-
zényszóra vehemens erővel szervezték a turnu-
sokat s a második küldöttségnél körülbelül eb-
ben az időben volt legerősebb a küzdelem.

Javában folyt a szavazás, amikor Kremer
Zoltán dr. berohant a terembe és magából ki-
kelve ezeket mondta:

— Elnök ur saját szememmel láttam, hogy
vesztégetnek. Az udvarban osztogatják a pénzt.

Steinhardt elnök Rámer István gáji alkapi-
tányt bizta meg az ügy megvizsgálásával s ez-
zel el is aludt az ügy.

A nagy küzdelemben több ízben megtör-
tént, hogy a bizalmi férfiak és egyes kortesok
között izgatott jelenetek játszódtak le, az elnök
azonban minden alkalommal tapintatosan elin-
tázta a kellemetlen ügyeket.

Egynegyed ötök, amikor Müller, a két bi-
zottság szavazati arányát egybevéve, csakugyan
elérte az abszolút többséget, s helyzet ilyen volt:

Müller Károly	257
Fényes Samu dr.	101
Komjáthy Béla	81

A Müller-pártiak még mindig kényelmesen
győzték a szavazást, sőt, mind tömegesebben
jelentkeztek az urnánál. Háromnegyed ötök
azonban kifogytak a szavazók, mire Steinhardt
elnök kiírta a sárórát háromnegyed hatra. Ebben
a pillanatban a szavazatok aránya ez volt:

Müller Károly	298
Fényes Samu	112
Komjáthy Béla	86

Öt óra után tömegesen jelentkeznek a Müller-párti szavazók, míg Fényes Samunak csak néhány, Komjáthynak pedig csak elvétve akad szavazata.

Ekkor azok az I. kerületi választók, akiket nem engedtek az I. küldöttségnek szavazni, köztük Csernovics D. dr. m. n. tanácsos, jószágigazgató is, megjelennek a II. küldöttség előtt, hogy itt leadhassák szavazataikat. Steinhardt Mór dr. elnök azonban a törvényre való hivatkozással elutasítja őket.

Egy negyed hatkor ez volt a szavazatok aránya:

Müller	337
Fényes	116
Komjáthy	95

Most már gyéren jelentkeznek a szavazók. Fél hatkor így oszlottak meg a szavazatok:

Müller	354
Fényes	117
Komjáthy	98

Most híre érkezik annak, hogy az I. küldöttségnek visszavonták a záróra kitűzését és tíz órára halasztották a szavazás befejezését. Ezen a híren a szavazatszedő bizottság tagjai jót mulattak, közjogi viccnek mondván ezt az intézkedést.

Háromnegyed hatkor Steinhardt Mór elnök Rámer alkapitánnyal kihirdette a záróra leteltét és felhívta a választókat, hogy akik szavazati jogukat gyakorolni akarják, jöjjenek be a terembe. Ekkor bezárták a szavazó helyiségbe vezető ajtókat.

A záróra leteltével ez volt a szavazatok aránya:

Müller	362
Fényes	119
Komjáthy	99

Már csak néhány választó leszavazása volt hátra, amikor Schwarz Jenő dr. magából kikelve, beállított a választási helyiségbe és izgatott hangon a következő bejelentést tette:

— Elnök ur! Sok szavazó van még odakünn, akik az ajtó bezárása miatt nem jöhetnek szavazni. Minden polgárnak szabad addig szavazni, amíg a választás nincs befejezve. Kérem ezt a bejelentést tudomásul venni és jegyzőkönyvbe venni.

Steinhardt elnök azt válaszolta Schwarz Jenőnek, hogy belefoglalja a panaszt, a jegyzőkönyvbe, de törvényen alapuló intézkedéseit nem változtatja meg.

Ezután még néhány választó leszavazott és amikor már nem jelentkezett szavazó, felszólította a bizottság tagjait, hogy azok, akik gyakorolni akarják választói jogukat, adják le szavazataikat. Erre leszavaztak Rámer alkapitány, Pitner József és Világosi János számtisztek, valamennyien Müller Károlyra.

A három jelölt utolsó szavazói a következők voltak:

Világosi János városi számtiszt, aki Müller Károlyra,
Mannheim Zsigmond fényképész, aki Fényes Samura és
Trahoczky Rezső Máv. mozdonyvezető, aki Komjáthy Bélára adta szavazatát.

Steinhardt Mór dr. küldöttségi elnök ekkor 5 óra 59 perckor befejezettnek nyilvánította a szavazást, megszemléltette a szavazatokat és kihirdette a következő eredményt:

Beadtak összesen 596 szavazatot. Ebből kapott:

Müller Károly	377
Fényes Samu	120
Komjáthy Béla	99

szavazatot és így Müller Károlynak ennél a küldöttségnek 158 abszolút szótöbbsége volt.

A jelen voltak zajos éljenzéssel fogadták az eredményt, majd kivonultak a választási helyiségből, ahol azután Steinhardt Mór dr. elkészítette a küldöttség előtt folyó szavazás jegyzőkönyvét.

Az eredmény.

Öt perccel 7 óra után Múlek Lajos dr. választási elnök lezárta a szavazást, mire a bizottság hozzálátott a szavazatok összeszámlálásához.

A választás eredménye a jegyzőkönyv szerint a következő:

Beadatott összesen 1919 szavazat. Ebből kapott:

Müller Károly	1031
Fényes Samu dr.	448
Komjáthy Béla	440

szavazatot, miért is Müller Károly 72 általános szótöbbséggel Arad város megválasztott országgyűlési képviselőjének jelentetett ki.

A korai záróra magyarázata.

A választóközönség körében nagy meglepetést keltett, hogy Múlek Lajos dr. választási elnök oly korán, délután 4 órakor 5 órára kitűzte a zárórát. Az elnök ezt a jóhiszemű intézkedését, amely később félreértésekre, sőt botrányos jelenetekre adott okot, a választási jegyzőkönyvben a követ ezé képp indokolja:

Mint hogy az első szavazatszedő küldöttség előtt déli 1 óra 50 perckor és délután 3 óra 50 perckor dobszóval eszközölt felhívás dacára a választók csak gyéren jelentkeztek, ennél fogva ezen szavazatszedő küldöttség elnöke pontban délután 4 órakor a zárórát délutáni 5 órára kitűzte.

Mint hogy továbbá a második szavazatszedő küldöttség előtt szavazók délután 3 óra 45 perckor dobszóval eszközölt felhívás dacára csak gyéren jelentkeztek, ennél fogva ezen szavazatszedő küldöttség elnöke délután 4 óra 45 perckor a szavazásra való jelentkezésre egy órai határidőt tűzött ki zárórának.

Müller Károly diadalmenete.

Negyed 9 órakor Múlek Lajos dr. választási elnök kihirdette a választás eredményét. Ezután a tömeg, mely az enunciaciót zajos éljenzéssel fogadta, elhatározta, hogy Müller Károlyt, Aradnak immár megválasztott képviselőjét a mandátum átvétele végett elhozza lakásáról.

A hatalmas, több ezer főre rugó tömeg — férfiak, asszonyok, gyermekek vegyes — szüntelen éljenzés közepette hazafias dalokat énekelve, meg is indult az Andrassy-téren, melyet a nép egészen előzönlött. A tömeg egészen az aezfalig nyomult, előzönlötte a gyalogjárókat is és megakasztott minden forgalmat. A menet élén a diadalmas Müller-párt vezérkara haladt, Vizer Lajos elnökkel és Szalay Arnold dr. társelnökkel az élükön, azok a fáradhatlan, lelkes emberekkel, akik a mai napon igazán szinte emberföldönti munkát végeztek. A hőmpölygő emberáradat pedig egyre szaporodott, a tömeg már meghaladta az ötezer főt. A Kossuth-nóta éneklése közben érték el a Weltzer János-utcáig. Mikor a hatalmas néparadat az utca szűk torkolatán befordult, a nagy tolongásban az éljének zajába nem egy női sikoltás is vegyült.

Gyönyörű volt ez a hatalmas menet. Öreg polgárok állítják, hogy a régi híres Náray-választás óta nem láttak ekkora lelkesedést.

Igy meg nem mozdult a tömeg, ekkora nagy arányokban és ilyen ősziate, igazi lelkesedéssel.

Nagy nehezen ért el a hatalmas menet a Kazinczy-utcáig, ahol olyan veszélyes lett a tolongás, hogy komolyabb balesettől lehetett tartani. A folytonos, egetverő éljenzés zajára megjelent az ablaknál barátai kíséretében Müller Károly. Mikor az új képviselő láttára kitört éljenvihar lecsillapult, a polgárság felkérésére Stauber József lépett elő s a következő beszédben üdvözölte Müllert:

— Nagyságos képviselő ur! Kedves barátunk! Aradváros polgársága impozáns nagy többséggel választott meg téged országgyűlési képviselőjévé. Ennél szebb elégtételt nem szolgáltatathatott senkinek a polgárság. Tudjuk azt, hogy egy csoport ellenséges indulata és magatartása révén évek óta folytonos támadásoknak voltál kitéve, de a támadások viszapattantak rólad és Aradváros polgársága téged talált legmértőbbnek bizalmára. Aradváros közönsége ezzel bebizonyította, hogy az igazság veled van és méltatlan volt minden ellened intézett támadás.

Meg vagyok győződve, hogy Müller Károly, kinek egyéniségéhez sokkal inkább hozzátartozik a szeretet és baráti érzés, mint a gyűlölet és boszúérzet, a város minden polgárát egyforma jóindulattal öleli keblére. Nem kutatja, ellensége avagy barátja volt-e, hanem egyiránt szeretetteljes gondoskodással fogja képviselni a polgárok érdekeit.

A választók nevében felkérlek, hogy fáradj el a választási helyiség elé, ahol át fogjuk nyújtani neked azt a mandátumot, mely a ragyogó tisztaság s a szerető lelkesedés jegyében született.

A riadó éljenzéssel fogadott beszédre Müller Károly a következő beszédben válaszolt:

— Kedves barátaim! Sohasem vágyódtam sem rangra, sem állásokra. Nem kerestem azokat, nem törtem magamat utánok. A mai nappal elértem azt, ami szerintem a legtöbb, amit ember elérhet: szülővárosa polgárságának teljes bizalmát s annak megnyilatkozását. Ezzel befejezettek tekintem életem törekvéseit: ez a nap életem legszebb napja. Örökre lekötölezettje maradok annak a polgárságnak, mely érdemtellenül ilyen polcra emelt. Sohasem vezetett sem gyűlölet, sem boszúvágy, mert hozzászórtam, hogy a közpályán szereplőket gyakran érik sértő nyílhegyek.

En is türtem ezeket a nyilatkozatokat, melyekért ma megkaptam a legszebb elégtételt. Nem tekintek senkit ellenségemnek, jóbarátommá fogadom e város minden polgárát, kik előtt házam mindíg nyitva áll. Igérem nektek, nem fogok okot szolgáltatni, hogy mai kitüntetésetekre érdemtelennek tarisatok.

A viharos éljenzéssel fogadott beszéd után a tömeg Müller Károlyval megindult a Fábians-és Deák Ferenc-utcákon s az Andrassy-téren végig a városházáig. Utközben szüntelenül éltették Müllert s az ablakokból kendőt lobogtattak a nők.

A mandátum átadása.

Valamivel 9 óra után Müller Károly pártja több vezetőjének kíséretében megjelent a választási helyiségben, ahol lelkes éljenzéssel fogadták, Múlek Lajos dr. választási elnök pedig átadta neki megbízólevélül a választási jegyzőkönyv egyik példányát, a következő beszéd kíséretében:

Tisztelt barátunk!

Midőn a lefolytatott választási küzdelem után neked Aradvárosának kép-

viselői levelét átadom, teszem ezt azon erős hitben és meggyőződésben, hogy te azt mindenkor városunk javára fogod gyümölcsözővé tenni. (Élénk éljenzés.)

Erős hullámokat vert néhány napon keresztül a pártszenvédély, de midőn a mandátum végeredményeként a te neved győztesként került ki, el kell némulni minden ellentétnek. (Zajos helyeslés.) Mert azon perctől kezdve, midőn a választók többségének bizalmából te e város képviselője lettél, megszűntél a polgárság egy részének képviselője lenni, hanem vagy az általunk nagyon szeretett városnak, egyáltalában minden polgár képviselője. Meg vagyok győződve, hogy nem fogod a névsort soha úgy tekinteni, hogy keresni fogod, kik szavaztak rád, hanem bárkire is szavaztak, te mindenkor, mindenkivel szemben egyforma képviselő leszel. (Élénk éljenzés.)

A város érdekén fölül áll szeretett hazánk érdeke. Ennek az ezer éves multu hazának, ennek a sokat zavart, kergetett magyar királyságnak az érdekét, önállóságát és függetlenségét védeni, azért harcolni — meg vagyok győződve — nem fogsz megszűnni soha és midőn én neked őszinte indulattal, baráti szivességgel és elvtársi érzülettel átadom Arad mandátumát, azt kérem tőled, vedd oly kincsnek, melynél szebbet, drágábbat a választók nem adhatnak széles ez országban senkinek és vedd mintegy megőrzésül adott kincset, melyet gyümölcsöztetned kell. (Zajos éljenzés.)

Vezéreljen a magyarok istene utadon és midőn letelik az idő, melyre megbízóleveled szól, visszatérve, elmondhaszad: Becsülettel adtátok, becsülettel adom vissza, az isten áldjon meg titeket!

A beszéd nyomán lámadt hosszantartó lelkes éljenzés megszűntével Müller Károly átvette a mandátumot és a következő beszédben válaszolt:

Mélyen tisztelt választási Elnök ur!

Meghatottak szép szavai annál is inkább, mert magam is úgy tartom, hogy a legszebb, amit polgár elérhet, az, ha polgártársait bizalmukból képviselheti. Én épen azon az alapon állottam mindig, mint a mélyen tisztelt választási elnök ur is, a 48-as függetlenségi alapon. Ezt, azt hiszem, tudja az a választóközönség, amely megválasztott és kifejttem programomban, amely hozzájárult megválasztásomhoz. Igérem itt a választási elnök ur szeméjében Aradváros egész polgárságának, hogy mindaz, amit rólam, politikai és társadalmi működésemről tud, a jövőben még hatványozottabban igyekszem teljesíteni. (Zajos éljenzés.) Hogy a mandátumot oly tisztán adom vissza, amint azt átvettem, arra azt hiszem, elég garancia a multam.

A jelenlevők lelkesen megéljenztek Müllert, aki erre kíséretével kivonult a városház, előtti térre, ahol egy rögtönzött szónoki emelvényről a több ezer főnyi lelkes tömeg előtt az alábbi beszédet mondotta:

Mélyen tisztelt polgártársaim!

Epen most vettem át a mélyen tisztelt választási elnök kezéből azt a man-

dátumot, melyet önök nekem a mai szavazás eredményeként juttattak. Kijelentettem a választási elnöknek, hogy a mandátum a legnagyobb megtiszteltetés, amit életemben elérhettem és a legnagyobb tartozás, amelyet egész életemen át önökkel szemben leróni akarok. Jól tudják önök, hogy politikailag melyik párthoz tartoztam egész életemen át és hallhatták azt az álláspontot, amelyet az önök megbízásából odafönn képviselni akarok.

Legyenek meggyőződve, hogy bármiféle ügy kerül elő, polgártársaim véleményét mindenkor tiszteletben fogom tartani és odahatni, hogy annak az összességnek akarata, amely engem képviselőtével megbízott, tekintetbe vétessek (Élénk éljenzés.) és ha újra megjelenek önök előtt, hogy visszaadjam megbízásukat, becsületemre fogadom, hogy oly tisztán és mocsoktalanul hozom vissza, mint ahogyan most kaptam.

De legyenek meggyőződve arról is, hogy nemcsak az összességnek, hanem az egyeseknek is az én házam mindenkor nyitva áll, forduljon hozzám bárki, rám nézve megtiszteltetés lesz, ha ügyes-bajos dolgában fölkeres. Tudták ezt eddig is, hogy pártfogója vagyok azoknak, akik pártfogásra szorulnak. (Leikes éljenzés.) Ma, midőn megbízólevelük kezemből van, érzem, hogy mindnyájuknak adósa vagyok és ezért becsületes szívből jövő szolgálataimat ajánlom fel önöknek és kérem az istent, adjon erőt, hogy tartozásomat önökkel szemben leróhassam.

A polgárság viharos, szűnni nem akaró éljenzéssel fogadta Müller beszédét, majd József Béla rövid beszéde után Müllert éltetve az Andrássy és József főherceg uton, valamint a mellék-utcákon elszéledt. Müller Károly pedig pártjának vezetői kíséretében a Központi Szálló kertjébe társasvacsorára ment.

Távirat Kossuth Ferenchez.

A választás eredményének kihirdetése után Vizer Lajos, a Müller párt elnöke az alábbi táviratot küldte Kossuth Ferenchez, az országos függetlenségi párt vezérének:

Kossuth Ferenc urnak

Budapest.

Arad határtalan lelkesedéssel választotta ma képviselőül Müller Károlyt függetlenségi és 48-as programmal, Komjáthy Bélával és demokrata Fényes Samuval szemben. A győzelem napján testvéri üdvözlésünket küldjük.

*Vizer Lajos,
pártelnök.*

Ugyanilyen szövegű táviratot küldött Vizer az országos függetlenségi és 48-as párt vezetésének is.

Ma este 9 órakor a győztes Müller párt vezérkara diadalmi lakomát ült a Központi Szálló kertjében, ahol számos felkészült mondotak az új képviselőre és a fáradszónok pártvezetésre. Innen elmentek a Magyar Királyvendéglőbe, ahol az összegyűlékezett választópolgárok szintén nagy szeretettel ünnepelték Aradváros új képviselőjét.

A nagy forradalom.

A dumát nem üldözik.

— Az Aradi Közlöny távirati értesítése. —

Arad, július 26.

A pétervári hivatalos jelentések szerint még mindig nyugalom van Oroszországban, de azért megtesznek minden intézkedést a félt kitérések megfékezésére.

A szélső radikálisok most azon fáradoznak, hogy nagy forradalmat készítsenek elő. Emellett a kormány sem tétlen és ámbár Pétervár ezidő szerint teljesen nyugodt, a város mégis zsufolva van csapatokkal és kémekkel. Tegnap Pétervárott kétszáznál több embert letartóztattak; amellyel a kronstadti helyőrségnek jelentékeny részét is elfogták. A fölösztatott дума tagjait Pétervár felé való utjukban az összes állomásokon zajosan üdvözölték, de a pétervári pályaudvaron a csendőrség nem tűrte meg a kíváncsiakat s hamarosan szétverte őket.

A legújabb eseményekről az alábbi táviratok számolnak be:

Pétervár, július 26. A külföldi követségek megvédésére kiküldött katonaságot visszavonták a tartós nyugalom és rend következtében.

Pétervár, július 26. Az általános sztrájk, melyet Moszkvából kiindulva rendezni akartak, megállt. Mint onnan jelentik, az általános sztrájk (szmjét, miután nem sikerült erre nézve az összes munkásszövetkezeteket egyetértésre bírni, elejtették. Az extran pártoknak Moszkvában megtartott értekezlete az általános sztrájk ellen foglalt állást. Pétervárott ugyanilyen a helyzet, az általános sztrájknak itt nincs talaja, nem lelkesednek az eszméért és a hangulat a harcok eme formájával szemben meglehetősen közömbös. Ugy látszik, hogy a дума sorsával itt nem igen törődnek.

Moszkva, július 26. Stolypin miniszterelnöknek az a nyilatkozata, hogy lehetőleg szabadelvű formák szerint akar kormányozni, itt is csillapítólag hat. Mindazonáltal nagy mértékben folytatják a letartóztatásokat. Azt mondják, hogy a forradalmi szervezet teljesen meg van semmisítve, mert főbb vezéreiket már mind letartóztatták. A rendőrség tegnap ismét felfedezett egy műhelyt, melyben bombákat gyártottak.

Pétervár, jul. 26. Ugy látszik, a kormány visszatérő volt дума képviselőket semmiképp sem akarja üldözni. A moszkvai hatóságot arról értesítették, hogy az esetleges intézkedések ez idő szerint nem kívánatosak, csak azt kell megakadályozni, hogy a volt képviselők gyűléseken jelentést tegyenek választóiknak a fölösztatott дума tevékenységéről. A kadett párt mintegy száz tagja tegnap Teryocyn finn fürdőhelyen konferenciát tartottak, amelyen elhatározták, hogy a képviselők beszámolnak választóiknak. A konferencia állást foglal a forradalmi mozgalom ellen, de a vyborgi határozatoknak keresztülvitelét szükségesnek tartja és azonnali intézkedések megtételét hangoztatta, hogy a párt részére a jövő dumában minél több mandátum biztosítsák.

Moszkva, jul. 26. Az itt történt letartóztatások a Michel nevű pétervári szocialista lap nyomdájában és Szalonko szerkesztő, volt дума képviselő lakásán talált okiratok következtében váltak szükségessé. A hatóságok meg vannak győződve arról, hogy a forradalmi kitérések hosszabb időre lehetetlenné vannak téve.

Barabás megbukik.

Küzdelem Eötvös Károlylyal.

Az erzsébetvárosi választás.

— Az Aradi Közlöny távirati értesítése. —

Arad, július 26

Barabás Béla lemondásai folytán ma két izgalmas választás folyt le. Az aradi választással egy napon tartják ma a budapesti VII. kerületben is a képviselőválasztást. Két jelölt küzd egymással szemben: Barabás Béla, a kerület volt képviselője és Eötvös Károly, aki a koalícióból kilépvén, mandátum nélkül maradt.

A választási küzdelem roppant elkésredett és izgalmas. Mindkét jelöltnek hatalmas pártja van. Mikor e sorokat írjuk, még javában folyik a szavazás. Eötvös pártja a reggeli órákig előnyben van és Budapesten biztosra veszik győzelmét, de nem lehetetlen, hogy Barabás-párt nagy tartalékkal rendelkezik, amely esetleg Barabás javára döntheti el a küzdelmet.

A választás valószínűleg csak reggel ér véget.

A Barabás-párt.

Azon a párton kezdjük, amely már pirkadatkor riadót ívatott. A Barabás párt egész éjen át virrasztott és az első hivatalos kapunyitásra már az Almássy-éri pártkör kapuja előtt állanak a bizalmi férfiak. Nagy csapat ez is. Ott sűrűnek forognak Földiák Gyula pártelnök és vezérkara, mögöttük egy ezred választó polgár. A gyülekezés három helyen történt. A Zuglodon, a Schütz-lele vendéglőben; az István úton, a Barkóczy-vendéglőben és az Almássy-téren, a központi gyülekező helyen. A Barabás-pártnak választói iródja a Sip- és Wesselényi utca szögletén levő Fanda-vendéglő; amodébb egy vendéglőben a vasutas és postás szavazóknak van külön gyülekezői helyük. Hát óra tájon, mikor az ezred zászlók alá négyes sorban rendezkedik, a menet élére vágat harminc lovas. Vágtatva, kalapjukat lengetve átitetik Barabást.

A párt az esetleges összetűzés megakadályozására megtett minden intézkedést plakáton. A plakát szövege így hangzik:

Polgártársak! Őrizzétek meg nyugalmatokat! Semmiféle provokálásra ne térjétek le a nyugalom útjáról. Az ellenfél alig várja, hogy valami rendetlenség ürügye alatt a választást megzavarhassa, ez okból nyugodt viselkedésre kérjük pártunk híveit.

A pártvezetőség.

A párt ezt a verset indította utnak:

48 as a mi hitünk,
48 as a követünk,
Nem csalódnak soha ebben,
A hetedik kerületben,

Éljen Barabás!

Nagy az Ehrlich Gusztáv baja,
Ki is hullott már a haja.
Jelöltje van, de nincs pártja,
Bolondját hiába járja,

Éljen Barabás!

Az Eötvös-párt.

A választás kora reggel talpra szállította a vajda híveit. Zászlós kocsikon, csoportokban, zeneszóval már hajnalban járják az utcákat. A Károly körút—Dohány-utca felől gyülekeznek a Wesselényi utcai választási helyiséghez. Ezer főnyi csoportjuk 7 órakor érkezik oda és hangosan énekl a kortesnótát:

Hiába már minden paktum,
E veszett itt a mandátum.
Barabás ur itt nem marad
Ha nem is kell neki Arad,
Eljen a vajda!

Eötvös hível közül Olay Lajos az első, aki megjelenik a választói helyiségben. Frissen, jókedvűen köszönti az embereket. A párt a következőket jelenti be bizalmiférfiakul: dr. Vázsonyi Vilmos, Ehrlich G. Gusztáv, Olay Lajos, dr. Tamka István, Mezőffy Vilmos, Sennyey Ferenc, dr. Pollacsek Sándor, Keleti Lajos, dr. Perl Soma, Leitersdorfer Béla, dr. Rác Dezső, Bré Henrik.

Ullmann Jákó-párt.

A Laukó-kávéház teraszán, szemben a függetlenségi pártkörral, reggel hét órakor, összesen nyolc Ullmann-párti szavazó reggeliz és iszik. A párt „zöme” hez még nem ért el az ébresztő kürt szava. Ráérnek. A diadal, hitük szerint, olyannyira biztos a számukra, hogy a záróra kitűzéséig nyugodtan pihenhetnek. Maga a jelölt, a múlt éjjeli szónokló zarándoklástól kimerülve, otthon vesztegel de nem tétlenül. Félóránként jegyzi egy-egy választó nevét, aki zászlójához jelentkezik. Ha nem is választják meg, de örökségül marad e párt számára az a vigasztaló tudat, hogy ők operáltak a legkisebb költséggel. Háziköltőjük, a szabóiparok egyik szorgalmas munkása, ezt a választási verset faragta, ad rotam: „Jaj de magas”:

A hetedik kerületben megindul a választás, S mint a munka, pont kilenckor kezdődik a szavazás. Nem azt nézzük, hogy mit iszunk, mit eszünk, Hoj, csak azt, hogy Ullmann legyen követünk.

A kerület nem pékműhely, pucéráj,
Amit Barabás Eötvös művel, smucéráj.
Aki tiszta a kité a lehallgatónk,
Ullmann Jákó leszen a mi követünk.

Egy bizalmas levél.

A Barabás-párt vezetősége nevében ma reggel az erzsébetvárosi választóknak ezt a körlevelet küldték:

[Barabás párt végrehajtó bizottságától.

Bizalmas.

Igen tisztelt Polgártárs!

Ismeretes Ön előtt is az a küzdelem, a mit szeretet jelöltünk, Barabás Béla érdekében kell megvívunk. Tudjuk mindannyian, hogy ellenjelöltjét, Eötvös Károlyt a jelenlegi kormány sem szívesen látja a parlamentben. Szeretett jelöltünk érdemelt nem szükséges külön méltatni, ismerjük azt mindannyian. Ellenjelöltje, Eötvös Károly keres tény ember léteére egész életében nem tett egyebet, mint a *zsidókat védte*, sőt régebben a *zsidóság* egyenesen Eötvösnek köszönhetette, hogy Magyarországon végleg meg nem semmisült. Ilyen embert jó kereszténynek támogatni erkölcsileg lehetetlen. Mindezek után elvárjuk t. Polgártárs urtól, hogy szavazatával a mi szeretett keresztény jelöltünket, Barabás Bélát fogja támogatni.

A nagy küzdelem megvívása előtt még csak azon kérést intézzük Önhez, hogy a választási helyiség előtt előforduló életveszélyes tolongás elkerülése végett, valamint órák hosszág tartó várakozása miatt — *szavazni addig semmi körülmények között ne jöjjön*, míg kiküldött kortesünk erre Önt fel nem szólítja, amikor is tartsa Ön kötelességének azonnal jönni.

Budapest, 1906. július hó.

Hazafias tisztelettel

a Barabás párt végrehajtó bizottsága.

Ha eredetiben nem mutatták volna be nekünk ezt a levelet — írja egyik estillap — nem hittük volna el, hogy létezik; mert el sem tudtuk volna képzelni, hogy művelt emberek akár

pártérdekből, akár kortesfogásból ilyenek ki eszelésére és végrehajtására képesek.

A Barabás párt ebben a tárgyban a következő körlevelet bocsátotta ki:

VII. kerületi függetlenségi és 48 as Barabás Béla párt.

Polgártársak, testvérek! Arcátlan eszközökhöz folyamodott az Ehrlich-Eötvös párt: hamisított. A mi pártvezetőségünk aláírásával szóló hozzatok és a vallási gyűlölet üszkét veti közzétek s különösen a zsidó gyűlölet szítja. Ilyen gyűlöletes és törvénytelen eszközökkel csak *czemberek dolgoznak*, akik feltételezik, hogy akad ember, akit ilyen hazugságok elhántorítanak az igaz és becsületes utról. Polgárok, testvérek! Egyenlőség, testvériség egyesített minket és em a demokrácia meghamisított jelszavai. Így győztünk május 8 án, így kell győznünk ma is. És okvetlen győzünk, mert csak a gyengeséget árulja el az Ehrlich Eötvös párt akkor, amikor *ilyen gyűlöletes és gaz eszközökhöz folyamodik*. *Börtön és megvetés a hamisítókra!* Igaz testi szeretettel

VII. ker. függetlenségi és 48 as párt végrehajtó bizottsága.

Mi nem tudjuk megállapítani, hol van az igazság és tényleg melyik párt folyamodott ilyen aljas eszközökhöz. Ezt mindenestre még a választás után is tisztába kell hozni és a büntést át kell adni a büntetőbíróknak.

A választás megkezdődik.

Lád Károly választási elnök 8 órakor nyitja meg a választási aktust.

— Az ország legnagyobb választói kerülete e napon mutassa meg, hogy az első, mely a választást is mintaszerűen megállja.

Nagy éljenzés kíséri szavalt. Ezután kiveszi az esküt a szavazatszedő bizottságok tagjaitól. Ezek: Hessein Henrik dr., Ziegler Géza, Wite Zoltán dr., Berger Rezső dr., Waldhauser Géza, Dózsa Kálmán, ifj. Sprung János, Süss István, Forbát Tivadar, Salgó József dr., Krausz Ferenc dr. Ezután megalakítja a bizottságokat. Tagjai a Barabás-párt részéről: Haas Tivadar, Schwarz Samu, Popper Gusztáv, dr. Battenberg Lajos, Gottfried Lajos. Az Eötvös-párt részéről: Elek Bernát, Nesi Gyula, Kunstädter Mór, Grünfeld Miksa, Horner Samu, dr. Herzfeld Lajos. Ullmannék részéről: Spliz Lajos, Gottermann Manó, Weiss Manó.

Az első szavazatszedő küldöttség elnöke: Lád Károly, helyettese dr. Berger Rezső, jegyzője: dr. Hessein Henrik. A másodiké: Elnök: Süss István, jegyző: dr. Waldhauser Géza. A harmadiknál: Elnök Dózsa Kálmán, jegyző: Forbát Tivadar.

Kilenc órára jelenti az elnök a választás megkezdését. De a helyiség már jóval előbb tulzafolt, annyira, hogy szinte tarthatatlan benne a hőség. Összeverődnek a pártok vezetői és Elek Bernát, az Eötvös-párt egyik bizalmi férfia parázs szóváltásba elegyedik Földiák Gyulával, a Barabás-párt elnökével.

Sorshuzás után dől el, miféle sorrendben kezdődik a hatvanas turnus. És derű hőmpölygött végig a teremben volt bizottságokon, bizalmi embereken, rendőrtisztviselőkn és újságírókon, amikor az elnök kihirdette, hogy az első szavazatokat Ullmann Jákó hível adhatják le. Utána Barabás és legvégül Eötvös hível járhatnak az urna elé.

— A győzelem megfordított sorrendben következik, — mondta egy lelkes Eötvös párti.

— De bizony, hogy a mi jelöltünk nevét huzzák ki, mi leszünk a győztesek — mondta egy megrögzött Jákóbelli.

Bezzeg lefagyasztotta benne ezt a hitet, a mikor utolsónak ment szavazni a turnusba, a melyet ki sem tudott tölteni.

Ullman első szavazói Vaskó Géza, Kőszegi

Lajos és Bay József voltak. Barabásra eleđknek adták a szavazatukat: Somogyi Aladár képviselő, Róth Pál dr. és Wallach Salamon. Ámde itt már nagyon laza volt az ajtó melletti felügyelet, mert hatvannál jóval többet engedtek a szavazóküldöttségek elé és így a legközelebbi Eötvös-turnust is hatvanról hatvenegyre egészítették ki. Eötvös első hívei voltak: Bächler Vilmos, Vári Ede és Goldfinger Mór.

Közben két apró szenzáció is volt a szellős helyiségben. Virág Géza és egy Adler nevű kortes között összetűzés történt, ami a figyelmet ellérintette egynehány percre a szavazástól. Majd Seterényi József államtitkár jött be fél 10 óra tájban, hogy Barabásra adja le a voksát. Hívei megéjenezték. Megemlíthető, hogy eleinte majdnem csupa tisztviselő és alkalmazott (posta, vasút) szavazott, kivétel nélkül Barabásra, a más foglalkozású polgárok csak a délután folyamán jönnek. Lassan megy a szavazás, mert sok apró-cseprő akadékoság tartóztatja a gyorsabb szavazást.

A szavazatok számaránya:

	Eötvös	Barabás	Ullmann
11 órákor	325	321	17
1/2 12 órákor	353	369	22
3/4 12 órákor	417	379	22
12 órákor	436	439	22
1/2 1 órákor	436	442	22

Az utcán a rekkenő hőség dacára tömredék nép hullámozik; kisebb csetepatéktól, sőt gyenge tettlegességektől eltekintve, nevezetesebb incidens nem fordult elő. Gyönyörű, virágokkal díszített kocsin érkezik Földes Géza és Száva János a Barabás-párt tanyájára. Leikes honleányok kedveskedése Barabás e két rendíthetetlen hívének. Földes Gyula nagyban lelkesíti a híveket:

— Ugy állunk, mint a Sion hegye. Legalább ezer lesz a többségünk.

Szterényi államtitkár megszakította szabadságát, hogy leszavazhasson Barabásra. Kocsija véletlenül az Eötvös párt bejáratához tévedt. Azt hitték itt, hogy Eötvös híve lett az államtitkár. Nagyban éljenezték.

— Tévedés urak, tévedés, Barabásékhöz akarok jutni.

Persze abeug váltotta fel az éljeneket.

Délián gyorsabb tempóban folyt a szavazás, a Barabás-pártot azonban az a baleset érte, hogy egy-egy turnust nem tudott teljes számban kiállítani s így lassankint Eötvös néhány szavazattal elébe nyomult. A szavazatok aránya:

Délután 1 órákor:

Eötvös Károly	585
Barabás Béla	540
Ullmann Jákó	30

2 órákor:

Eötvös Károly	672
Barabás Béla	650
Ullmann Jákó	20

4 órákor:

Eötvös Károly	960
Barabás Béla	936
Ullmann Jákó	20

A Barabás-pártnak hír szerint nagy tartaléksapatja van, de mégis lehangelőlag hat a pártra, hogy néhány szavazattal Eötvös vezet.

Eötvös előnyomul.

Délután 5 órákor a szavazatok aránya ez:

Eötvös Károly	1258
Barabás Béla	1144
Ullmann Jákó	20

Mind a két párt erősen bizik győzelmében. A választás vége előre láthatatlan. Este felé Eötvös többsége mind nagyobbodik, úgy hogy

előbb eléri a százat, azután pedig már a kétszázat is.

Este nyolc órákor így állottak a szavazatok:

Eötvös Károly	1849
Barabás Béla	1610
Ullmann Jákó	30

Est 10 órákor:

Eötvös Károly	2111
Barabás Béla	1863
Ullmann Jákó	33

Mindkét részről száz és száz szavazókat hoznak. Az eredmény bizonytalan. Eötvösök bíznak a győzelemben, de a Barabás-párton lehangeltség nyomai látszanak.

Az éjjeli küzdelem.

Ejjel háromnegyed 11 órákor megjelent Barabás Béla választói kött és lelkesítő beszédet intézett hozzájuk.

Boda Dezső rendőrfőkapitány 11 órákor megjelent a választási helyiségben és jelentést tétetett magának a választás lefolyásáról. Ekkor az a jelentés érkezett, hogy a Balaton-kávéházban a Barabás-választók kövekkel hajigálták az Eötvös-pártiakat. De ez a hír nem bizonyult igaznak, amint valótlan volt az is, amit Barabásék panaszoltak, hogy az Eötvös-szavazók turnusainál a megállapítottnál nagyobb számban engedték be a választókat. A választási elnök föl is függesztette a választást, de amikor meggyőződött a hír alaptalanságáról, ismét folytatták a szavazást.

Éjfél 12 órákor megjelent az Eötvös-párt táborában Achim L. András országgyűlési képviselő és átnyújtotta a parasztpárt cserkoszoruját, mondván, hogy a koszoru nem Eötvös Károly személyének, hanem az általános titkos választói jog hívének szól.

12 órákor.

Eötvös Károly	2450
Barabás Béla	2157
Ullmann Jákó	34

Beavatottak állítása szerint a választás Eötvös győzelmével már eldőlt. Allítólag azonban holnap délelőttig is eltart.

Fél 2 órákor:

Eötvös Károly	2633
Barabás Béla	2276
Ullmann Jákó	34

Eötvöste hát már több mint negyedfeles szavazattal van előnyben Barabás fölött.

Barabás megbukik.

A szavazás éjfél után fél 3 órákor száz turnusokban folyik. A Barabás-párt számaránya láthatólag csökken, míg az Eötvös-párt megerősítés nélkül bocsájtja az urna elé szavazóit. Budapest utcáin izgalmas élet folyik. A közönség lázasan vitatja meg a választás esélyeit.

Fél 3 órákor:

Eötvös Károly	2764
Barabás Béla	2363

Eötvösnek tehát már 400 szónyi többsége van Barabás fölött. Ullmann feladta a harcot. Budapesten Eötvös győzelmét bizonyosra veszik. Ugy hirdik, hogy a zárórát már hajnali 4 órára kitűzik.

Bubics püspök nagybeteg.

(Nem emlíkszik semmire.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, július 26.

A kassai botrány magasra csapott hullámai rég elcsendesedtek, a püspök titkárja valahol a külföldön bolyong és várja annak a szegényletes pernek a befejezését, amelynek aktái egész halom piszkot és szennyet rejtnek magukban, a kassai rezidenciában fiatal erők viszik újutakon a püspökség elhanyagolt dolgait; a badeni kies prk egy fehér palotájában pedig él egy nyolcvanöt éves öreg ember, akinek utolsó esztendőit, békés nyugalmát rettenetesen felkavarta azoknak az emberi gyöngeségeknek felhánytorgatása, amelyeket mindenki elkövethetett volna, csak épen Kassa püspöke nem.

Bubics Zsigmond Badenben, Bécs közelében tölti a nyarat. Egy magyar ember, aki ugyancsak Badenben nyaral, érdekes dolgokat ír róla.

E hír szerint az agg püspök, a ki meghaladta már a nyolcvanöt esztendőt is, teljes apátia alá esett. Az ennekelőtte friss és élénk püspök egészen gyermekes és gyöngeselméjű, semmi iránt sem érdeklődik, napokig, sőt hetekig sem beszél semmit, bármit tesznek is vele, legnagyobb közönyösséggel fogad mindent s annyira feledékeny, hogy valamely nap eseményeiről a következő napon már abszolúte nem tud semmit.

Bubics püspök természetesen legnagyobb visszavonultságban él. Ha kedvez az idő, naponta a fürdőigazgató és titkára kíséretében kikocsizik, de sétakocsizás közben sem érdeklődik semmi iránt s nem beszél senkivel.

A környezete féltő gondossággal óvja a püspököt minden idegentől. A palotába bejutni ugyszólván teljes lehetetlenség. Ezelőtt négy héttel, a mikor a viessgőlbíró kiszállt kihallgatni a püspököt, a püspöki titkár Arguszemekkel ügyelt arra, hogy újságíró be ne jusson a féltve őrzött fehér házba.

A püspök állapota, a teljes apátia és gyöngeselméjűség, természetesen katasztrófa közeledtét jelöli a szerencsétlen öreg embernél.

Választási képek.

A nagy küzdelemből.

Arad, július 26.

Aradváros legifjabb partja, amely alig két héttel ezelőtt csaták zajában született, ma győzelmet aratott. Bebizonyosodott, hogy csak harcban edzett vezérek, erős és kitartó katonák, főleg pedig a lelkesedés tud diadalt aratni. A kormánypárti jellegű Komjáthy-párt pedig hasonló módon szenvedett vereséget, mint a legutolsó választásokon a szabadelvűpárt. Müller Károly diadalmas partjának vezére: Vizer Lajos már egy ízben vezette azt a pártot, amely Müller zászlaja alatt harcolt Salacz Gyula ellen, szép eredménnyel ugyan, de akkor a mandátum nem koronázta a lelkes sereg küzdelmét. Most mi sem hiányzik a teljes diadaltól, a melyért egyformán küzdött vezér és közlegény. Mindenki megtette a kötelességét. A párt szervezését azonban már hetekkel ezelőtt elkészítette Szalay Arnold dr. társelnök, aki fáradhatatlan volt a nehéz munkában s akinek a vállára ma is legsúlyosabb teher nehezedett. Velük együtt Leitner Ernő dr.-t, Benedek Árpádot, Józ Bálát, Ozukor Lászlót és a többi vezért illeti meg oroszánrész a diadaltól.

Kellemes meglepetésül szolgált, hogy a románok nemcsak hogy külön jelöltet nem ál-

litottak, hanem még a passzivitásból is kiléptek. Odaadó lelkesedéssel karolták föl Müller Károly ügyét és az intelligenciával élőkön az egész románság résztvevő a győzelemkoszorúta harcban. Leszavazott az Aradon lakó négy román nemzetiségi képviselő is: *Goldis László, Onku Miklós, Pop O. István dr. és Suciu János dr.*, akik állásfoglalásukat azzal a kijelentéssel is indokolták, hogy nyereségnek tartják, ha a parlamentben helyet foglal az olyan független gondolkozású ellenzéki véru ember, mint Müller Károly.

A számos kortestanya között egyike a leg-hangosabbaknak a Nagy János-féle utjerom-utcai vendéglő volt. Itt mintegy százötven választó volt együtt reggeltől estig azzal a céllal, hogy ahhoz a párthoz csatlakozzanak, amely szavazataikért pénzt ad. Több Müller-párti választó neszét vette az élelmes emberek szándékának és mint a Komjáthy-párt megbízottai jelentek meg, megtudakolandó, hogy szavazataikért fejkenként mennyit kérnek?

— *Háromszáz koronát!* — volt a felelet.

— Az egy kicsit sok.

— Ha sok, akkor *kétszáz* koronáról is lehet beszélni... De ha nem adnak pénzt, valamennyien leszavazunk Müllerre!

Csak az kellett a Müller-pártiaknak. Kijelentették, hogy egy félóra múlva elhozzák a pénzt és ha addig nem hozzák, — szavazzanak le valamennyien Müllerre.

A pénzéhes emberek vártak egy félóráig, de minthogy természetesen a Komjáthy-párt emberei nem jelentkeztek, egy részük leszavazott Müllerre. A másik rész továbbra is várakozó álláspontra helyezkedett. A biztos siker tudatában este 7 óráig vártak, amikor legnagyobb álmélkodásukra meghallották, hogy a szavazást már befejezték. Így estek el a pénzéhes emberek legszentebb polgári jogaik gyakorlásától...

Drágul a fehérnemű.

(A gallérkirály civilisztája.)

— *Aradi Közlöny* tudósítójától. —

Arad, július 26.

Bécsből jön a szomorú hír, hogy a férfifehérnemű, az ingek, gallérok, manzsetták, sőt — mondjuk ki nyíltan — az aluthordott ruhadarabok is megdrágulnak. Husz százalékkal drágulnak a színes píkóingek, a lehejlő gallérok, sőt arról is van szó, hogy a bódítószinű éjszakai-harisnyák szintén tetemesen fölemelt árral kerülnek forgalomba.

A harisnya-, ing- és gallér-király fölemeli a civilisztáját és a szegény bürzsiánerek, bankfiúk, partivadász fiskálisok, képviselők és sikasztók busan veszik tudomásul, hogy augusztus elsejétől kezdve az elegancia husz percenttel megdrágul. Sokan irigykedve gondolnak az angol királyra, aki csak Londonban vásárol mindent és aki mint divatkirály is olcsóbban fog megélni egy budapesti divatproletárnál.

De azért van, aki a nagy drágulásnak titokban örül és ezek a nők: a feleségek, ők, a kik eddig minden egyes brüsszeli csipkebluizt, minden tucat ötförintos éjszakai-harisnyát keserves könyök és ájulási jelenetek árán tudták csak kicsikarni. Bezzeg most a férj (és a jóindulatu pártfogó is) megtudja, hogy mit tesz az: elegánsan öltözködni, a testet puha chiffonba és zizegő selyembe bujtatni.

Bizony igen sok embernek megkeseríti életét a fehérnemű drágulása. Egész foglalkozási csoport: a pezsgőügynök, divatárus segéd, turfaluza, stb. például másképp meg sem élhet, ha nem elegáns. Ez csakugy a foglalkozáshoz tartozik, mint például a fiakkerosnál az, hogy

legyen két lova, amit a kocsi elé foghat. És egy ilyen szegény, családos ügynök vagy utazó most kénytelen lesz a házbérrel adós maradni, csakhogy augusztus elsején kiruházkodhassék. Egyik-másik kénytelen lesz könnyű jukkerkocsiját vagy tekintélyes landaurját elárverezni, csakhogy továbbra is elegáns piasztron kandikáljon ki a mellénykivágásból.

Az egyetlen vigasztaló momentum, — hiszen minden rossznak megvan a maga jó oldala, — hogy az ing- és nyakkendő királyok palotái legalább gyorsabban épülhetnek fel. És míg így egész sor fényes palota fog emelkedni az ég felé, lent, a bus aszfalton, egész sor kétségbeesett, megélhetésében tönkretett halandó jár. Még a régi mondás sem vigasztalhatja őket:

— Szegény embernek ugy sincs más, csak az a kis eleganciája.

Most már az sincs. Elvette tőlük a fehérnemű király.

Szélhámos házaspár.

(Visszavétele egy képviselő nevével.)

— *Aradi Közlöny* tudósítójától. —

Arad, július 26.

Kőrösi Béla magánhivatalnok és fiatal felesége, amerikai kirándulásukról visszatérve Budapestre, három évvel ezelőtt a Fehérváry-uton Molnár Béla és neje álnéven béreltek lakást. A házaspár ezzel az álnévvel a családok egész halmazát követte el.

Először Mannheim Simon zálogost csapták be egy takarékpénztári könyvvel, amely 800 koronáról szólt és amelyre 300 korona kölcsönt vettek. Mikor Mannheim megtudta, hogy a betéti könyv hamisított és tényleg csak 10 koronát helyeztek el a valóságban, a család házaspár már Ránóder-utca 18. szám alá költözött Kovács Béla és neje néven.

Mint Kovács Béla, Redlich Dávid kecskéméti-utcai banktulajdonost károsította meg, akinek múlt év január 8-án elküldte Horváth János közszolgát egy állítólag Szűllő Géza országgyűlési képviselő nevében írt levéllel, amelyben arra kérte a bankárt, hogy egy a levélhez mellékelte, s a *Pesti Magyar Kereskedelmi Bank* által kiállított letétjegyre adjon 2000 korona kölcsönt. Redlich teljesítette a kérést. Pár nap múlva ugyancsak Szűllő Géza dr. aláírású levéllel egy nő vett fel a letétjegyre ötezer korona kölcsönt. Néhány hét múlva egy fiatalember állított be Redlich-hez és egy betéti könyvre 1400 korona kölcsönt kért és kapott a pénzváltótól. A bankházban gyanút fogott már a sok kölcsönkérés, s amikor kevéssel utóbb a fiatalember ismét jelentkezett 6000 korona kölcsönért, Redlich másnapra ígérte az összeg kifizetését.

Ekkor tudta meg a bankár, hogy hamisított okiratokkal csapták be, mire aztán fejlejtette az esetet a rendőrségnél. A detektívek nagy nehezen fogták el a csalókat Kőrösi Bélát és nejét, nemkülönbön Kőrösi sógorát Kranzl Kálmán pincért, aki sógora utasítására járt el a Redlich üzletbe. A vádlottak konokul tagadták a terhükre rótt bűncselekményt s azzal védekeztek, hogy őket egy *Halasi Barna* Lajos nevű ember küldötte a pénzért.

A bírósági szakértők ezzel szemben konstatálták, hogy a hamisított betéti könyvek és betéti jegyek, nemkülönbön a Szűllő képviselő aláírásával ellátott levelek Kőrösi Béla hamisítványai. A budapesti kir. törvényszék család és okirathamisításért Kőrösit 4 évi fegyházra, feleségét 6 havi börtönre és Kranzl Kálmánt 2 hónap börtönre ítélte. Az ítélet kihirdetésekor Kőrösi megfenyegette öklével a bíróságot s így kiáltott fel:

— *Igy nevelik önök a Luccheniket!* Most ártatlan embereket ítéltek el!

A kir. tábla Kőrösi büntetését öt évre s Kranzlót egy évre emelte fel az asszony büntetését pedig helybenhagyta.

A kir. Kuria Szeghes Ignác előadásában tárgyalta ez ügyet, amidőn felolvasásra került Kőrösinek a vizsgálati fogságban írt beadványa is. A vádlott ebben belsmeri, hogy ő, a felesége és sógora követték el a csalásokat, s kéri a legfelsőbb bíróság elnézését s enyhe ítéletét. De a Kuria nem vette figyelembe a beadványt és Székely Ferenc koronaügyész indítványára megerősítette a tábla ítéletét.

HIREK.

Szovátáról — Szovátára.

Arad, július 26.

Aradváros előkelő idegenje hat napi ittidőzés után elhagyta a várost és visszautazott a fenyvesek övezte erdőbe, hogy a vadregényes Medve-tó mentén levő villájában kipihenje az aradi kaland fáradalmait. A szovátai tuszkulánumban azonban Komjáthy Béla, akiről a mai választás beigazolta, hogy Aradnak idegen, nemcsak pihenni, hanem — felejteni is fog. A nagy tudású és jelentékeny multtal dicsekvő politikus igyekezik majd elfelejteni ennek az aradi kirándulásnak kellemetlen emlékeit és főleg azt a hozzá méltatlan szerepet, amelyet egyesek bizonyára jóhiszeműen, de mégis megfontolatlanul és az erőviszonyok kellő mérlegelése nélkül játszottak el vele.

Nem voltunk ugyan egy percig sem Komjáthy Béla pártján, de az a tisztelet és rokonszenv, amelynek hangján róla eddig szólottunk, most kötelességünké teszi annak a kijelentését, hogy a mai kudarc keserű poharát távol kellett volna tartani a politika cselszövényei elől a magánberkeibe vonult férfiutól. Mert nemcsak a bukás fáj Komjáthy-nak, az önértetes és a balsiker jelentőségét tisztán látó férfiúnak. Bántják őt azok a szépséghibák, defektusok és „apró tüszurások“, amelyeket a pártjában fölszínre verődött elemek részéről sajnos kellett tapasztalnia.

Nem annyira a csatavesztés a tisztes mérkőzés terén, mint inkább a nagyon világosan látott praktikák keserítették el annyira Komjáthyt, hogy ma délután, amikor még szó lehetett arról, hogy pótválasztásba jut, így szólott hűveihez:

— *Nem kérek többet Aradból, elég volt egy sütetnyi.*

Hát igaz; amit Komjáthy nyugalmanak fölládozásával Aradon tapasztalt, épen elég volt ahhoz, hogy a falaink közötti időzését borúsabb emlékei sorába raktározza el. De kérjük szeretettel, ne a szerint ítéljen meg bennünket, amiket a saját táborában látott, mert ott bizony volt egy és más dolog, amelytől még a kevésbé finyasak is elfordultak.

Most, a szovátai fürdő magányában, gondolkodván a történetekről, ítélje meg Aradváros közönségének intelligenciáját, politikai érettségét és az eszmékért való tiszta és önzetlen lelkesedését azok után, amik a másik

kéttáborban történtek. Hisszük, hogy Komjáthy, a képzett és tapasztalt férfi elfogulatlanság nélkül más véleményre fog jutni, mint aminő főntebbi kijelentésében kifejeződött.

— A szerkesztőségéből. *Staubert* József, lapunk felelős szerkesztője több heti szabadságra utazott. Távollétében a lap szerkesztéséért *Kintzsig Kópár* Ferenc helyettes szerkesztő felel.

— Müller Károly a képviselőházban. Müller Károly, Aradváros ma megválasztott országgyűlési képviselője, holnap a délutáni gyorsvonattal Budapestre utazik, hogy mandátumát még a Ház szünete előtt átnyújthassa *Justh* Gyula elnöknek. Müller Károly szombaton jelenik meg először a képviselőházban.

— Apponyi az angol királyi párnál. London-ból táviratozzák: *Edvárd* angol király a Buckingham-palotában külön kihallgatáson fogadta *Apponyi* Albert gróf magyar kultuszminisztert. Ezután az interparlamentáris konferencia küldöttsége tisztelgett, amelyben Magyarországot *Apponyi* Albert és *Sághy* Gyula képviselték. Az angol királyné szintén kihallgatáson fogadta *Apponyit*.

— Az Aradvárosi adókievítő bizottság f. hó 28-án, szombaton d. e. 9 órakor a városháza emeleti kisterme mellett szobában az 1904. év befejezte után ujonnan keletkezett s így első ízben adó alá jövő és III. oszt. ker. adó tárgyát képező és 1906. évi III. oszt. ker. adó pótkivétési listástrom 195—295 tételei alatt felsorolt u. m. helyettesközjegyző, lakatosok, lisztkereskedők, mászárosok, malomberendező, fehérneműmosó intézet, norinbergi áru kereskedők, nyomdaipar, óráskor, orvosok, papírkereskedők, paszománosok, pénzkölcsönző, női pipere kereskedők, rubakereskedők, rőföskereskedők, kézműáru kereskedők, sűrű kereskedők, sütők, szabók, szalona kereskedés, szatócok, szilgyártók, szemétkihordók, szikvízgyáros, szűrszabó, nyers terménykereskedők és vaskereskedők az 1906—1907. évek tartamára való érvényesítendő III. oszt. ker. adóját tárgyalja. Mirel az érdekeltek azzal értesítettnek, hogy a javaslat elleni kifogásaikat ezen bizottság előtt szóval vagy írásban előadhatják.

— Mesék a peticióról. A Komjáthy-párt délen, belátván küzdelmének meddő voltát, már feladta a reményt. A délután folyamán azonban a Fényes párton erős fellendülés volt látható, ugyannyira, hogy a demokraták tulszárnyalták Komjáthy szavazót, miért is a Komjáthy-párt — abban bizakodva, hogy esetleg pótválasztást lehet kicsikarni — folytatta a már ellankadt küzdelmet és kétségbeesett erőfeszítéseket tett, hogy Müller Károly ne nyerhessen abszolút többséget. Még le nem szavazott csekély számú választókat felhajszolták és az urna elé cipelték, a záróra körül inszenált botrányokat pedig — amelyről lapunk más helyén emlékezünk meg — azzal a célzattal rendezték, hogy ha a pótválasztást nem is sikerül kieszközölniök, tápot adhassanak annak a hiedelemnek, hogy a választás körül szabálytalanságok is történtek. Hogy ezt elérhessék, azt híresztelték, hogy a mandátum ellen *peticionálni fognak*, egyrészt mert *Müle* Lajos dr. elnök állítólag korán tüzte ki a zárórát, másrészt mert a zárórán túl is elfogadott szavazatokat, de főleg mert szerintük a kapuk bezárásával több szavazót akadályoztak meg szavazati joguk gyakorlásában. Amikor az utóbbi állították, ugyanakkor kifogást emeltek az ellen is, hogy a zárórán túl érkező polgárok leszavazhattak. Szóval peticionálni szeretnének, egyrészt azért, mert a záróra kiűzése kerai volt, másrészt, mert — oh, minő ellen-

tét! — a zárórán túl is szavaztak, harmadszor: mert a kapukat bezárták, — és hogy itt is legyen némi antitézis — negyedszer: mert mégis beengedték a választókat. Ezek után nem tudjuk biztosan, hogy mi nem tetszett voltaképpen az uraknak. Ezy bizonyos: az, hogy Müller Károly megválasztása semmi esetre sem tetszett. Ami pedig a peticiót illeti — máris napirendre térhetünk fölötte és úgy hisszük, az urak is kialudván első műfelháborodásukat, ugyanezt fogják tenni.

— Az országgyűlés szünete. Most már bizonyos, hogy a képviselőház szombatig elintézi a költségvetést s valószínű, hogy a főrendiház is. A főrendek ugyanis szombaton délután öt órakor tárgyalják a költségvetést s ha netalán be nem fejeznék, hétfőn folytatják a tárgyalást. Az országgyűlés nyári szünete véglegesen még nincsen megállapítva. Egy hír szerint a Ház *október tizenötödikéig* napolja el magát s így két és fél hónapig tartó szabadságot kapnának a képviselők. De van olyan értesülésünk is, hogy a kormány már szeptember hó végére óhajtja a képviselőház összehívását már abból az okból is, mivel a közös kormány nyal történt megállapodás szerint *október nyolcadikára hívják össze a delegációt* az 1907. évi közös költségek tárgyalására. A delegáció ülése előtt pedig a miniszterelnök benyújtja a képviselőházban az 1907. évi költségvetést, elmondja expozéját és a kormány több tagja törvényjavaslatokat terjeszt elő.

— Vilma királyné állapota. Hígből jelentik, hogy *Vilma* királyné egészségi állapota kielégítő. Egészségi állapotának teljes helyreállta a legrövidebb időn belül várható. Az anyakirályné, aki meglátogatta a királynőt, tegnap délután visszatért seostvijki kastélyába. — *Rotterdam*ból jelentik: *Vilma* királynő tegnapelőtt még egészen jól érezte magát és férjével, *Henrik* herceggel előbb a korona kastélyainak gondnokával, később pedig egy építészszel a régi Hetlov kastély restaurálásáról tanácskozott. Csak azután kezdte magát rosszul érezni, mire táviratilag hívták hozzá az orvosokat. Az első hivatalos jelentés azt mondja, hogy a királyné koraszülését azt megelőző rosszullete okozta. Ezzel szemben azonban biztos, hogy a királynő tegnap kihallgatásokat adott. Ez az ellenét a tények és a hivatalos jelentés közt annál feltűnőbb, mert a betegség okáról makacsul hallgatnak. A sajtó az uralkodónő iránt, pártkülönbség nélkül, részvétének ad kifejezést.

— Botrány az erzsébetvárosi választáson. *Budapest*ről táviratozzák: Az állítólag a Barabás-párt által kibocsátott antiszemita izü levél ma nagy botrányra adott okot a VII. kerületi választáson. A plakátokon közzétett levél valósággal pánikot keltett a Barabás-pártban, amelynek elnöke, *Földeák* Gyula ezt kiáltotta az Eötvös-párt felé:

— *Hamisították a gazembereket!*

Mások azt kiabálják, hogy a VI. kerületből jött, mire *Rács* Dezső dr. VI. kerületi demokrata azt kiáltja, hogy hazugság, Eötvösök pedig visszavágják, hogy ő hazudik. Kis hijja, hogy verekedés nem támadt. A zsvajj akkora, mintha már két napig tartana a választás.

— Majd visszaadjuk a VI. kerületnek, majd *visszaadjuk ezt Városszónának*, lesz még választás a VI. kerületben!

Ezek a szelidebb kiáltások.

— Gazember, mindjárt pofonütöm!

— Hallgasson, maga zsidó!

— Ujjé, ő beszél, a Tarnopol-ban született csirkefogó, aljas hamisító.

Ezek a vadabbakból valók. Nagy ne-

hezen lecsillapodik az izgalom, amiben része van a Barabás-párt azon körlevelének, amelyben értesíti híveit a hamisításról.

— Fényes Samu ünneplése. *Fényes* Samu dr. demokrata pártja, amely nem számított arra, hogy olyan szép sikerrel állja meg a választási küzdelmet, estefelé impozáns felvonulást rendezett a városban, majd pedig a Központi Szálló előtt meleg ovációban részesítette *Fényes* Samu dr.-t, aki tegnapelőtti balesete következtében ma is gyöngékedik. *Fényes* az ünneplést meghatottan köszönte meg és fogadamat tett, hogy a jövőben is eiszánt bajnoka lesz a demokrata eszméknek.

— Magyarbánhegyes új plébánosa. A magyarbánhegyesi róm. kat. plébánia tudvalevőleg *Szeberényi* Lajos plébános lemondásával s házassága miatt a papirendből történt kilépésével üresedett meg. A plébániát most töltötte be véglegesen *Németh* József fölszentelt püspök, kinevezvén magyarbánhegyesi plébánossá *Vagács* Ödönt, ki Székudvaron volt legutóbb helyettes-plébános. *Vagács* Ödön az egyházmegye területén a legidősebb segédlelkész volt s *Hoffmann* János főesperes kinevezése előtt Földeákon is hosszabb időn át működött helyetteslelkész-ként.

— Orleansi Fülöp herceg a pápánál. *Rómából* jelentik: A „Bilancia” írja: *Orleansi* Fülöp herceg *Dorottya* királyi hercegnő férje, kihallgatáson volt a pápánál és kérte, hogy házassága felbontásához adja meg beleegyezését. A pápa koreken megtagadta a herceg kérelmét. A hírt, amely igen valószínűtlennek látszik, mindezielig még nem erősítették meg.

— Házasság. *Szabó* Kálmán lippai kincstári erdész e hó 21-én esküdtött örök hűséget *Papp* Iionka lippai állami tanítónőnek.

— A vendég-szavazók. A mai izgalmas választás több olyan választó polgárt Aradra szólított, akiket már csak a politikai jogok gyakorlása köt ehhez a városhoz. Így eljött *Budapest*ről *Illés* Zsigmond, *Szeged*ről pedig *Sátor* József tanár, hogy leadják szavazatukat Müller Károlyra. Este hét órakor érkezett meg tíz órai utazás után *Zilahy* Gyula Debrecenből, aki az állomástól egyenesen a városházához hajtatott. Mély tisztelője és barátja *Fényes* Samunak, az írónak, szavazatával azonban már nem segíthette. *Zilahy* különben két órai itt tartózkodása alatt kijelentette, hogy ő nem Müller ellen, hanem a Fényesnek tett ígéretét beváltani jött Aradra.

— Egy gomb... *Boldogult Priella* Kornéliáról jegyezte fel egy tisztelője ezt a kedves mondást:

A bál dívatról beszélgettek. A nagyszony mosolyogva hallgatta a fiatalok vitáját, aztán megszólalt, csöndesen, szeliden:

— Nekem nem tetszik ez a tíz dívatotok. Azelőtt, a mi időnkben a fiatal lányok keztyűjén egy gomb volt és a ruha be volt gombolva nyakig.

Most a keztyű van begombolva nyakig és — a ruhán van az az egy gomb...

— Dreyfus-t nem inzultálták. *Páris*-ből táviratozzák: Több, főleg nacionalista lapnak azon hírével szemben, hogy tegnapelőtt a tiszti kaszinóban rendezett banket alkalmával Dreyfus ezredes és egy más tiszt között incidens történt, a minek következtében ez utóbbi tisztet letartóztatták, a Petit Republique konstatálja, hogy a banketnek mindvégig igen szívélyes, kollégialis jellege volt.

— Erzsébet királyné fivére válik. *Münchenből* jelentik, hogy *Lajos* bajor herceg elvállik nejétől, született *Bartoly* Antoniótól és a müncheni udvari színház egyik művésznőjét veszi

Az 1906. július 26-án megejtett képviselőválasztáson

leszavaztak.

Müller Károlyra:

Heller Mór dr.
Rózsai Pál
Rákóczi Zoltán
id. Naulinger Andor
Rákosi Flóris
Terényi Lajos
id. Kristyóry János
Czompó Ferenc
Valenta András
Klár Ferenc
Csák Alajos dr.
Ajtay Károly
Supka Béla
Takács Vitus
Andrássy Gyula R.
Zárkövy József Bonif.
Rózsay József
Kállay Gyula
Schauer Adám
Vajda János
Blaskovics Antal
Don Constantin
Keresztury Gyula
Kelemen István
Matyuka István
Velich Ferenc
Rácz Ferenc
Kantós János
Szalay Gyula
Krisán János
Vinklárek Tamás
Geyer Román
Barcza István
Pálfi Kálmán
Drummer Ferenc
Larch Mátyás
Lenkei Antal
Molnár József
Dobra István
Dengelegy Ferenc
Kellner Ignác
Hadi István
Ungermann Ödön
Kiss Arnold
Szekely Károly
Baki Ferenc
Veszely István
Szilárd Győző
Neidlinger Béla
Gábor Péter
Bruckmüller Jakab
Erdélyi Márk Ferenc
Révész Adolf
Müller Gyula
Herczog Miksa
Karcag Jenő
Nyáry Vilmos
Hoffmann Géza
Porczán Lajos
Jáhl Nándor
Fényes Kálmán dr.
Kovács Samu
Korom József
ifj. Krizsán János
Korom György
Neidenbach Sándor
Korom György
Szilágyi Jakab
Szántó Mihály
Török Dénes
Solcz Gyula
Törökfalvy Mór
Szellner Tamás
Mitricsán Tódor
Tyirityán Péter
Sambura János
Kuzman György
Nádor Tódor
Boxberg Frigyes
István Antal
Czerman József
Schlésinger Parkas
Erdélyi Imre
Vanyek József
Ivanov Mihály

Lacsny István
Panián György
Kappan József
Mericskay Sándor
Lantos József
Katity Mladen
Osztain Lázár
Szávin György
Volf György
Ollár Jusztin
Varga Ferencz
Tóth István
Pap János
Barta Pál
Detáry Pál
Szabó János
Somogyi István
Csete Sándor
Nyáry Béla
Kovács Iván
Felicsán Demeter
Joanovics Miklós
Id. Drecsin János
Fricz József
Csernye György
Hegedüs Sámuel
Virágos István
Id. Virágos István
Ifj. Sággy Mihály
Babics József
Stef Miklós
Tyirityán Manó
Ráth János
Dobró Demeter
Halász István
Tóth János
Id. Novák Despot
Tenner Lajos
Petrovics János
Sággy Mátyás
Sztán György
Aradi Márton
Binder Gyula
Berecs Lajos
Gellényi Sándor
Schandl Sándor
Lusztig Ármin
Neudenbach Ödön
Papp Béla
Vaszits György
Szieliczky Károly
Dr. Hirsch József
Kövér Ferencz
Krausz József
Gásza Béla
Pavlovits Szvetozár
Schwellengraber Gy.
ifj. Szalay Károly
Széll Ernő
Tonesz Ede
Dr. Kertész Miksa
Révay Kálmán
Borlodán János
Csepregy Mihály
Gonda László
Hödl Henrik
Joanovits Sándor
Kállay Nándor
Knotty Géza
Schwób Sándor
Wolf Ferenc
Id. Lukács Miklós
Fikszek István
Berta Titusz
Hunyady József
Jeney Béla
Kovács Ferenc
Pohl Ödön
Tefner Ignác
Moskovitz Izidor
Drescher Árpád
Tóth István
Timotity Áron
Fridrich György
Néczin György

Megyes István
Joo András
Szeccsánszki Lázár
Id. Neczin János
Temes Keresztély
Marczy Ágoston
Dobró Pál
Marinkov Péter
Osztain Péter
Ruzsik János
Tenczlinger Károly
Domanov Dusán
Arzenov Constantin
Arzenov József
Arzenov Sebő
Dogmanov Axin
Koity Mihály
Id. Sztefanov Orestie
Sztefanov Mihály
Pablucz Imre
Korosi Samu
Tenner Alfréd
Kovács Antal
Alázatos János
Földi István
Glück Zsigmond
Horváth Lajos
Hajdu Béla
Berta Béla
Rácz Márton
Strucz József
Turay András
Ubel Ferenc
Schusztér Illés dr.
Borlodán György
Berán Béla
Frank Fidéi
Kálmán Ferenc
Meyer Miksa
Remetey F. Károly
Dr. Rozsnyay József
Id. Szojka János
Dr. Suciu János
Ottenberg Tivadar
Dományi József
Frinku Demeter
Iszpravnik Gyula
Kürthy Vilmos
Kajdos József
Molitorisz József
Sztanity Mátyás
Salacz Gyula
Olaviu Vazul
Popovits György
Kilényi József
Heger János
Herling Gyula
Kömlos Dezső
Mihulin Miklós
Medveczky Zsigmond
Nagy Ottó
Valentin Alajos
Varjassy Árpád
Ferdinánd Demeter
Wesztmann Gyula
Azary Kornél
Barthel János
Bozóky Leó
Lázár Kornél
Spitzer Jakab
Szerb Perasin
Taraba Sándor
Derestye Gyula
Ilics István
Binder Lucian
Goldschmidt Sándor
Illés Zsigmond
Jegessy Károly
Pollák Lajos
Philipp Ruppert
Ladányi Sándor
Menczer Jakab
Földes Soma
Andrényi Károly
Gillányi Andor

Andor Béla
Kovács Gyula
Pop C. István
Reicher Ferenc
Schannen Béla
Walder Gyula
Weil Alajos
Angel István dr.
Jeney Jenő Béla
Barb Efrem
Kasnyik Lajos
Rozer Alajos
Petrovszky Dezső
Szalay Manó
Vas Mátyás
Weisz Márk
Koos Frigyes
Herskovits Emil
Schwarz Pál
Huszár Lajos
Radován Péter
Kis István
Mihaleszk Miklós
Vidéki Ferencz
Igaz György
Szavin Tódor
Id. Müller József
Vidolovits Izidor
Kollár Sándor
Ifj. Pain Péter
Kovács Imre
Fericán Péter
Ilics János
Jeck György
Pap István
Csosity Frigyes
Spádi Manó
Laczina Vencel
Trucza Mihály
Sándor István
Bihari Jenő
Dürr Kocsárd
Frick József
Fejér Gyula
Hady Antal
Hoffmann László
Isztray Géza
Krisztinkovits József
Krisztinkovits József
Sebessy Ferenc
Verzár Sándor
Czukur László
Pénzes Ákos
Pap István
Tichy Lukács
Jalkóczy Alajos
Kolombán Pál
Szokop József
Pálffy Lajos
Novák F. Adorján
Martini Gábor
Kocsi József
Sági János
Kurticsán György
Paulisán Mihály
Jankovics György
Rajku Mihály
Petrovics István sztipó
Seicht Mátyás
Poduba János
Buchhauer Fábán
Hodonszky Rezső
Bosnyák Miklós
Dehelán Pál
Steindl Károly
Vidéki Gusztáv
Gardián Lajos
Szelezsán Sebő
Dr. Ludig István
Abrahám Gábor
Herold György
Herold Gyula
Herold Dezső
Joób Gusztáv
Sárga Károly
Szalay Károly

Vajda Benő
Vertán Simon
Sarlot Domokos
Bruner Béla
Goldmann László
Herold Antal
Döry Jenő
Kelemen Pál
Knarr Lajos
Burghardt György
ifj. Tonesz Ferenc
Wolf Ferenc
Georgiádes József
Horváth Pál
Jellinek Henrik dr.
Dr. Kabdebó János
Pókász Imre
Levieczky Tivadar
Millig József
Szabó Norbert
Török Márton
Simon Jenő
Hermann Béla
Kalmár Nándor
Kalmár Árpád
Mátray Ede
Dr. Pozsgay Lajos
Rothmüller Ferenc
Schwell Gusztáv
Szuhy Károly
Török Viktor
Schmidt Pál János
Masztig Emil
Berecz Ferenc
Eckhard Ede
Ring A. József
Dr. Németh Gyula
Répási Pál
Dr. Salgó Miksa
Tschenska Agoston
Szondy Béla
Weisz Ignác
Rózsa Géza
Gaál József
Szirmay Károly
Kiss Ferenc
Berta Kálmán
Moldován Ödön
Precupás Ilés dr.
Pollák József
Erdélyi Andor
Schneeberger Albert
Michel Ferdinánd
Reicher Béla
Györgyössy Ödön
Dr. Szalay Arnold
Papp Lajos
Ritt Gyula
ifj. Radocsányi János
Jeney László
Varjassy Lajos
Pellegrini Dávid
Korger Károly
Amtman Lajos
Táfvó József
Krispin József
Gersi József
Benedek Árpád
Karácsonyi Antal
Belloni Jakab
Ehling János
Knitzky Ignác
Hartmann Samu
Klapok Alajos
ifjabb Kálai Nándor
Málik János
Lui József
Szikszay Antal
Gál Zoltán
Maresch Gyula
Moravek Elemér
Wagner József
Institóris Zsigmond
Varjassy Lajos dr.
Pohl Károly
Knoty Géza

Leitner Ernő dr.
Schmidt Gyula
Varga József
Krecza János
Orga Sebő
Togyán János
Horga János
Boksa Sebő
Árgyelán Mihály
Orga János
Rajku János
Rajku Izidor
Gáspárik István
Árgyelán János
Rutkai Fülöp
Burián Ársza
Mallár István
Hunyacssek Venczel
Janovics József
Herman Ferencz
Korezár György
Kovács Imre
Rucsek György
Bagi Sándor
Tóth István
Szabó György
Györffy Arnold
Joó Béla
Nemess Géza dr.
Ravasz Imre
Kövér Gábor
Bucskó János
Rosenberg Károly
Janniczky Károly
id. Leitner János
Lammert Ferencz
Szuppi Lajos
Amtmann Mihály
Moldován János
Popovits Eugén
Weisz Dávid
Kuzma József
Márka Miklós
Dr. Popa György
Rajku Sebő
Antonieszku Virgil
Dr. Marzsiu Jusztin
Szida László
Fazekas Lajos
Bajer Sándor
Boku Szevér
Ádám György
Pap Vazul
Arioka Vazul
Iszpravnik Szevér
Koschi Mihály
Ilics Zsifkó
Deimel Lajos
Nagy József
Kovincics Miklós
Dusán Miklós
Lukácsy Miklós
Grünwald Ferenc
Hervay Gyula
Juhász István
Kaltenhuber József
Sorgenfeld Károly
Barkó Ferenc
Fábián József
Kozák József
Kelemen János
Meleszter Adolf
Bittner József
Reiner Lipót
Zsupanski Stanko
Berecz Károly
Fehér Sándor
Damján József
Szöllősi Péter
Román Vazul
Vank János
Kasik Antal
Pák Traján
Czeizl Dávid
Pap Illés
Sztójakovits Milán

Marx János
ifj. Recski Antal
Bencze József
Felsch János
Silsberg József
Zajonskovszky János
Gönczö András
Kolb Ferdinánd
Fleischman Herman
Weisz Otmár
Nagy Lajos
Steigerwald Alajos
Lázár Gyula
Erdélyi Ferenc
Adler József
Czifra Gergely
Bruckman Kálmán
Schoór Béla
Baska József
Kretz György
Kiss József
Janits Lipót
Stampfel György
Szavits Miklós
Dr. Momák Döme
Meisztrovits János
Vecsey Jenő
Kirschveng Lázár
Müller Vilmos
Bátorfi Imre
Szabó István
Lacza Gyula
Lukács Emil
Mayer Samu
Stiaszny Gyula
Imbronovits István
Jantyik György
Grünwald Simon
Lányi Pál
Lénárd Imre
Mihálik József
Schiszl Lajos
Moravetz Miklós
Mészner Ferenc
Pomanc Gáspár
Borbás Lajos
Joanovits Antal
Olasz Lajos
Mihájlovits György
Kadinczy János
Menesi Antal
Moldován Sándor
Farkas János
Posch Károly
Polgár János
Pap Izidor
Thaisz János
Hoffenprádl Frigyes
Veitinger Miksa
Höflich Samuel
Kottila Ferenc
Králicz Béla
Dr. Radó Károly
Rognyan Ferenc
Simon Tamás
Szabó István
Tóth István
Wallinger József
Szúdy Elemér
Szontag Gusztáv
Pragai Imre
Polonyi Lajos
Ifj. Rajku Demeter
Jovanov Sebők
Nagy György
Golomety Péter
Lendvay János
Fericán János
Susterics János
Borbély Gábor
Blaha Lázár
Vorzsák Ferenc
Leopold Ignác
Putarity Gábor
Jovanov Izidor
Cservenka János
Schweffer Ede
Feichthaler Márton
Kadinczy Gáspár
Konstantin János
Schneider Ferencz
Tóth János
Guld Emil
Falusi Márton
Reinheimer Gyula
Institutóris István dr.

Gruber Hugó
Gruber Ede
Anninger Ferenc
Herling M. Mihály
Sztimption Péter
Bartlenszky József
Szuciu Péter
Martics János
Popovits Mihály
Kádas János
Popovics Atanász
Kohn Izidor
Popovits György
Makai Károly
Prolich István
Kottilla József
Soma Nándor
Gruber Antal
Zubor Andor
Ederer J. Károly
Bund Henrik
Weichert Alfréd
Ludvig Alajos
Masanzker Alfréd
Krecz János
Prokopecz József
Kiss Gyula
Hantó Jenő
Mogyorós József
Simándán György
Rózsa Mátyás
Pop Ferenc
Kovali Márton
Boda Ferenc
Müller Gyula
Herceg László
Kovács Sándor
Szabó Ferenc
Rossi Pál
Éles Armin
Graller Rudolf
Dengl János
Neumányi Imre
Barthel Ernő
Ledervasch Jenő
Koczián János
Szaay Zsigmond
Szikra Antal
Berkesz Rudolf
Matuschek József
Stauber József
Vizer Lajos
Strifler József
Egry Gyula
Hoffmann Viktor
Kamler János
Matyók Pál
Maurer Mihály
Kolázy Károly
Somogyi János
Perlmutter Adolf
Szász Pál
Szabó György
Brunhuber József
Csányi János
ifj. Kristyóry János
Molnár László
Molitorisz Gusztáv
Rozsnyai Kálmán
Székely Sándor
Szarvady István
Vácán Gyula
Posch Alajos
Simon Vazul
Vaszilov Péter
Kecskés József
Lapuska Demeter
Dr. Hecht Arnold
Pelha Mátyás
Mihály Vazul
Szabó Sándor
Tóth József
Szabó Dávid
Ablanczi József
Eberlein József
Laczkó Mihály
Pityi Mihály
Papp Pál
Papp András
Brazsia György
Csungán Arzén
Szuperics Antal
Szuzsán Mihály
Bakó János
Jovanov Trifon
Rác Sebestyén

Macsiniak János
Kovács János
Draskovics Ferencz
D. Szabó Mihály
Tyrityán Miklós
Pálincás Mojsza
Kamenik Nándor
Pribán Miklós
Tibily József
Blaha Ede
Mayer Ignác
Ernszt Miklós
Boros János
Dulovics Oszkár
Lócs Demeter
Ferdinánd Demeter
Ternay Ernő
Schriffert József
Hidvégi Antal
Floreszku György
Teifel András
Barcza Ábel
Hoffmann Herman
Szücs Károly
Szuzsán Gusztáv
Hubert Ferenc
Tausch József
Riszterer Rudolf
Mádai Béla
Sziij Sándor
Balog István
Kramer Antal
Gyelocs Illés
Szontag Antal
Némethy László
Grusz János
Vancsó József
Fischer János
Andrási György
Csete Sándor
Hegyí János
Szabóczki János
Hidvégi Károly
Eckkert Fülöp
Puterity István
Árpási József
Veszely Pál
Mursl György
Burger János
Gid Sándor
Béládi Lajos
Imre Pál
id. Jánossy János
Brassoványi János
Haubenreich Károly
Vörösi Mihály
Losonczy Lajos
Milianovits Miksa
Pap Imre
Szilágyi Gyula
Varga Gyula
Bass József
Schmiedt János
ifj. Kopetkó Károly
Birócz György
Heitz Nándor dr.
Heim János
Hencz Mihály
Turay Antal
Kancsuk Kálmán
Denczig Venczel
Házi József
Pálincó István
Medve Imre
Román József
Nagy Imre
Volfner László
Kolarov György
Nagy János
Lenkey György
Fitus József
Issekutz Márton
Gid János
Popovics Ferenc
Heim Ferenc
Majoros János
Saubach Ferenc
Sellenber Béla
Kurecska Ferenc
Kurticsán Tódor
Kurticsán János
Kurticsán Demeter
Konvalina Jakab
Moldován Mihály
Ifj. Müller József
Schmidt Lajos

Borzsegán Márton
Einvag János
Reiter Miklós
Ifj. Reicher Károly
Volfram Sándor
Blakovi Frigyes
Széll Antal
Ifj. Siklován György
Ifj. Hegyi István
Menczer Gyula
Czerman János
Osz Antal
Till József
Szimulok Miklós
Macsan Péter
Otyes Illés
Muntján Sebő
Matusz Péter
Fehér Mihály
Szántó Zsigmond
Tóth Mihály
Stoll Rezső
Alt János
Dr. Hámory László
Jakab Dezső
Dr. Szucsu Jusztin
Spielmann Albert
Szappanos Ágoston
Martini János
Pellegrini Károly
Huzó István
Bolezni Antal
Buday Nándor
Szalay Mihály
Dobrossy Károly
Csajáky János
Fülöp Endre
Gantner Nándor
Horváth Imre
Kopár-Kintzig Ferenc
Figus Albert
Michelbauer Lajos
Dongó János
Kiss Lajos
Sátor József
Hackel Ignác
Bittenbinder Konrád
Gorzó Antal
Friedwalsky Lajos
Radványi József
Szerendán Miklós
Takácsy Ferenc
Murányi Ferenc
Záray Géza
Elekes Gáspár
Stoll Károly
Fleischer Adolf
Ifj. Stéger István
Szatmáry Béla dr.
Vogricsics Odön
Merényi Gedeon
Steinitz Mihály
Solymos József
Salacz Dezső
Steigerwald Gyula
Schmidt Manó
Sziij Pál
Alecsán Lázár
Petykán György
Mojsza Péter
Szlávits Sándor
Buda György
Gyöngyösy Sándor
Márkus József
Csizmás Lázár
Krucsan Mihály
Gálos György
Paulisán János
Sárosy V. István
Battyányi Mihály
Dobsa Ferenc
Glihofszki Sándor
Nedelko János
Radován Mihály
Vurm Lajos
Lelik András
Rezik Albert
Mornir Váza
Himelspacher György
Vágó Gábor
Kuszalík Ferenc
Kuzmann György
Ament György
Ramer István
Pittner József
Világosi János

Ottenberg Károly
Krebsz Antal
Fuchs Antal
Hidg József
Nachtnebel Gyula
Nagy Barnabás
Óváry György
Kristóff György
Glück József
Odrián Pompéjus
Kinczler Zoltán
Palotay An al
Luffer Károly
Vidéki Ferenc
Pöhmi János
Sári Ferenc
Lónyai Ignác
Varga Nagy András
Gluthi János
Jakab Mór
Schwarcz Ignác
Steigerwald János
Bucskó Béla
Sütő András István
Mergl Mihály
Kádár István
Leopold Adolf
Losonczy Zoltán
Losonczy Géza
Macsiniak János
Mayer Miklós
Mikosevics Iván
Nemesági János
Nagy Lajos
Poppé Sándor
Perle Antal
Schmeer Ádám
Singer János dr.
Szojka János
Jánosi Ferencz
Csatlós K. László
Dvorzsák János
Erbesztern János
Edvi Illés Gábor
Frank Ferenc
Farkas Ábrahám
Garai Miklós
Gratzmann Ferenc
Pente Lajos
Kontz József
Ernyei Gyula
Fischer Samu
Gábor András
Dónes Károly
Lázár Sebő
Zetyi Károly
Zombory Béla
Palkovits Béla
Domán Ignác
Antmann Sándor
Almássy Alajos

Dr. Fényes Samu:

Wechsler Ede
Büchler József
Deutsch Izidor
Marek Samu
Deutsch Armin
Rosenberg Arnold
Blau Samuel
Soltész Rezső
Lengyel Tivadar
Kömös Armin
Holländer Emil
Dr. Grossman Emil
Braun N. Antal
Gyömbér István
Stern Sándor
Färber József Lajos
Morgenstern Gyula
Nemes-Adelsohn Lipót
Havas Sándor
Korniss Odön.
Bobál András
Steiner Adolf
Klein Márton
Polgár Sándor
Guttman Mátyás
Bechnitz Ábor
Dobos József
Wolff Sándor
G. Nagy Mihály
Lautrr Emil
Mikhard Alajos
Engl Gyula
Bölcskey Lajos

Spitzer Dávid
Franck Károly
Kanabé Lajos
Franck András
Sonnenwirth József
Lehoczky Agoston
Moga János
Schütz Viktor
Ursz Radó
Neszl Ferencz
Vetlenty István
Faragó András
Szombathelyi Sándor
Szabados Árpád
Szeberényi János
Szauer Adolf
Szabó József
Unger Péter
Várhol László
Téli Ferencz
Vass Andor
Záray Odön
Rock János
Grosz Samu
Heincz Gábor
Bartha István
Karátsonyi Illés
Kömös Jenő
Kudlics József
Kövesy Alajos
Lenkei Gusztáv
Matyók János
Náduvály János
Papp József
Réthy Viktor
Reinhard Géza
Dr. Vass István
Czettel Fülöp
Beles István
Ádám Lőrincz
Bánhidly László
Beleznay János
Babesztern Gyula
Biró Henrik
Czirák Márton
Haán Alajos
Mihályi Gyula
Sponner Adolf
Ékes József
Balázs Ferencz
Schleifer Antal
Hendl Odön
Lamberger József
ifj. Buzáky Gyula
Molnár Albert
Bánfy József
Weinhardt Ferenc
Csendes Ignác
Szokolczay Géza
Kodreán Pompeusz

Kiss Lajos
Löwy Mór
Megyeri Mihály
Szailer Bertalan
Weinberger János
Bornstein Miksa
Szücs Mihály
Werner Károly
Biró Ernő
Bokor Alajos
Balla Frigyes
Gregorovits Ferencz
Hay József
Kerpel Izsó
Seelinger N. Andor
Stern Jakab
Wormser Henrik
Ascher Károly
Fritz Zsigmond
Holczinger Keresztély
Klein Odön
Klein Fülöp
Michlstädter Albert
Maurer Gyula
Porter Vilmos
Rothstein Mór
Stern Lipót
Weinberger Ferenc
Adler Samu
Chirke Vilmos
Bene István
Csépes János
Geller István

Hankó Ede Aladár
Kövesdy Gyula
Klein Odön
Schreyer Jakab
Salgó Gusztáv
Orfi József
Donáth Simon
Fischer Nándor
Krausz József
Obláth Béni
Pollák Sándor
Spillmann Aron
Schusztér Henrik dr.
Szücs F. Vilmos
Vas Imre
Berger Albert
Farkas János
Friedmann Béla
Guttman Simon
Heim Izsó
Klein B. Vilmos
Klein Sándor
Ifj. Löwy Armin
Münz Márton
Varga Lajos
Binéth Ignác
Deutsch Mór
Ucsák András
Janosovics Ferencz
Reusz Mór
Schränk Hermann
Vidor Sándor
Weisz Márk
Weisz Izsó
Weisz Hugó
Markus Mojsza
Bauman Ignác
Karabás Demeter
Makai József
Paszkán János
Luga György
Kallós József
Aertl Károly
Verner Imre
Bartok Mihály
Czabai Mátyás
Tari József
Seres András
Bartos Ede
Bán György
Osztójin György
Perleg György
Kidon Kálmán
Gagán Sándor
Osztóin Arxa
Alexa Jefta
Pankotán Péter
Gruber László
Rác Vászta
Megyeri István
Argyelán Illés
Mandl Dávid
Neumann Ignác
Biris György
Konkóji János
Fränkl Vilmos
Fischer Jenő
Hegedüs Gyula
Kende Arthur
Kalmár József
Lengyel Gyula
Fischer Samu
Raucher Adolf
Singer Samu
Schwarz Manó
Adler Samu
Czucker Albert
Belák Mór
Fenyvessy Lipót
Kohn József
Révay Ignác
Mauthner Miksa
Reich Jakab
Somos Zsigmond
Weisz Miksa
Auszterveil László dr.
Costa János
Karácsonyi Márton
Koch Samu
Käfferkopf Mátyás
Löwy Mór
Meyer Dániel
Rosenberg József
Schlézinger Béla
Weicherz Lipót
Deutsch Izsó dr.

Hirschmann Albert
Pozsgai János
Nádas Gyula
Bruckner Sándor
Gedeon János
Sonn Adolf
Sághi Henrik
Glück Manó
Sugár József
Dick Samu
Szegő Hugó dr.
Menczer Márton
Grossmann Alfréd dr.
Kun József
Robitsek Lajos
Schwarz Zsigmond
Salgó Pál
Reisinger Ferencz dr.
Steinitzer Pál dr.
Schreiber Vilmos dr.
Turecsányi Dezső
Weinfeld Sándor
Ifj. Lantos Miksa
Sedity Péter
Sztana Lázár
Ilka Sebők
Stefanov Elemér
Ilin Miklós
Sevics György
Papp Péter
Braun Adolf
Szücs Péter
Ilin Demeter
Fekete Jakab
Brán György
Pakurár György
Dogmanov Frigyes
Siklován Péter
Deutsch Armin
Grosz Miksa
Bán János
Balog Kálmán
Pécskán Demeter
Grünwald Samu
Grósz Zachariás
Pick Ernő
Deutsch Sámuel
Werner Miksa
Müncz József
Stern Miksa
Braun Gyula
Dreichlinger Márton
Spielmann Ignác
Mohos Ágoston
Schwarz Zsigmond
Szenes Soma
Dávid Antal
Magyari Endre
Schmidt Zoltán
ifjabb Weisz Mór
Kertész Pál
Szilárd Schwarz M.
Daruvári Károly
Gábor Lajos
Vidéki Géza
Bakos Tivadar
Darabos Géza
Erdős Hugó
Faragó Gyula
Bodnár Sándor
Fischer Károly
Ligeti Vilmos
Frank Leo
Dr. Lakatos Izsó
Székely József
Molnár János
Deutsch Mór
Singer Adolf
Glésinger József
Holzer József
Fischer Mór
Gottlieb Lajos
Schwarz Zsigmond
Sámuel Arnold
Wilhelm Lajos
Lieberman Simon
Lieberman Lajos
Rónai Lajos Lázár
Wettlényi Antal
Eckstele Mór
Adler Lajos
Matausz János
Klein Gerzon
Amigó József
Dreichlinger Lajos
Rosenberg Herman

Flesch Ignác
Szilberer Sándor
Vágner Antal
Springer János
Sonn Mór
Bogdán György
Lobe János
Osztóij Mihály
Osztás Gyula
Mandl Simon
Schvartz József
Boksán Gyula
Klein Sámuel
Kirsch Zachariás
Bozsán János
Fericán Miklós
Jovánov György
Sztana János
Kelemen Mátyás
Fericán György
Ifj. Fericán György
Fericán Ársza
Germán Emánuel
Szerb Vazul
Ébert Károly
Bogoczán Maria
Fericán Simon
Pollák Samu
Weisz Bódog
Landau Vilmos
Szalai József
Stern Miksa
Frischmann József
Auszterweil Lajos
Hajós András
Guttman Samu
Streicher Henrik
Radó Sándor
Rosenberg Jakab
Steinfeld Lajos
Deller Simon
Weisz Jakab
Fleischmann Sándor
Babcsányi Ferenc
Blau Lipót
Dávid József
Kutn Gyula
Kovács Lajos
Lichtmann Manó
Rosenberg Mór
Spitz Lipót
Stern Ábrahám
Kollmann Armin
Krausz Jónás
Salgó Henrik
Czedik Hugó
Rosenfeld Henrik
Lineberg Károly
Reicher Samu
Sporni Ferenc
Barna Péter
Löwinger Vilmos
Id. Fettig Ignác
Hersch Hermann
Leichter Lipót
Weisz Árpád
Gartner Lipót
Oláh József
Regics György
Farkas József
Lacsko Péter
Varga Endre
Szecsánszky Áron
Scheffer Benő
Deák János
Béres Antal
Nedszin István
Lambert Gyula
Butesi Pál
Lekin György
Atyim Demeter
Zsivojnov Demeter
Zsivojnov Vladen
Kirsin László
Glück Lipót
Dán Desztor
Csernóczky Mihály
Pataky Hermann
Kiss Mátyás
Koch József
Bogdán György
Stern Nándor
Weiszbrunn Ignác
Roth Adolf

Politzer Miksa
Kohn László
Krausz Mór
Dávid József
Kornis Izsó
Radó Jenő
Weisz Márton
Halpern Odön
Stern József
Mittelmann Mór
Engel Adolf
Herzog Lipót
Herzfeld Samu
Popper Ferencz
Mányucz János
Fényes János
Csillag Imre
Heller Adolf
Grósz Mór
Reisz Sándor
Landauer Simon
Kotsis János
Schuhmann Simon
Elbogen Dávid
Schwarz Jakab
Balogh Jenő
Neuman Lipót
Arnstein Gusztáv
Grünberger Jakab
Hammer Vilmos
Karagyena János
Kovács Sámuel
Ifj. Kovali Márton
Mandl Mór
Reisz Simon
Halász Odön
Fein Alajos
Köliner Gyula
Vészi Károly
Groszmann Jakab dr.
Karpelesz Zsigmond.
Werner Sándor
Sztana Miklós
Bella Mihály
Weisz Zsigmond
Mangelusz Lipót
Frisch Vilmos
Német Sándor
Zászló Sándor
Császár Antal
Manheim Zsigmond
Erdélyi Vilmos
Brüller Lajos
Köpes Gábor
Weigl Vilmos
Weszler Károly
Takács István
Klein Gábor
Láng József
Stern Vilmos
Winter Adolf
Reiner Sándor
Bruckner Lipót
Berger Bernát
Barts Sámuel
Fleischer József
Forgács József
Glück Sámuel
Lusztig Mór
ifj. Tenner Lajos
Klein Sándor
Rosenblüh Mór
Fried Sámuel
Satelesz József
Silinger Vilmos
Dittrichstein Vilmos
Stern Károly
Hakker László
Eliás Emil
Szabó János
Szálassy Aladár
Czucker Sándor
Ugray Lajos
Borsodi Áron
Stein Mór
Balencsák Ferencz
Pálmai János
Kremmar János
Schmiedt Fülöp
Fleiszig Samu
Weisz Dávid
Fischer Adolf
Hacker Mór

Komjáthy Bélára:

Buja Sándor
Kohut Gábor
Kovács István
Hönig Ottó
Gál Vince
Kerényi Kálmán
Czinner József
Lakatos Miklós
Schwarzenberger M.
Kelle József
Mátai János
Mainhertz Géza
Zöld János
Brazsák Ferenc
Bruckner Odön
Inokai Tóth Lajos
Óry Aladár
Kreiling Péter
Wolff Aladár Béla
Nagy Kálmán
Sándor Mihály
Bérczi Odön
Rohács Pál
Nagy György István
Nagy Gáspár János
id. Mester Ambrus
Török János
Brezán András
Kiss József
Polónyi János
Szekér Andor
Nagy István
Kositzky János
Biró József
Kiss Mihály
Csepela György
Szöke Antal
Polónyi Mihály
Szilvássy György
Szomorú Mihály
Földes Lajos
Jánosi Gyula
Tar Lajos
Szalay Kelemen
Balatoni Mihály
Molnár József
Belházi Géza
Szondy János
Csik Károly
Nagy Sándor dr.
Avarffy Ferenc
Decsy Géza
Dessewffy Bódog
Kossuth Pál
Kulcsár István
Réthfalvy Jenő
Schweigert Péter
Vannai Károly
Réthfalvy Gyula
Dániel Endre
Farkas Ernő
Fekete Imre
Hesch Vilmos
Haber Samu
Konicsek Sándor
Kaba Gyula
Thuróczy Elek
Tóth Lajos
Berzován János
Keresztes Arzén
Asbóth Gyula
Ferenczy József
Kleer Ferenc
Markovits György
Molnár Lajos
Nyáry János
Pataky Sándor
Szántay Lajos
Tabakovits János
Biró Tamás
Faragó Gyula
May Soma
Szücs György
Bodroghy Károly
Végh Endre
Petrovits Arzén
Péterffy Andor
Darvas Lajos
Czifra Márton
Keller Izsó
Nesnera Aladár
Polgár Izidor
Rázel József
Simon Antal
Lukács Károly
Gutzjahr Mihály
Csete Antal
Török Károly
Gyömbér Péter
Friedman József
Karavitz Lajos
Nagy Ferenc
Sárkány Antal
Gyöngyössi Rezső
Hantó Sándor dr.
Marinkovits Péter
Varga József
Hanacsek Béla
Volyánszky József
Multas Adolf
Zeley Kálmán
Gregus István
Perch Odön
Boros János
Nikolits Sándor
Somossy Győző
Bing Béla
Koczka Emil
Kádár Jenő
Lautner Mátyás
Pollák Vilmos
Varga Károly
Lenk Manó
Vigh András
Fias János
Kalmár Lajos
Spitz Sámuel
Löbl Gyula
Bölönyi Béla
Zelekutyán György
Fias István
Váll Dániel
Buzás Vilmos
Avarffy Imre dr.
Bajtay Mihály
Czobor Ottó
Edelmüller József
Györy Gyula
Lajtsák Sándor
Malovits Károly
Parezt László
Szabó Kálmán
Szabó Zoltán
Boros Károly
Csaky István
Demeter Károly
Horóczy Ferenc
Keresztury Gyula
Spitzer Bernát
Somogyi Aladár
Timkó Miklós
Wagner József
Langó Béla
Bokor István
Blaskovits Béla dr.
Bonyhai Kálmán
Bettelheim Imre
Bánhegyi Vilmos
Kiss Dániel
Lőcs Rezső
Martinovits Róbert
Mészáros László
Péterffy Antal
Bartos Domonkos
Bakonyi Károly
Baráth Károly
Hadzsich Dániel
Debreczy Géza
Hartmann Béla
Kövré Antal
Kotsis Lajos
Koltay Kornél
Marzsó Iván
Meszlényi Antal dr.
Schelega László
Szalay László
Tüdös Béla
Dittrichstein Bernát
Martzy Béla
Domonkos Lajos
Domonkos Gyula
Kopp János
Mihajlovits János
Raskay Miksa
Pavlovits Iván
Sugár Károly
Gergely László
Nattland Bernát

Édl Lőrincz	Sugár Béla	Keppes Aladár	Dr. Pósz Henrik	Gregori Ede	Iványi János
Frint Lajos	Avarffy Károly	Grób Jenő	Asztan János	Hunyady József	Marossy József
Somogyi József	Házi Ferenc	Mategovszky Károly	Tokodi Sándor	Novák Gusztáv	Mártonfy Viktor
Vincze Miklós	Kovács József	Csányi Sándor	Bácskay József	Havancsák József	Erneszt Adolf
Rihmer János	Székely Antal	Birkás József	Zubor Gyula	Drahoczky Rezső	Kirle Antal
Orbán Károly	ifj. Vass Gusztáv	Csécsi Imre	Br. Exterde Kálmán	Fischer Jenő	Szabó Lajos
Buzás Ferenc	Hauer József	Urbányi Béla	Zámbó Sándor	Vay Iván	Opauvszky Pál
Csató Lajos	Révész Mór dr.	Marschall Lajos dr.	Szabó Árpád	Tapolcsányi Géza	Bálint Imre
Gandrovits Lajos	Barsi Aurél	Bakos Pál	Varga Károly	Kocsis Ferenc	Rátkay Béla
Puskel János	Dreccsin Mihály	Verbos Sándor	Kohut János	Dr. Csernovits Diodor	Erdélyi Gyula
Kolányi Mátyás	Szántay Béla	Gyorgyovics Dusán	Kiss János	Koncsek Lajos	Piskoltai Árpád
Zámbori Mihály	Keresztes Gyula dr.	Szilágyi Mihály	Baricza István	Halmay Ferenc	Bányai Géza
Füzesy Miklós	Németh József	Blaschka Ernő	Spolarich Gyula	Dr. Viski Pál	Denhoff Sándor
Gyukics Száva	Steingaszner Armin	Galló György	Pozsonyi Sándor	Koványi Mihály	Balajthy Gyula
Vlád István	Gróf László	Hollendonner Ottó	Biró János	Warringer József	Hegedüs Antal
Ambrus Antal	Szende Lajos	Polgár Antal	Florek Ferenc	Jeney Péter	Erdész Rezső
ifj. Hajdu János	Somló Armin dr.	Tiszti Lajos	Lengyel István	Vámosy József	Jakots Béla
Szilai Mihály	Sarkadi Géza	Tomastyik János	Krebsz Károly	Erdey Mihály	Jakots Ernő
Rago János	Mádai Mátyás	Durnyi Gusztáv	Borszéký Ede	Szép Ferenc	Szamet Dávid
Schwartz János	Irmer Henrik	Major Sándor	Hajdu János	Matzky Károly	Vlasits József
Faragó Gyula	Schwarz Jenő dr.	Palla Ákos	Kaszás József	Trencsén Sándor	Rónay Miklós
Kraczel Dániel	Almi Henrik	Mezei József	Orbán János	Nánássy Mihály	Bécsi Géza
Perle András	Farkas András	Mold József	Eckhard János	Szász Tamás	Medveczky Lajos
Rezes János	Wally György	Lovas Adolf	Orosz János	Ungureán János	Vajda Lajos
Bányai István	Steiner Ferenc	Sopronyi Antal	Marosy Ferenc	Dorodi Béla	Blaur Gyula
Kormon Gyula	Boros Iván	Szabó Sándor	Hujer Pál	Heger Antal	Adorjáni Árpád
Bertok István	Boros Béni	Nikolics Géza	Halmazsán János	Török István	Kádár Kovács Ernő
Diószeghy József	Szathmáry János	Neszmerák Antal	Bognár Pál	Dobisz Zoltán	Messer Miksa
Bogsán Károly	Zimmer Béla	Olák Ödön	Szlavicsek Tamás	Bokor Lajos	Müllig Mátyás
Holló István	Domokos József	Kneffel Béla	Nagy János	Schill József	Harmathy Vince
Lukácsy Lajos	Lamzer János	Thurzó Károly	Licker Ferenc	Dr. Kocsvai Pál	Scherfeneder Kálmán
Simonffy Aladár	Apor Gyula	Komáromi Elek	Kiss József	Pálmay Elek	Havas Lipót
Kovács Vince	Miskovitz István	Péterfi Pál	Jonás Jakab	Dr. Tabakovics Gy.	Bakos Pál
Fábián József	Weisz András	Drágos Arisztid	Nagy Kálmán	Eisen József Ede	Anderschütz Rezső
Schmidt József	Perzsa Péter	Schäffer József	Kolozsi Lajos	Hesch Aladár	Mátray Aurél
Stein Sándor	Vojtek Kálmán	Hirschfeld Márk	Komán Nándor	Purgly Emil	Kosmintzky Károly
Fetter Géza	Kádas Imre	Szigethy Elek	Degenfelder József	Jakabfy István	
Eötvös Aladár	Nyisztor Sándor	Laborða Kálmán	Pányi Lajos		
Allács János	Terényi Ternyei Arp.	Réti Ödön	Pál Lajos		
Stankovits Milos	Gásza Károly	Eszényi Lajos	Sulyok István		
Butsek Győző	Kohn Mózes	Soket Albert Béla	Tűzes János		
Kriegl Rezső	Neumann Hermann	Garda Pál	Kerekes Lajos		
Dáni János	Grumáz Gerő	Árpád Antal	Orményi Vilmos		

Telefon szám 151.

Nagy
könyvkötészet.

ARADI NYOMDA RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

KÖNYVNYOMDÁJA

ARADON, JÓZSEF FŐHERCEG-UT 22. SZ.

Betű-
tömöntőde.Ajánlja
kitűnően berendezett és
a mai kor igényeinek
teljesen megfelelően fel-
szerelt

NYOMDÁJÁT,

hol mindennemű nyom-
tatási munkák gyorsan,
pontosan és a legmo-
dernebb kivitelben ju-
tányos árban készített-
nek el.Eljegyzési és
esküői kár-
tyák, pontos
és csinos ki-
vitelben ..

Belépti jegyek

Aradi Közlöny

a legnagyobb és legter-
jedtebb vidéki politikai
napilap.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Helyben:

1 évre 24 korona.

1 hónap 2 korona.

Vidéken:

1 évre 28 korona.

1 hónap 2 kor. 40 f.

Szerkesztői telefon 367.

Kiadóhivatali " 151.

csak az ő emlékével tudok foglalkozni s mint valami süllyedőfelbon levő bárka, egyre jobban megtelik a szívem nagy, nehéz fájdalommal.

Kerülöm az embereket, a profán, jókedvű arcok nem illenek bele ebbe a szomorúan csendes hangulatba, melyet az ő elvesztése felett érzek. Csak magamra akarok maradni, az ő emlékével és a szomorúsággal.

Es előjönnek sorba mind a szentimentális szerelmi hangulatoknak sablonos megnyilatkozása. Az ember szégyenli önmaga előtt azt, ami vele történik, de nem tud magának parancsolni. Ostoba lesz, gyerek lesz, akár csak valami éretlen, zöld fickó.

Ugy keresek embert, akinek elmondhatnám, hogy szenvedek, mert szeretek, de nem merem elmondani a legjobb barátomnak sem. Félek, hogy úgy járok vele, mint Sándor öcsém járt velem.

Pedig annak a fickónak több oka volt arra a hangulatra, mint nekem: — egy kis leányt szeretett, ártatlan picit leánykát, akiről tudta, hogy soha se lehet az övé, talán meg se csókolta, csak mondhatlan vágygally égett érte.

Maga pedig édes, aranyos asszonyom, akinek az arcképét itt tartom reszkető kezemben, s könnyelmen keresztül látom csak nevető nagy szemét, bájos vágású ajkát s azt a kis gödröcskét arcán, melyet annyiszor, de annyiszor csókoltam, — maga az egyém volt s az enyém lesz újra!

S mégis ez a jól tréningezett, erős szív a válasznak erre az egy pár napjára is felemondta a szolgálatot.

Belebetegszem az utána való vágyakozásba — s a felébredt melankolikus szentimentális fájdalommal szemben tehetetlen vagyok, s akár csak évek előtt az a fiatal, kikacagott legényke, úgy ülök itt a szobámban, fájdalmasan, szomorúan és amint olvasom azt a könyveket áztatott sárga lapot, a régi könyvek felbe leperdül egy pár uj is...

Kedves Sándor öcsém, de jó, hogy nem látsz most engem, mekkorát kacaghatnál fölöttem...

A beük összefolytak a szemem előtt, el-

olvasni nem is tudnám már, csak magamban mondogatom:

Oh jaj! El kellett válnunk,
Bár tudtam, gyászos lesz a vég,
Te a haldokló erdő,
En a bucsuló nyár valék...

Pedig dehogy lesz gyászos a vég. Ujra találkozunk majd és nagyon boldogok leszünk — olyan boldogok, mintha nem is bűnbán fogant volna ez a szerelem, amelyikre, ha így távol bói gondol az ember olyan, ideálisnak, olyan nemesnek, olyan megőnyezni valónak látszik.

Mert a szentimentális beteg érzések, hiába tagadjuk meg őket, ott ragadnak a szíveinken s minél tovább pihegnek, azután egyszerre annál erősebb erővel esnek nekünk.

Ott vannak, ott élnek s ha ezek szerzik is meg nekünk a múlt nagy fájdalmakat, de ezek szerzik meg a mulhatatlan nagy gyönyöröket is.

Ezek nélkül nem tudnánk kiélvezni azt a boldogságot, amelyet a szerelem nyújt, ezek nélkül a szerelmi vallomások, mint illattalan lángok lobbanának fel ajkainkon — a mámorító, hódító édes illatot a szerelem sauce-sza: a szentimentalizmus adja meg.

A szentimentalizmus ez a nagyranővelője a szerelmi gyönyörök, szerelmi kéjnek, ez a beteges érzés, ami nélkül olyan üres, olyan sivár lenne az élet.

Udvözöllek! A többiek talán nem merik bevallani, de én merem. Miért is ne? Mi századvégi emberek túlfinomult idegeinkkel még inkább járma alatt nyögünk, mint elődeink. Mindnyájan, azok is, akik szomorúan bandukolnak az életutakon s ha kérdezik tőlük, mi bajuk, megvallják őszintén, hogy a szívük fáj, s azok is, akik gögös gunynyal tagadják a létezését.

S talán ezek még leginkább nyögnek a járma alatt...

Hát legyünk őszinték s ne nevéssük ki egymást...

Nyári színház.

Pénteken, 1906. évi július hó 27-én

Zéna előadás, mérsékelt helyárakkal:

A peleskei nótárius.

Bohózat 3 szakasz, 4 felvonásban. Irta: Gaál József.

SZEMÉLYEK:

Zajtay István	Borbély S.	Tóti Dorka	Benkóné P.
Klára, neje	Baracsi E.	Sugár Laci	Ladislai J.
Sándor, fia	Delli Lajos.	Kávés	Kulcsár J.
Baczur Gazsi	Hunyadi J.	Herman	Faludi K.
Peleskei bíró	Várnai Jenő.	Rendező	Vihari Béla.
Biróné	Szathmári A.	Othelo	Beregi S.
Királynő	Zsigmondi A.	Desdemona	Kápolnai J.
	Zalai Margit.	Fanni	Kórossy Juci.

Kezdete este 8 órakor.

A felelős szerkesztő távollétében a szerkesztésért felelős:

Kintzlg-Kopár Ferenc.

Közjegyzői iroda megnyitás!

Közjegyzői ténykedésemet a mai napon megkezdtem.

Irodám: Fábrián-utcában, 6. számú házban, a földszinten van.

Hivatali órák: d. e. 1/2 9—12 óráig,
d. u. 1/2 3—6 óráig.

Helyettesem:

Dr. Szabó István.

Arad, 1906. július 24.

Dr. Mülek Lajos,

1878 kir. közjegyző.

A nmlts. vallás- és közoktatásügyi miniszter ur által jóváhagyott

Aradvármegye

nagy fal

Térképe

108—144 cm. nagyságban, melynek eddigi ára
10 korona volt, leszállított áron

4 koronáért

vászonra huzva 7 korona,

vászonra huzva léczekkel ellátva 8 koronáért

kapható

kiadóhivatalunkban.

Tekintve, hogy az egész készlet tulajdonunkba ment át, ajánljuk a sürgős megrendelést, mert ha e készlet elfogy, ugy többé nem lesz az ily potom áron beszerezhető.

Könyvkötészetünkben egy ügyes fiu tanulónak felvétetik.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

A debreczeni országos szakkiállításon
éremmel kitüntetve.

Értesítés!

Van szerencsénk az igen tisztelt vevőinket és a n. é. közönséget értesíteni, hogy a tulajdonosra emelt házból következőben

üzletünket

július hó 12-étől

Szabadság-tér 14. szám alá
helyeztük át.

Elvünk tovább is tisztelt vevőinket szolid árakkal és csak saját készítményű lábbelivel szolgálunk. Mindennemű lábbelleket raktáron tartunk és mérték után készítünk. — Teljes tisztelettel 1865

Az Aradi Czipészek Termelő
Szövetkezete

Aradon, Szabadság-tér 14. sz.

Vidéki megrendeléseket a rendelés napján
továbbítjuk.

Tégla, Cserép

legkedvezőbbben kapható

Pollak Sándor

törkemence téglagyárában

Mikalakán, a Radnai-ut végén.

Városi telefon 206—255
Gyári 515.

Rendelések felvételnek Karolina-u.
7. sz. irodámban, vagy Rákóczi-u.
28. sz. lakásomon. A téglát vám
és fuvarmentesen saját igáimmal
házhoz szállítom. — A gyárba sa-
ját új műtám vezet. 84

Van szerencsém a tisztelt építési-
vállalkozó és mészkereskedő ura-
kat értesíteni, miszerint

Alváczán,

— Az Arad-Csanádi Egyesült Vas-
utak vonalán — egy nagyobb szá-
bású

mészégető-telepet

létesítettem. Az általam égetett
mész kitűnően köt, a legjobb és
legkiadóbb minőségű úgy, hogy
bármely célra is minden tekin-
tetben megfelel. Az üzemet akként
rendeztem be, hogy t. vevőimet
gyorsan, bármely mennyiség ren-
delésénél is pontosan kielégíthetem.

Rendelések címre, Aradra küldendők.

Kiváló tisztelettel

Klein B. Vilmos

takereskedő Aradon. 1882

Telefonszám 10.

HOFFMANN SÁNDOR

ARAD,

SZÍNHÁZ ÉPÜLET.

Nagy alkalmi vétel:

Remek czérna batisztok 27 kraj-
czár métere.

Jól mosható divatos zephyrek
métere 16 kr.

Czérna zephyrek blousokra, meg-
lepő szép minták 45 kr.

Mosó delainek 25 kr. Óriási vá-
lasztékban.

Készpénz vásárlásnál 5% kedvez-
mény leszámíttatik.

872

Telefonszám 10.

Leghatásosabb

Rovarpor

bolhák, poloskák, legyek s egyéb
rovarok pusztítására.

T a b a k ó

kitűnő

molypusztító-szer,

hatása a naphtalint nagyban
felülmúlja.

1/2 kilós csomag 50 fill.

1 kilós csomag 1 kor.

Egyedüli elárusítók Arad és
környékén

VOJTEK ÉS WEISZ

drogueria és parfumeria nagykereskedése

ARADON.



Kiadó lakások!

November hó 1-ére az ujon-
nan épült Flórián-utca 6c szá-
mu házban

kényelmes és modern

berendezéssel

2-3 és 4 szobás lakások.

Bővebbet 1803

Brunner Bélánál

Arad, Szabadság-tér 20.

Nagymennyiségű

maculatura

jutányos áron

eladó.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

Permetező javítások elfogadtatnak.

M. kir. szabadalmazott

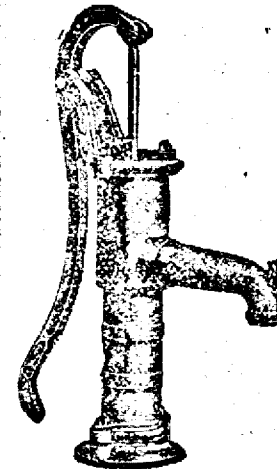
Borszivattyuk

és hozzá való legjobb minőségű
gummi csövek legolcsóbb gyárt
árakon.

A szivattyu hengerből a bor utolsó
cseppig kifolyik, a szőlő magvak,
hajak és egyéb tisztálanságok
azonnal továbbíttatnak, ezáltal a sziv-
vattyu nem romlik és a bort nem
ronthatja, a gépezet jó működé-
sért 8 évi jótállás, ingyen javítás

Tüzi fecskendők

Golyó szelepekkel. Közse-
geknek legalkalmasabb,
mert homokos és sáros víz hasz-
nálatánál sem tagadják meg a
szolgálatot, — a gép jó működé-
sért 8 évi jótállás (ingyen javítás),
hozzá való országos egységes csa-
varok és a legjobb minőségű be-
lül gummirozott kender-csövek a
legolcsóbb árban.



Kutak

a hozzávaló

csövekkel

olcsóbbak és
jobbak, mint
bármely bel-
vagy külföldi
gyárban.

Hönig Otto

m. királyi szabadalmazott tüzi fecskendő
és szivattyu készítő. 274

Arad, Rákóczi-utca 27. sz.

APRÓ HIRDETÉSEK.

A M I N O K

ismerettség híján

szarvaskőrre,
zevelőre,
élesztőre,
bőnyelőre,
sződre,
lepanra,
gázlatlagra,
kúcsára,
vicsellőre,
kártyára,

kúcsárnóra,
gandasszonyra,
szakácsnóra,
szobaleányra,
házi- vagy
irodaszoligára,
pénzbesszédre,
hámszertre,
stb.-re
van szüksége

A K I

oladni kíván

szort,
szagorát,
bort,
gyámölcsöt,
gabonát,

üzletet,
műhelyt,
lakást stb.;
vagy

A K I

mérbeadni kíván

birskot,
szarvaskőr-
lejt,

halászatot,
telket,
kocsát,
lovat,

A K I

vetőmagot vétel vagy bérbevitel cél-
jából keresi;

A K I

valamely állami hatósági kíván: legbizto-
sabbban értesít, ha az

„ARADI KOZLONY”

his hirdetői

rovatait bevezetli.

Egy 19 év óta fennálló

jó forgalmu péküzlet azonnal bérbe
adandó. Bővebbet Kohn Lajosnál,
M. Radnán. 1859

Lampionok

20 fillértől, confetti és serpentin
kapható **Ingusz I. és Fia** könyv-
kereskedésében Aradon, Weltzer
János utca. Telefon 517. 235

Megnyerő külsejű egyén

munkafelügyelői minőségre alkal-
mazást nyer Szirmai és Társa asz-
falt vállalatánál. 1879

Más vállalat miatt eladó

Kossuth-utca 54. sz. ház, szép
lakásokkal 20 év óta fennálló nagy
kádár-műhelyvel teljesen felsze-
relve szerszámmal, mintegy 2000
akó szép száraz dongafával. Bő-
vebbet üzenett. 1874

**Kérem a szépet nem össze-
téveszteni!**

Uraságoktól

használt nyári és téli férfi-ruhákat,
utazó-bundákat, háló-, ebédlő- és más
butorokat a legmagasabb áron veszek
és eladok rendkívüli olcsó árak
mellett. Kívánatra házhoz is megyek
Frack öltönyök kölcsönj mellett kaphatók.

ROTH IZIDOR

Aradon, Asztalos Sándor utca 5. sz.,
az „Arany ABC” mellett. 181

**Kérem a szépet nem össze-
téveszteni!**

14528—1906 sz

Hirdetmény.

Az 1906. évi május hónap-
ban engedélyezett italmérések vár-
ható forgalmáról az aradi m. kir.
pénzügyi biztos által küldött
összeírású jegyzék 7 darab ívét
az állami jövedékről szóló 1899.
évi XXV. t.-cz. 17. §-a és az erre
vonatkozó utasítás 17. §-a értelmé-
ben 1906. évi július hó 23 ik nap-
jától számítandó 8 napra közszem-
lére azzal tesszük ki, hogy azokat
az érdekeltek, névszerint Kurunczy
Mátyásné, Fock József, Antalik Já-
nos, Szűcs György, Winkler Antal,
F. Steeg Mihály és Kohn Béla, a kik
italmérést engedélyt kaptak, nem-
csak megtekinthetik, hanem az
azokban kitüntetett forgalmi ada-
tokra nézve úgy nevezettek, mint az
aradi kereskedelmi testület és ipar-
testület is nyújthatnak be a város
fogyasztási adófelügyelőségénél ész-
revételeket.

Arad szab. kir. város tanácsá-
nak 1906. évi július hó 14-én tartott
üléséből.

A városi tanács.

Szalonna, zsír

és minden hentesáru a legjutányo-
sabb napi áron kapható, szalonna-
só 50 kilo 5 korona Garai Károly
hentes üzletében Aradon, Boczkó
utca 2. szám, Háltérrel szemben.
1876

300 Hectoliter

használt, jó karban lévő ászok
hordó 35—40—50—60 és 80 Hecto-
nagyiságu, — részben vagy tétel-
ben eladó. Felvilágosítást ad Salgó
B. Béla, Karolina-utca 3—4. Te-
lefon 446. 1889

Klimatikus
gyógyfürdő.

GLEICHENBERG

Nyári üdülő.
Idény:
Május-október

(Stájerország.)

Gyógyjavallatok: Légzőszervek
hurutos bajai (Asztma, Emphysem) az
emésztési szervek, szív-izmok megbe-
tegedésénél, idegbajoknál stb. 1876

Gyógyeszközök: Inhalációs the-
rapia, pneumatikus kamarák, hidegviz-
gyógyintézet, szénsavas fürdők, Fungó-
gyógymód stb. stb.

Gyógyforrások: Konstantin-, Em-
ma-forrás, Szt.-János kut, Remete-forrás

Kimerítő képes prospektussal szolgál, lakás és kocsimegrendeléseket
elfogad a fürdőgazgatóság.

770—1906. I. számhoz.

Hirdetmény.

A nagyméltóságú keresk. m. kir. Minister ur az 1906.
évi július 18-án kelt 38013/I. c. számú rendeletével a debre-
czen—fehértemplomi állami közut 159—160. klm. szakaszán
lévő 10. sz. hid újból építését 16184 kor. 13 fillér és az al-
földi transversális állami közut 296—297. km. szakaszán levő
10. sz. hid újból építését 15941 kor. 70 fillér összeg erejéig
engedélyezte.

A fentemlített munkálatok kivitelének biztosítása céljából
1906. évi augusztus hó 13 ik napjának délelőtt 10 órájára az
aradi m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt
ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi mun-
kálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó zárt ajánla-
taikat (mindkét hidra külön-külön) a kitűzött nap d. e. 10 órájáig
a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni,
mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

Az ajánlathoz az általános feltételekben előirt, az engedé-
lyezett költségösszeg 5%-ának megfelelő bánatpénznek az aradi
m. kir. adóhivatalnál kereskedelemügyi letét igazoló pénztári
nyugta csatolandó.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet
és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hiva-
tálnál a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Az ajánlati költségvetés ivenként 1 koronáért az állam-
építészeti hivatalnál megszerezhető.

Arad, 1906. évi július hó 23-án.

1881

M. kir. államépítészeti hivatal.

férfi- és gyermek-ruha áruház.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására adni, hogy Neumann M. férfi
ruha-üzletéből 15 évi működésem után kiléptem s

Aradon, Szabadság-tér, (gróf Nádasdy-palotában)

férfi-, fiu- és gyermek-ruha áruházat

rendeztem be, melyet

augusztus hóban megnyitom.

Fősulyt helyezek a mértékutáni rendelésekre.

Tisztelettel: **BRAUN MIKSA.**

Nagy fehérnemű raktár gyári árakban!

Fischer Simon Nagyáruházában.

Mindenki igyekezzék a saját érdekében csak FISCHER SIMON cégnél a férfi- és női fehérneműt beszerezni, mert az árak a jó minőséghez képest csodálatos olcsók.

	Forint		Forint
Jó minőségű puha fehér alapu színes voil mellű	férfi ing értéke 1.60 ára 1.25	Jó minőségű színes sephir saját dupla álló gallérral	férfi nyári ing értéke 1.60 ára 1.25
Jó minőségű fehér alapu puha piquet mellű	férfi ing értéke 1.75 ára 1.35	Tiszta cérna színes sephir saját dupla álló gallérral	férfi nyári ing értéke 2.25 ára 1.50
Nagyon finom minőségű fehér puha damaszt mellű	férfi ing értéke 2.25 ára 1.50	Valódi angol egész finom sephir dupla gallérral	férfi nyári ing értéke 2.50 ára 1.75
Egész finom fehér madipulán gyönyörű szép perceil mellű	férfi ing értéke 2.75 ára 1.75	Nagyon jó minőségű fehér szatin színes himzéssel diszítve	férfi lábbravaló értéke 1.50 ára —.95
Elegáns sima drapp alapu divatos csikos puha mellű	férfi ing értéke 2.75 ára 1.75	Egész finom fehér csikos damaszt sima fehér és színes selyemmel himezve	férfi lábbravaló értéke 2.50 ára 1.50

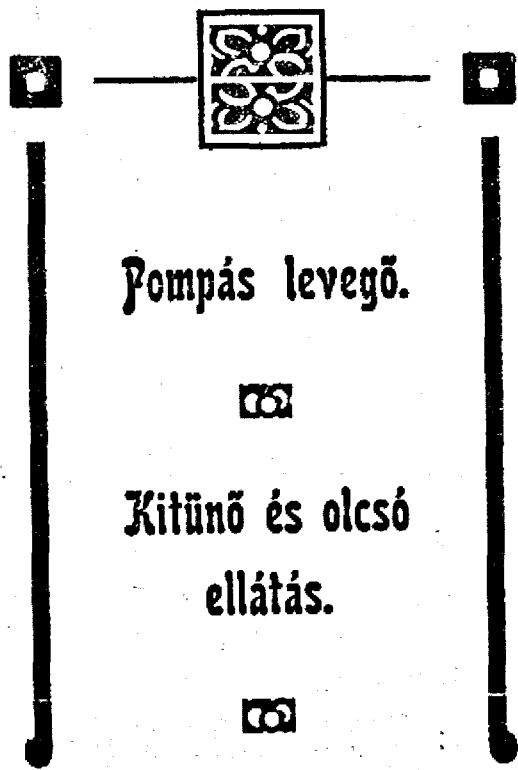
Nagy választék

női fehérneműekben, férfi és női esőernyők, férfi és női nyakkendők, férfi-, női- és gyermek-harisnyák, férfi és női keztyűkben.

Fischer Simon Nagyáruháza Szabadság-tér 12.

Abbázia

tengeri fürdő.



Pompás levegő.

Kitűnő és olcsó
ellátás.

Szabizadás Kézizzadás

biztos megszüntetésére elismert legjobb szer a Hajós-féle

ÁLTALÁNOS HINTÓPOR.

Szárít — szagtalanít.
Kezelése igen kellemes. Ára 1 doboznak 70 fill.

Tyúkszemét

mindenki kiírhatja a csodás hatású világhírű Hajós-féle

„ANAGALLIN“-NAL,

nem piszkít — nem ragadós.
Bámulatos eredménnyel használtatik mindenféle bőrkeményedésmél. Egy üveg használati utasítással 70 fillér.

Minden fogfájást azonnal megszüntet a Hajós-féle fogosep.
Ára 40 fillér.

Kapható az egyedüli készítőnél: 3861

Hajós Árpád

gyógyszertára és gyógyszerészeti laboratóriumában
Arad, Andrassy-tér 22. sz., a megyeháza szomszégedben.